

Onsdag den 1. februar 2012 (D)

1

42. møde

Onsdag den 1. februar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Vil ministeren bekræfte, at regeringen er imod at indføre en Tobinskat, hvis en sådan alene omfatter EU?
(Spm. nr. S 1908).

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at indførelse af en europæisk Tobinskat vil gavne vækst og beskæftigelse i Europa?
(Spm. nr. S 1909).

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil det efter ministerens opfattelse være foreneligt med regeringens løfte om ikke i denne valgperiode at hæve boligskatte, såfremt man i en kommende skattereform aftaler, at øgede boligskatte først træder i kraft efter denne valgperiode?
(Spm. nr. S 1912).

4) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvad er ministerens holdning til indførelsen af en skat på finansielle transaktioner i EU, såfremt provenuet helt eller delvist bruges på at sænke andre skatter?
(Spm. nr. S 1916).

5) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Vil udenrigsministeren redegøre for, om der er en sammenhæng mellem Danmarks udenrigspolitik – herunder forholdene i Tyrkiet – og udenrigsministerens udtalelser om lukningen af ROJ TV?
(Spm. nr. S 1656 (omtrykt)).

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren oplyse, om regeringen i forlængelse af Østre Landsrets dom vil ændre i den såkaldte lømmelpakke og eksempelvis ophæve politiets mulighed for at foretage præventive anholdelser?
(Spm. nr. S 1903).

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den indbrudsbølge vendt mod danskere, der i øjeblikket foregår i Vollsmose?
(Spm. nr. S 1905).

8) Til transportministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at der i forbindelse med etableringen af en betalingsring omkring København tilvejebringes den fornødne viden om de miljømæssige konsekvenser af en sådan betalingsring, sådan som vi plejer at gøre her i landet med omfattende VVM-undersøgelser forud for større anlægsarbejder og projekter, som forventes at medføre store ændringer i trafikmønstre m.v.?
(Spm. nr. S 1772 (omtrykt)).

9) Til transportministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Mener ministeren ikke, at risikoen for uforudsete negative miljømæssige konsekvenser i forbindelse med etableringen af en betalingsring omkring København stiger markant, hvis en sådan beslutning hastes igennem uden forudgående grundige miljømæssige undersøgelser på VVM-niveau?
(Spm. nr. S 1773 (omtrykt)).

10) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvordan forholder ministeren sig til udmeldingen fra Ingeniørforeningens trafikpanel, der tæller 656 trafikeksperter, som ikke anser betalingsringen for den rigtige måde at minimere trængsel på, men i stedet foreslår roadpricing som et mere effektivt redskab?
(Spm. nr. S 1904).

11) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at samtlige fagforbund i LO Storkøbenhavn har meldt ud, at de ikke støtter regeringens betalingsring?
(Spm. nr. S 1907).

12) Til transportministeren af:

Hans Andersen (V):

Når ministeren i uge 3 i 2012 udtaler til Danske Handicaporganisationer, at det er vigtigt at sikre de handicappede en større tryghed i forhold til at blive hentet på det rette tidspunkt, hvilke tiltag på transportområdet vil ministeren så igangsætte for at sikre, at handicappede opnår en større tryghed i forhold til deres transport?
(Spm. nr. S 1910).

13) Til transportministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at mange handicappede med et klart kørselsbehov i egen bil risikerer at få økonomiske problemer på grund af regeringens forslag om en betalingsring? (Spm. nr. S 1913).

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Hvor meget mener ministeren, at det er rimeligt, at den økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse som minimum er i forhold til at være på overførselsindkomst? (Spm. nr. S 1915).

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Henset til at SF over for Stressfonden i august 2011 har tilkendegivet, at man ønsker statsstøttede stressklinikker med tilknyttede stressrådgivere, hvad kan ministeren da oplyse om oprettelsen af stressklinikker? (Spm. nr. S 1890).

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Eftersom ministeren i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 10 om »Sund Vækst« gjorde det meget klart, at regeringens ambitioner var meget højere end den tidligere regerings, vil ministeren så redegøre for, hvilket ambitionsniveau regeringen har for de kommende supersygehuse? (Spm. nr. S 1911).

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Set i lyset af bl.a. en artikel i Fyens Stiftstidende den 26. januar 2012 om »supersygehuse på usikker grund«, hvordan vil ministeren så sikre, at de nye sygehuse ikke allerede er forældede, inden de bliver færdige? (Spm. nr. S 1914).

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren på baggrund af et notat fra Kirkeministeriet om brug af sociale medier, hvori man kan læse, at præsterne »skal afstå fra udtalelser, der kompromitterer folkekirken«, oplyse, hvilken ret ministeren har til at begrænse præsters ytringsfrihed? (Spm. nr. S 1759).

19) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren, at han kan træffe afgørelser, som tilsidesætter klare udsagn i folkekirkens bekendelsesskrifter? (Spm. nr. S 1760).

20) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvilken betydning lægger ministeren i ordene klare og tidssvarende, der anvendes af ministeren i udtalelsen »...vi ønsker en styrelsesstruktur, som sætter mere klare og tidssvarende rammer for beslutningerne om kirkens liv« i »dagens brev« bragt i Berlingske Tidende den 25. januar 2012? (Spm. nr. S 1902).

21) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Lykke Friis (V):

Kan ministeren garantere, at regeringen aktivt vil modarbejde forslag om kønskvoter i bestyrelserne i Europas virksomheder i de kommende drøftelser under det danske EU-formandskab? (Spm. nr. S 1917).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 79 (Forslag til lov om ophævelse af lov om Teknologirådet og om ændring af lov om Det Ethiske Råd).

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Lovforslag nr. L 80 (Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekонтроlloven).

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 81 (Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og ligningsloven).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 19 (Vil ministeren redegøre for regeringens holdning til indførelsen af en skat på finansielle transaktioner – herunder for regeringens holdning til Kommissionens forslag om dette?).

Martin Henriksen (DF) og Bent Bøgsted (DF):

Forespørgsel nr. F 20 (Hvad kan regeringen oplyse om den indflydelse, arbejdskraftindvandringen – herunder EU-reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed – har på det danske arbejdsmarked og på det danske samfund generelt?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til besvarelse af spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og indenrigsministeren og fødevareministeren.

Der er en lang række medlemmer, der har anmeldt sig til økonomi- og indenrigsministeren. Jeg har noteret de fire, vi formentlig kan nå, i følgende rækkefølge:

Jacob Jensen (V)
 Kristian Thulesen Dahl (DF)
 Frank Aaen (EL)
 Ellen Trane Nørby (V)

Kl. 13:03

Jeg vender tilbage til, hvem der har meldt sig til fødevareministeren, for det er vi ved at redigere i, men der kan også komme fire efter partiernes anmeldte rækkefølge.

Det første spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Jacob Jensen. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 78

Jacob Jensen (V):

Tak for det.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren kan forklare, hvordan regeringen er gået fra et krav om, at en skat på finansielle transaktioner skal være global, til at man nu tilsyneladende fra regeringens side er tilhænger af, at en sådan skat skal være et rent EU-projekt.

Kl. 13:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:02

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror, at spørgsmålet bygger på en misforståelse, for regeringens holdning er jo sådan ganske klar og i virkeligheden også ret pragmatisk, nemlig at vi synes, at det ville være godt, hvis EU ville stille sig i spidsen for, at der på globalt plan kan indføres en skat på transaktioner. Når det globale perspektiv er vigtigt, hænger det jo sammen med, at der er stor risiko for, at kapital flytter sig. Som spørgeren jo sikkert er fuldstændig klar over, har ting, som bliver beskattet, en tilbøjelighed til at flytte sig, og jo mere flytbare, de er, jo mere flytter de sig, hvis man beskatter dem.

Hvis man kunne løse det, er det klart, at der falder nogle argumenter bort – det giver helt sig selv – men det er jo den diskussion, der er: Kan man lave en beskatning af transaktioner i et mindre område end det globale for at få nogle af de positive effekter, som der givetvis også kan være ved en transaktionsskat?

Kl. 13:02

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:02

Jacob Jensen (V):

Så vil jeg bede økonomi- og indenrigsministeren om lige at forklare helt præcist, hvad regeringens holdning egentlig er. For hvis man ser på det, som statsministeren udtalte til Ritzau i forbindelse med mødet i Bruxelles her i mandags, hvor hun sagde:

»Hvis man kan finde en robust ordning, som sikrer, at vi ikke mister job og vækst ud af Europa, så har vi ikke noget ideologisk problem med sådan en europæisk transaktionsskat. Så er det da noget, vi skal kigge på.«

Dermed lægger statsministeren jo op til, at det er regeringens holdning, at det kan være en transaktionsskat, som udelukkende vil være et europæisk anliggende, og altså ikke, som økonomi- og indenrigsministeren her lægger op til, et globalt anliggende. Så er det økonomi- og indenrigsministerens holdning til en mulig global transaktionsskat, eller er det statsministerens holdning til en europæisk transaktionsskat, som er regeringens holdning?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:03

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er én regeringsholdning, nemlig at EU bør sætte sig i spidsen for en global transaktionsskat. Jeg er sådan set også fuldstændig enig i de overvejelser, man må gøre sig, om at nogle af argumenterne for, at skatten skal være global, kan falde bort, altså hvis man kan finde en robust løsning, som ellers gør, at den må være global.

Det, som man jo må overveje, er, om kapitalen flytter sig. Gør den det, risikerer man jo selvfølgelig, at muligheden for at beskatte bliver meget mindre. Og som spørgeren sikkert ved, vurderer Kommissionen selv, at provenuet ved en europæisk transaktionsskat, som Kommissionen foreslår det, måske vil være på 57 mia. kr., men at det kan veksle mellem 16 mia. euro og 400 mia. euro. Det siger jo noget om, hvad det er for en spændvidde, vi taler om, og det er jo det, der gør, at jeg synes, at det er en meget sådan nøgtern formulering at sige, at det ikke er et robust forslag, fordi man risikerer, at transaktioner flytter sig, og dermed at man får det der meget store spænd over, hvad provenuet kan være.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:04

Jacob Jensen (V):

Kan jeg derfor konkludere og kan ministeren bekræfte, at det, som statsministeren udtalte i mandags, ikke er regeringens holdning, altså at man gerne fra regeringens side, som statsministeren siger, vil kigge på eventuelt at måtte lave en transaktionsskat på europæisk plan? Det er det, som statsministeren udtalte i det citat, jeg lige læste op, der vel at mærke er noget, som der i øvrigt ikke er givet mandat til i Europaudvalget. Altså, det vil sige, at statsministeren er ude i at sige noget, som tilsyneladende ikke er regeringens holdning, og det er i øvrigt heller ikke noget, som der er blevet givet mandat til i Europaudvalget.

Så kan jeg få bekræftet af økonomi- og indenrigsministeren, at statsministeren *ikke* på det her felt tegner regeringens holdning?

Kl. 13:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er én regeringsholdning, og den er, at vi meget gerne ser EU gå i spidsen for at lave en global transaktionsskat, fordi argumentet for, at den skal være global, netop handler om risikoen for, at transaktioner flytter sig. Som det også har været fremme i debatten, er der en risiko for, at det forslag, som Kommissionen har lagt på bordet, for så vidt angår en europæisk transaktionsskat, ikke er robust på det punkt. Det, som jeg synes må være en åbenlys og i virkeligheden jo meget pragmatisk debat, er at diskutere, om man kunne løse det, altså forhindre, at transaktioner flytter sig, for så måtte man jo se på det, men jeg håber ikke der er nogen tvivl om regeringens holdning – der er nemlig kun en.

Kl. 13:06

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Næste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er af hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Spm. nr. US 79**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Tak for det, formand. Jeg har glædet mig til muligheden for at diskutere med økonomi- og indenrigsministeren, for der er rigtig mange ting i det, ministeren arbejder med i dagligdagen, som er interessante, og det diskuteres offentligt.

En af de væsentligste ting, som ministeren har måttet beskæftige sig en del med de seneste måneder, er den finanspagt, man har lavet aftale om på europæisk plan. Konsekvenserne af den finanspagt er jo interessante for Folketinget at fordybe sig i. Det gør vi jo på udvalgmøder osv., men selvfølgelig også her i salen.

Der er jo ingen tvivl om, at finanspagten har en meget, meget stor og afgørende betydning. Man kan mene om indholdet, hvad man vil, men uanset om man er EU-tilhænger eller EU-skeptiker, som Dansk Folkeparti er, må man ikke underkende betydningen af finanspagten. Det er også derfor, man laver den, nemlig for at prøve at mildne markedets somme tider hysteriske måde at handle på. Så der er mange gode grunde til, at man specielt blandt eurolandene har lavet en sådan finanspagt.

Men hvis man ikke undervurderer betydningen af en finanspagt, er det jo også interessant at se på, hvordan man her i Danmark forholder sig til den rent demokratisk. Der har det forlydt fra regeringens side indtil nu, at spørgsmålet om Danmarks tiltrædelse af finanspagten alene er et spørgsmål for Folketinget. Det har vakt undren hos os ud fra et demokratisk synspunkt. I og med at det har meget afgørende betydning med den her finanspagt – det flytter afgørende på spørgsmålet, om den økonomiske politik skal styres nationalt eller på EU-niveau – har det undret os, hvorfor regeringen indtil nu har afvist ønsket om en folkeafstemning.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren, om hun i dag for Folketinget kan forklare, hvorfor regeringen så bastant kæmper for at undgå, at det er befolkningen, der træffer afgørelse om, hvorvidt Danmark skal tilslutte sig finanspagten eller ej. Danskerne stemte jo om euroen i september 2000 og afviste, at vi skulle have euro her i Danmark, og er det så ikke på den baggrund helt naturligt, at det er befolkningen, der afgør, om Danmark skal tilslutte sig finanspagten?

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest har det været en af de helt afgørende overvejelser for regeringen i diskussionen om finanspagten at være sikker på, at forbeholdet over for euroen kan respekteres hundrede procent. For uanset hvad jeg mener om euroforbeholdet, er det der, og så er det en opgave at respektere det, for det var det udfald, som folkeafstemningen havde. Og sådan som det ligger nu, ser det ud til, at det er opfyldt.

Så kan man diskutere, hvad indholdet af finanspagten er. Sådan som jeg ser det, ville jeg egentlig tro, at det gik hr. Kristian Thulesen Dahls vej, for pointen med finanspagten er sådan set i al sin gribende enkelhed, at det, vi har lovet i Bruxelles for længe siden i forbindelse med stabilitets- og vækstpacten, nemlig at holde vores budgetter og ikke have et faktisk underskud på mere end 3 pct., tager vi nu hjem fra Bruxelles og gør til lov her i Folketingssalen. Når vi går ind ad døren, hvor der står, at med lov skal land bygges, vedtager vi det, vi sådan set har lovet for længe siden. Og jeg tror, at Europa ville have været i en langt bedre form, hvis alle, om jeg så må sige, havde gjort det for meget længe siden, nemlig at overholde det, man havde lovet at gøre. Og dermed kan man sige, at det jo ikke er et spørgsmål om

at afgive vores selvbestemmelse. Det er tværtimod, kan man sådan set sige, at insistere på, at vi har ansvaret for at holde de løfter, som vi har afgivet, nemlig ved her i Folketinget at sige: Det er sådan, vi gerne vil have det.

Jeg er sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl husker, at den daværende regering af Venstre og Konservative var på helt samme spor som den nuværende regering, nemlig ved at sige, at det ikke bare er noget, vi har lovet i EU-sammenhæng, det er også en sund og stærk dansk økonomisk politik, der sikrer, at vi hverken har strukturelle underskud eller bevæger os med faktiske store underskud, som bygger gæld op.

Nu sker der så selvfølgelig det, at Justitsministeriet ser på spørgsmålet om, om der afgives suverænitet i grundlovens forstand, for så skal man selvfølgelig have en folkeafstemning, eller om der ikke gør det. Den vurdering kommer. Min umiddelbare og forsigtige vurdering vil være, at det her ikke gør, at der afgives suverænitet. Måske sker der tværtimod det modsatte, nemlig at vi får en meget stærkere økonomisk politik herhjemme.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den sidste del forstod jeg slet ikke, altså at det nærmest skulle handle om, at vi skulle erobre suverænitet som følge af, at Bruxelles skal have større indflydelse på den økonomiske politik.

Sagen er jo bare, at vi taler om to forskellige ting. Den ene diskussion går jo ud på, om man ønsker en ansvarlig økonomisk politik her i landet, her i Danmark. Ja, det ønsker Dansk Folkeparti. Det har vi også bevist gennem de sidste 10 år. Vi fik betalt gælden af, inden krisen begyndte at rase. Det er en af de væsentligste årsager til, at vi jo i dag er blandt de 12 lande, der har den bedste rating, altså er vurderet med de bedste økonomier.

Det andet og det, jeg rejser her i dag, er jo ikke den diskussion. Det er jo en diskussion om, om det er her i Folketinget, vi tager slagsmålet om at sikre en ansvarlig økonomisk politik, altså om det er vælgerne i Danmark, der ved valg til Folketinget bestemmer, hvad det er for en økonomisk politik, der føres – hvor jeg vil argumentere for, at man bør stemme på nogle, der vil føre en ansvarlig økonomisk politik – eller om det er noget, som Bruxelles skal koordinere.

Eurolandene har på grund af den græske krise osv., uansvarlig økonomisk slendrian i Sydeuropa, et åbenbart behov for at lave strammere og stærkere central styring af det her. Det har vi jo ikke nødvendigvis, og mit afgørende spørgsmål er derfor igen: Hvis vi skal gå ind i sådan noget, bør det så ikke kun ske ved, at det er befolkningen, der siger ja tak til det?

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan høre, at vi er uenige i vurderingen af, om det her betyder, at andre end danske politikere kommer til at sætte kursen for dansk økonomisk politik i højere grad end tidligere. For sådan som jeg ser det, har vi tidligere givet en lang række tilsagn om, at vi sådan set vil opfylde målet.

Ja, det er da rigtigt, at Danmark er i en bedre stand end så mange andre lande, men vi har faktisk fået en henstilling, og baggrunden for den blev jo oparbejdet, mens hr. Kristian Thulesen Dahl var en del af flertallet, ligesom vi også har vores helt egen krise, som jo også er blevet værre og værre i de senere år, nemlig med hensyn til

spørgsmålet om produktivitet og vores konkurrenceevne. Så i den forstand er der sandelig meget for os at gøre for at få dansk økonomi til at blive så stærk, at vi også kan sikre, at vi ikke oparbejder store underskud fremover.

Men jeg mener sådan set, at hr. Kristian Thulesen Dahl og vores øvrige kolleger her i Folketinget er fuldt ud i stand til at tage stilling til det, og jeg håber, at vi får en meget levende debat om det. Jeg håber også, at vi snart kan få en forespørgselsdebat i Folketingssalen, en af de rigtig store dybe debatter, som gør, at det kan blive klart, hvad det egentlig er, vi diskuterer i øjeblikket, altså så det ikke bliver til meget korte udvekslinger som i den her sammenhæng.

Kl. 13:13

Formanden:

Det sidste spørgsmål fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den debat tager vi meget gerne og så hurtigt som muligt. Jeg synes, at ministeren nedtoner det her med Bruxelles' indflydelse. Det forstår jeg selvfølgelig godt, at ministeren gør politisk, men indholdsmæssigt er det jo ikke sådan, det bør være.

Det er sådan, at hvis Danmark ikke laver nogle bestemte lovgivningsmæssige ting i forhold til vores økonomiske politik, så kan vi de facto idømmes bøder. Det kan godt være, at man ikke kalder det bøder, men man kalder det, at EU trækker i penge, vi ellers ville have fået, og effekten er nøjagtig den samme, altså at vi de facto idømmes bøder, hvis ikke vi handler på en bestemt måde. Så har man jo flyttet indflydelse fra det nationale parlament, her Folketinget, til Bruxelles. Det er indiskutabelt. Sådan er det jo. At man så har en juridisk diskussion om, hvorvidt det i grundlovens forstand tolkes som suverænitetsafgivelse, er jo noget andet. Men at man ikke vil lade befolkningen afgøre sådan en afgørende milepæl, altså om vi skal flytte indflydelse på, hvad det er for en politik og lovgivning, vi skal have her i landet, fra det nationale parlament til Bruxelles, er der, hvor jeg synes at regeringen gør vold på forbeholdet over for euroen.

Man forsøger at slutte Danmark så tæt til euroen som overhovedet muligt, uden at det hedder euro i Danmark, simpelt hen bare for at undgå en folkeafstemning, fordi man måske er nervøs for, at hvis man tager en folkeafstemning, kan det jo blive nej, og hvad vil konsekvensen så blive? Så er det lettere helt at lade være med at spørge befolkningen.

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det blev lidt for indviklet for mig, vil jeg så sige. Det kan godt være, at jeg ser for enkelt på det, men jeg synes ikke, det er en så indviklet proces.

Det, vi har foran os, er jo, at et flertal i Europaudvalget har givet mandat til at forhandle finanspagten med henblik på dansk tilslutning. Et flertal i Folketinget skal sikre, at vi kan tilslutte os, altså hvis der er et flertal for det. Og det, vi tilslutter os, er så, at vi vil lave en national lovgivning, som indeholder det, vi i virkeligheden for længe siden har forpligtet os til i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten, ikke euroen, men stabilitets- og vækstpagten.

Det vil sige, at Folketinget har hånd i hanke med alle led i denne proces. Først giver man mandat til forhandling, så godkender man, at man kan skrive under, så ratificerer man selve aftalen, og så kan vi gennemføre vores egen nationale lovgivning på det her punkt. Det vil sige, at Folketinget sådan set sidder og har hånd i hanke med hele den her proces. Og med hensyn til lige præcis det her spørgsmål

gennemfører vi så det, vi selv har bestemt, det, Folketinget selv har bestemt at vi gerne vil. Ja, det kan vi få en bøde for, men sådan er det allerede i forvejen.

Kl. 13:16

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er fra hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 80

Frank Aaen (EL):

Uanset hvad man mener om finanspagten, er vi vel enige om, at den får enorm betydning for den økonomiske politik i Europa, i Danmark, på kort sigt, på lang sigt, og at den virkelig er med til at lægge nogle spor for den økonomiske politik, herunder lægge det spor, som jo er helt tydeligt fra debatten, der har været i Europa, at man skal prioritere det, man kalder tilliden på markederne, altså at finansmarkederne har tillid til vores økonomi er vigtigere end det spørgsmål om at skabe beskæftigelse for dem, der er arbejdsløse, og i det hele taget sætte grænser for, hvordan den økonomiske politik udfolder sig.

Vi ser så for Danmarks vedkommende, at så skal finanspagten jo følges op med en budgetlov, som skal vedtages her i Folketinget, og jeg har læst finansministeren udtale, at det er den vigtigste lov i årtier. Så det er altså på EU-plan, der sker en voldsom forandring, præcisering af den måde, man synes der skal føres politik på i de enkelte lande, samtidig med at vi får den fulgt op i Danmark med en lov, som er den vigtigste i årtier.

Vi ved også, at den budgetlov, der skal vedtages i Danmark, skal kunne udsættes for afprøvning ved EU-Domstolen. Jeg går ud fra, at den senere tolkning af denne lov, eventuelle ændringer af denne lov, også skal afprøves ved EU-Domstolen. Det vil sige, at EU-Domstolen lige pludselig også kommer ind meget direkte i forhold til den økonomiske politik og vurderingen af den økonomiske politik i Danmark – uden nogen tvivl skelsættende for den økonomiske politik i Danmark.

Det er derfor, at jeg ikke forstår, hvorfor man ikke med det samme siger, at der skal være en folkeafstemning. Det er jo ikke et juridisk spørgsmål. Det er jo et politisk spørgsmål, om den danske befolkning synes, at det en god idé, at man på den måde lægger sporene for de kommende mange, mange års økonomiske politik i Danmark, og om det sker ved en folkeafstemning eller ved nogle partier i Folketinget, der på forhånd er enige.

Jeg vil også bare sige til sidst, at det jo viser sig, at det, der måske er det vigtigste i sådan en proces, er debatten, så alle forstår, hvad der sker, i stedet for at det bare er noget, der tromles igennem.

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det sidste er jeg i hvert fald fuldstændig enig i, for jeg kan nemlig ikke genkende det, der sker i hr. Frank Aaens udlægning. Så derfor tror jeg, debatten er meget vigtig, og det er også derfor, jeg synes, det vil være godt at få en af de her meget store forespørgselsdebatter, som vi undertiden har her i Folketingssalen.

Det, der for mig at se er meget afgørende, er, at alle europæiske lande jo for længe siden sådan set har sagt, at de vil føre en ansvarlig økonomisk politik. Og ved hvert folketingsvalg i Danmark og valg i andre lande til deres parlamenter tager folk jo stilling til, at de stem-

mer for et parti, som fører en økonomisk politik, som de kan stå inde for. I den forstand er der en direkte forbindelse mellem vælgerne og os, der er folkevalgte, og den politik, vi så kan få gennemført.

Det, der er det nye ved finanspagten, er, at efter vi har haft en periode, hvor der blev de facto meget store underskud, altså hvor der virkelig blev brugt penge, forpligter landene sig sådan set til at holde de løfter, der er afgivet. Det synes jeg er en god ting, for så kan der blive ro og stabilitet og dermed også plads til vækst. For jeg deler fuldstændig spørgerens fokus på, at der skal skabes vækst og beskæftigelse. Det er jo en af grundene til, at det uformelle topmøde, som gjorde finanspagten færdig, først brugte mange timer på at diskutere, hvad der skal til, og hvordan vi kan få vækst og beskæftigelse tilbage på dagsordenen i Europa.

Dermed jo også sagt, at det er to sider af samme sag, for det her handler ikke kun om de finansielle markeder. Det handler også om forbrugernes tillid til den politik, deres politikere fører, og om virksomhedernes tillid til den politik, som deres politikere fører. Og den bedste måde at imødegå mistillid på er måske ved at vise, at man kan have tillid til, at vi sådan set sørger for, at den økonomiske politik er på sporet.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

Vi er altså enige om, at det, der sker lige nu, er skelsættende for den økonomiske politik i Europa og i Danmark, at det sætter nogle spor, som ikke bare virker i dag, men forudsættes at have virkning langt ud i fremtiden – det er vi enige om.

Vi er også enige om, at det er nødvendigt med debat. Hvorfor skal den debat primært foregå i Folketinget? Hvorfor skal den debat primært foregå i aviser, som næsten alle sammen på forhånd støtter finanspagten, mellem partier, som stort set alle sammen på nær et par stykker på forhånd støtter finanspagten? Hvorfor skal vi ikke have den folkelige debat, som jo i virkeligheden er bærende for den danske EU-politik? Vi har med jævne mellemrum haft en meget grundig, velforberedt folkelig debat med efterfølgende afstemning. Når det er så skelsættende, når det er så vigtigt med debat, hvorfor skal debatten så forbeholdes en forespørgselsdebat i Folketinget? Jeg synes da, det er helt uradikalt.

Altså, må vi bede om at få en folkeafstemning, for så ved vi, at vi får den brede folkelige debat?

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det kan man jo have mange forskellige syn på. For mig at se er det ikke afgørende for at have en debat, at den skal slutte med en afstemning. Altså, i det parti, som jeg har været en del af i mange år, har vi mange debatter, uden at det nødvendigvis slutter med en afstemning, fordi det er vigtigt at have debatten, fordi vi påvirker hinanden, og fordi den flytter holdninger. Jeg er da fuldstændig overbevist om, at der vil være masser af debat om det her, folkeafstemning eller ikke folkeafstemning. Det er det ene.

Det andet er, at det, der for mig at se er det meget afgørende ved finanspagten, er, at nu siger politikere: Ja, nu gør vi det, vi har lovet. Det er sådan set det, der er det skelsættende. Nu tror jeg ikke, at det i den her sammenhæng måske er så skelsættende, det tror jeg vi alle sammen bestræber os på, men vi kan jo bare se, at det i de år, som er gået forud, har været svært at holde de løfter, som er givet, om at ha-

ve et begrænset underskud og have en begrænset gæld. Og det er nyt, at man siger: Ja, vi tager det så alvorligt, at vi gør det til national lovgivning i de lande, som underskriver det her.

Men med hensyn til at gøre det til det sådan helt store skelsættende, altså at nu er der helt nye måder, vil jeg sige, at det, der sådan set er det skelsættende, er, at politikere siger: Det, vi har lovet i Bruxelles, tager vi med hjem og gør til national lovgivning, for hvis der en sjælden dag er en lille smule slinger i respekten for de europæiske løfter, er det i hvert fald hver evig eneste dag, at vi har selvrespekt nok som parlamentarikere til at efterleve de love, vi selv har vedtaget.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Frank Aaen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:23

Frank Aaen (EL):

Finansministeren sagde forleden dag, at det her, der kommer som følge af finanspagten, er den vigtigste lovgivning i årtier. Det her skal berolige de finansielle markeder. Så er det vel også skelsættende.

Jeg hørte det ikke, men måske kan jeg få det her ved mit sidste spørgsmål, jeg hørte det nemlig ikke: Hvad er argumentet mod at holde en folkeafstemning?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Man kan jo have mange forskellige demokratiopfattelser, men for mig at se er det vigtigt, når vi lever i et repræsentativt demokrati, at man så som folkevalgt også tager det ansvar på sig at tage stilling i stedet for at sige: Nej, grundloven siger det godt nok ikke, men for debattens skyld vil vi gerne have en folkeafstemning. Der synes jeg det er vigtigt, at også vi, som er folkevalgte her, siger: Det her må vi tage ansvaret for, specielt i lyset af at der, som jeg kan høre alle er optaget af, bliver ført en ansvarlig økonomisk politik. Alle kan diskutere og være med til at vedtage det, som er resultatet af at underskrive finanspagten, nemlig at vi her i vores eget parlament, i vores Folketing, vedtager en ny lovgivning. Det er simpelt hen så demokratisk, som det næsten kan være.

Det, der jo bliver sådan lidt underligt, er at høre, at vi nu skal have en folkeafstemning for enhver pris. Hvorfor ikke tage ansvaret på sig, tage debatten her, bringe den med ud de steder, hvor rigtig mange mennesker er interesseret i det, og så sige: Det her er måske sådan set det, vi i virkeligheden trænger til, nemlig at nu tager vi de løfter, der er givet til EU, med hjem og gør dem til vores egen lovgivning, fordi vi vil have, at ikke kun finansielle markeder, men også forbrugere og virksomheder, kan have tillid til den økonomiske politik, der bliver ført.

Kl. 13:25

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål, vi når til økonomi- og indenrigsministeren, er af hr. Kristian Jensen, værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 81

Kristian Jensen (V):

Det glæder mig at få mulighed for her i Folketingssalen at fortsætte en debat, som økonomi- og indenrigsministeren og jeg har haft over

Twitter. Da der ikke er så mange endnu, der følger med på Twitter, kan det være, flere kan blive inddraget i debatten ved at tage den henede i Folketingssalen. Det er diskussionen om regeringens indstilling til den såkaldte Tobinskat, altså en skat på finansielle transaktioner, som vil berøre alle. Da økonomi- og indenrigsministeren i starten af diskussionen var ude med sine argumenter, var der jo klart en modstand, der bundede i, at man var imod en skat, fordi den hæmmede væksten, den kostede arbejdspladser på europæisk plan – altså en holdningsmæssig modstand mod en beskatning, der vil forringe velstanden i samfundet. Det ligger i øvrigt meget godt i tråd med den begrundelse og det svar, som ministerens partifælle, daværende økonomiminister Marianne Jelved, gav tilbage i 1998, altså for 14 år siden, nemlig at en Tobinskat vil være en skat, der rammer alle transaktioner, og det vil mindske det internationale økonomiske samkvem – altså en holdningsmæssig modstand mod en skat, der koster velstand. Nu er det på det seneste blevet sådan lidt mere – undskyld udtrykket – købmandsagtigt, lavpraktisk, og at man nok ikke kan få alle med, eller at der måske vil være nogle dele af Europa, der ikke er med i det, men ellers kunne man godt.

Derfor vil jeg bare i et forsøg på at bakke ministeren moralsk op i den første indgangsvinkel, som ministeren havde til spørgsmålet, spørge, om ministeren er enig i, at en Tobinbeskatning på finansielle transaktioner vil hæmme de frie kapitalbevægelser, virke som en told og dermed være en bremse for vækst og velstand og arbejdspladser i Europa og i verden.

KI. 13:27

Formanden:
Ministeren.

KI. 13:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det, der måske for alvor gør debatten om skat på transaktioner interessant, er, at der bliver diskuteret rigtig mange ting på samme tid, og der er i hvert fald en række af argumenterne, som kommer til at stimle sammen og måske også modsige hinanden lidt. Enhver skat påvirker jo vores adfærd, og uanset på hvilken måde man får et provenu, er der jo nogle, der betaler det provenu, og derfor skal man selvfølgelig meget omhyggeligt afveje, når man pålægger en skat, hvem der kommer til at betale den, om det har skadelige effekter, eller om det har positive effekter, og det gælder jo, uanset om det er en skat på transaktioner, en skat på lønsum, en skat på balancer, en skat på arbejdsindkomst. Den overvejelse må man gøre sig, uanset hvad det er for en skat, det handler om. Så derfor må man jo gøre sig overvejelser om, hvad det her betyder for f.eks. vækst, fordi kapital kan blive dyrere, og hvad det dermed også betyder for den efterfølgende skabelse af arbejdspladser, som kunne komme ud af den vækst. Så det er et af argumenterne. Men nede under det ligger så, hvad det er, hvad vi vil, hvad vores formål er. Og en af de ting, som jeg synes er meget vigtig, er at få en reel regulering af den finansielle sektor. Ved den krise, som verden blev kastet ud i 2008, spillede den finansielle sektor en kedelig rolle, det tror jeg efterhånden der er relativ bred enighed om, der var sikkert også andre ting, men den finansielle sektor spillede en kedelig rolle. Nu forsøger vi at få reguleret den finansielle sektor, så vi ikke får en gentagelse. Det er én diskussion. Der har vi en lang række forslag, hvoraf nogle er rigtig, rigtig godt på vej, og som også er international i deres karakter, enten globale eller i hvert fald meget internationale, som Basel III er, eller europæiske. Det er det ene.

Det andet er så spørgsmålet, om man skal have et provenu, og hvis man har et ønske om at få et stort provenu, må man jo også i den forbindelse overveje, hvordan man så får det billigst muligt. Der er det jo interessant at følge de overvejelser, der har været, som siger, at skat på transaktioner kan give et provenu, det har nogle om-

kostninger, skat på f.eks. lønsum, altså en aktivitetsskat, kan også give et provenu, men med nogle andre omkostninger.

Det er jo den debat, man må have, og jeg synes, det er fair nok at gå igennem argumenterne i stedet for at gøre det til symbolik eller til ideologi.

KI. 13:29

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

KI. 13:29

Kristian Jensen (V):

Nu deler jeg ikke ministerens afstandtagen fra ideologi. Jeg mener faktisk, at ideologi er ret væsentligt for politiske partier. Det er med til at gøre partierne troværdige og debatten interessant.

Jeg vil først sige, at jeg er enig i, at der er behov for en forandret finansiell regulering, når man kigger tilbage på den finanskrisen, vi har været igennem. Det skal der ikke herske tvivl om. Men at tro på, at en Tobinbeskatning er svaret, er ligesom at slå sin skulder og så lægge gips på foden. Det virker ikke, det hæmmer tværtimod. Det, der er interessant her, er jo, hvorvidt regeringens modstand er en modstand, der er begrundet i, at man ønsker et frit kapitalmarked, og at man er modstander af en skat, der i nogle regnestykker vil koste pensionsopsparende op over 100.000 kr. – det er altså for almindelige lønmodtagere, der sparer op, og sådan har vi set det fra f.eks. PFA's regnestykker – eller om det er et spørgsmål om, at man bare ikke praktisk har fundet den rigtige model, for så vil man egentlig gerne have en skat, selv om man erkender, at den koster vækst og koster arbejdspladser.

KI. 13:30

Formanden:

Ministeren.

KI. 13:30

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lige præcis der fik vi så begge diskussioner igen. Jeg er sådan set også tilhænger af, at man har en ideologi. Jeg betegner mig selv som socialliberal. Og det forsøger jeg at lade være retningsgivende for de overvejelser, som jeg gør mig, for så har man nogle principper, som man kan bruge til at veje for og imod. Så det var ikke i den forstand en afsværgelse af ideologi som værende noget bras eller unyttigt. Det er kun for sige, at jeg sådan set ikke har noget ideologisk imod at beskatte en ting. Spørgsmålet er, hvad effekterne er. Hvordan virker det? Kommer det det rigtige sted hen, hvis vi laver en type af beskatning? I Danmark har vi f.eks. en lønsumsafgift, og det er jo en beskatning af finansiell virksomhed. Det er bare på en meget anderledes måde end at beskatte transaktioner. Det er for at give et eksempel på, at man selvfølgelig også kan beskatte den finansielle sektor.

Det, som er den interessante diskussion, er, hvordan vi får en styring af den finansielle sektor. Det mener jeg må stå øverst på dagsordenen. Og jeg synes, at der er en række ting, som vi senest har fået enstemmighed for i Det Europæiske Råd for Økonomiske og Finansielle Anliggender, nemlig hvordan vi får handel med det finansielle produkt, der hedder derivater, bragt frem i lyset. Det er et rigtig godt eksempel på det.

Så er der en anden diskussion, som handler om provenu, men det er bare en helt anden diskussion. Og sådan som Kommissionen har forelagt sine beregninger, er der jo meget, der tyder på, at hvis man vil have provenu, skal man altså gå en anden vej end transaktions-skatte, for så kan en aktivitetsbaseret skat give det provenu på en så at sige billigere måde målt i væksttab.

Kl. 13:32

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Kristian Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:32

Kristian Jensen (V):

For det første – og det tror jeg ikke vi bliver enige om – er det at være liberal i min optik i forvejen at være social, og derfor behøver man ikke at sætte yderligere tillægsord på.

Når vi for det andet bliver ved med at spørge om regeringens holdning på det her område, er det jo, fordi der kommer blandede signaler, også fra udenrigsministeren, der jo så at sige røste sine partifæller i Europa-Parlamentet for at stemme for en Tobinskat, selv om han som en del af den danske regering er modstander af en Tobinskat. Så ministeren må undskylde, hvis vi bliver ved med at spørge, men vi får bare forvirrende signaler fra regeringen.

Derfor vil jeg begrænse mig til at stille et sådan meget håndfast spørgsmål. Er ministeren enig med mig i, at den beskatning, som en Tobinskat vil være, vil være hæmmende for finansiel bevægelighed, finansiel mobilitet? Er ministeren enig med mig i, at finansielle liberaliseringer overordnet set – selvfølgelig kan man gå for langt – har været med til at skabe et positivt bidrag til vækst og beskæftigelse, og at vi dermed skal være påpasselige med at indføre beskatningsformer eller andet, der for kraftigt regulerer kapitalens frie bevægelighed, og at en Tobinskat dermed vil være med til, uanset om den bliver europæisk eller global, at bremse vækst og velstand?

Kl. 13:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:33

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

En af de ting, som måske er lidt undervurderet i debatten om, hvordan vi får vækst igen, er spørgsmålet om, hvordan virksomhederne får kapital. Det, vi nogle gange diskuterer, er, at de bliver klemmt på kreditten. Det er små virksomheder, som oplever, at deres kassekredit bliver forkortet eller opsagt; virksomheder, som oplever, at de ikke kan få lån til sunde og ordentlige projekter. Det siger jo noget om, hvor meget kapital betyder. Derfor er jeg fuldstændig enig i, at det er vigtigt at have et meget stærkt fokus på, hvordan vi sørger for, at de ting, som er sunde og i orden, også kan få den kapital, de skal have. Så det er jo en hyberrelevant debat, og derfor er det også godt, at der bliver kastet lys på det og vi får diskussionen. Og når der er noget at diskutere, er det jo bl.a., fordi man i Kommissionens forslag om transaktionsskat selv skønner, at provenuet kan variere mellem, tror jeg, 16 mia. euro og 400 mia. euro. Det er en ret stor forskel i provenuskøn. Så vurderer man, at det måske lander på 57 mia. euro. Spørgeren har været skatteminister. Jeg kender ikke detaljerne så godt, men jeg vil tro, at den tidligere skatteminister også synes, at det er et ret stort spænd at lande på. Det siger noget om, at der er en diskussion, for det, der så er risikoen, er jo, at man på indirekte vis måske netop får for meget finansiel mobilitet, nemlig mobilitet ud af det område, hvor der sker beskatning. Det kan være uheldsmæssigt, ligesom man selvfølgelig må diskutere, hvem det så i virkeligheden er, der ville komme til at betale en skat på europæisk plan på op mod 400 mia. euro, hvis det blev det element, eller 16 mia. euro, hvis det blev det andet. For der er altid nogle, der betaler skatten, ligesom der forhåbentlig er nogle, der måtte få glæde af den. Man bliver bare nødt til at diskutere det første først.

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og vi siger foreløbig tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Så går vi til næste runde. Til fødevareministeren har jeg noteret fire spillere: Erling Bonnesen, René Christensen, Mette Bock og Anni Matthiesen. Første spørgsmål er altså til fødevareministeren af hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 82**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Fødevareministeren har tidligere erklæret, endda sådan med brask og bram, at hun ville kæmpe for erhvervet, at hun ville kæmpe for landbruget, kæmpe for gartnerierne. Det lød sådan set godt, og der var jo også brug for det, netop for at sikre arbejdspladser, eksport osv. Hvis man så prøver at kigge lidt på, hvad der sker rent konkret, kan man se, at der er tre ting. Der kommer f.eks. som det ene NO_x-afgifter til gartnerierne, og her er de vurderinger, der kommer fra erhvervet selv, jo også, at man, hvis det, der nu ligger i pipelinen med hensyn til NO_x-afgifter, energifgifter, m.v. bliver fastholdt, så kan risikere, at det vil fjerne op til 80 pct. af gartnerierne, hvilket altså er ganske dramatisk. Det forlyder nu så også, at der skulle være nye afgifter på vej til landbruget, f.eks. stramminger i forhold til dieselaftgifterne, og at der skulle være de her kvælstofafgifter på vej, kvoter med afgifter, endda i milliardklassen.

Så har vi som det andet også lige set, at regeringen har kørt vandplanerne igennem, hvilket jo også har begrænset landbrugets muligheder.

Som det tredje kunne man nævne, at der er en voldsom forhøjelse af fedtafgiften.

Med hensyn til de her tre konkrete emner, der er, og som vi sådan kan sige er det, der konkret sker, så er det jo noget, man pakker ind, ved at man prøver at sige, at det er en grøn omstilling. Men faktum er jo, at man sådan set kommer med nogle nye krav, at man kommer med nogle nye skatter og byrder, som man prøver at pakke ind ved at sige, at det er en grøn omstilling. Så siger man også, når vi prøver at diskutere udviklingen, at der skal komme en landbrugskommission – det er noget, der kommer på lidt længere sigt, og vi har ikke set så meget til det endnu – og der må vi jo så spørge: Hvor bliver den kommission egentlig af? Hvad er det, der skal komme ud af den? Eller er det bare en syltekrukke?

Så mit spørgsmål til fødevareministeren er: Hvordan synes fødevareministeren det går, når man prøver at kigge på de konkrete handlinger, der har været indtil nu, og man så sammenligner det med de programmerklæringer, der kom kort tid efter tiltrædelsen?

Kl. 13:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:37

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det var godt nok noget af en pose blandede bolsjer, der var, altså alverdens ting, der kan have en indvirkning på landbruget. Jeg vil sige, at jeg har høje ambitioner på landbrugets vegne. Jeg tror på, at den grønne omstilling, vi er i gang med, vil medføre job ude i landbruget, at den vil medføre job ude i landområderne, og at vi i fremtiden vil kunne få en bedre eksport, og at vi fremtidssikrer dansk landbrug til en produktion, som er bæredygtig. Så jeg har høje ambitioner på landbrugets vegne, og vi er allerede i gang med den grønne omstilling. Vi har lavet en handlingsplan for økologien, der er meget, me-

get ambitiøs, og der er også blevet flyttet 650 mio. kr. i landbrugsstøttesystemet over mod en mere grøn omstilling.

Så jeg synes, vi hjælper landbruget. Vi hjælper landbruget i den rigtige retning, og det har jeg høje ambitioner om at ville blive ved med.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:38

Erling Bonnesen (V):

Tak, og her kunne man jo så også takke lidt for ikkesvaret. Med hensyn til den ene af de to ting, der var noget af det, der var det mest konkrete i det, fødevareministeren nu nævnte, altså det med økologivisionen, kan jeg jo starte med at takke, nemlig fordi den nye regering så viderefører det, som vi i forvejen havde sat i søen; der er sådan set tale om en videreførelse. Med hensyn til den anden ting, altså de 600 mio. kr., der bliver flyttet rundt, vil jeg sige, at det jo er ganske rigtigt: Det er en omflytning af nogle penge. Men der er jo ikke noget nyt; altså, det skaber ikke i sig selv nogen udvikling, der er ny i forhold til dengang, da regeringen tiltrådte. Det er det, jeg sådan set siger, når vi så prøver at se på, hvad der er af konkret handling – der var der de her skatter og afgifter – i forhold til de her programmerklæringer, der kom fra starten, som jo faktisk var fine.

Vi kan se, at priserne, f.eks. også med hensyn til afregning af svinekød, jo både kan stige og falde lidt, og vi glæder os selvfølgelig over det, hver gang de stiger, fordi det da trods alt hjælper, men når vi kigger på erhvervet samlet set, kan vi se, at det er et erhverv, der er trængt. Det ses jo tydeligt derved, at der f.eks. i dag er projekter, man ikke kan få finansieret, selv ikke projekter, der er sunde. Store bedrifter, der skal have finansieret systemerne med hensyn til løsgående søer og andet for at kunne komme videre, kan ikke få det finansieret, selv om det faktisk er sunde bedrifter.

YJ-ordningen vil ministeren ikke være med til nu ...

Kl. 13:39

Formanden:

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:39

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen jeg synes faktisk, det er en del skibe, vi allerede har sat i søen i forhold til at hjælpe landbruget til en grønnere fremtid, til en fremtid med flere job og til en god udvikling. Den tidligere regering iværksatte en undersøgelse af landbrugets rammevilkår, og den rapport har vi nu fået. Af denne rapport fremgår det sådan set tydeligt, at de to rammevilkår, som egentlig er dem, der har størst betydning, er produktivitetstilvæksten, som er faldende, og så ansættelsesvilkårene, altså at det simpelt hen er dyrt at ansætte folk i Danmark. Det er jo nogle vilkår, som gælder for alle virksomheder i det her land, altså det, at man har et problem med hensyn til produktiviteten, og det, at man har nogle høje lønninger, og det er noget, som vi i regeringen prøver at tage hånd om på et generelt plan. Men det er jo ikke et spørgsmål, der specifikt handler om landbruget.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for sidste gang.

Kl. 13:41

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det er fuldstændig korrekt, at den rammevilkårsanalyse, som den tidligere regering fik iværksat, er afleveret. Noget af det, man kan læse i den, er, at dansk landbrug, dansk gartneri, hele føde-

varesektoren faktisk står ringere i forhold til en lang række andre sammenlignelige lande. Derfor er der heller ikke brug for at komme med nye skatter og afgifter nu, som vi var inde på lidt tidligere. Så det ligner lidt en knibtangsmanøvre. Man vil gerne de gode ting, men kommer faktisk med nogle andre tiltag, som faktisk begrænser det. Det kunne give mig anledning til det sidste spørgsmål: Vil fødevareministeren garantere, at der ikke kommer nye skatter og afgifter til fødevareerhvervet ud over det, som vi selvfølgelig ved allerede er annonceret i forhold til pesticidomlægningen? Der er jo ikke brug for flere andre afgifter nu.

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu er det fødevareministeren, der får spørgsmål, og ikke skatteminister. Jeg synes, der er en meget lang række relevante spørgsmål, som ordføreren kunne rette til skatteministeren.

Når det gælder fødevareområdet, vil jeg sige, at vi nu indfører en pesticidafgift, altså en afgift på sprøjtegift i Danmark, og det tror jeg er rigtig, rigtig kloget for at få mindre sprøjtegift. Men derudover er vi da også dybt, dybt bekymret over den gæld, vi ser i landbruget, og de svage muligheder, der er for at udvikle sig. De her grønne ordninger skal gøre det nemmere at få økonomi i den grønne omstilling, som vi gerne vil for landbruget. Jeg mener, det er forkert, hvis man begynder at tale om, at det er skatteborgeren, der skal betale landbrugets gæld. Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at landbruget har brug for indtægter fra biogas. Det koster jo noget i energiafgift. Ellers kan vi ikke betale biogassen. Sådan er det.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til fødevareministeren er fra hr. René Christensen. Værsgo.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 83

René Christensen (DF):

Tak. Ja, det er det. Og det er måske endda en lille smule i forlængelse af det foregående spørgsmål, og det drejer sig om, hvordan vi skal udvikle mulighederne for dansk fødevareproduktion, både i forhold til primærproducenterne og i forhold til detailledet. Ministeren har flere gange været ud at sige, at man selvfølgelig gerne vil bakke op om det, at vi skal have nogle rammevilkår, at vi skal have muligheder for at udvikle os og fortsætte med at gå i en positiv retning.

Jeg står her med et citat fra ministeren, hvor ministeren siger:

»Vi tror også på, at de små kvalitetsprodukter er noget, der kan vokse sig stort og måske blive den store eksportvare for Danmark ligesom bacon.«

Det er jeg sådan set meget enig med ministeren i. Vi skal kigge på alt det nye spændende, som der sker rundtomkring i Danmark, alle de gode historier, der bliver fortalt, f.eks. om økologi. Der har også netop lige været en konference, i anledning af at man vil kigge på lokale, gamle danske racer til kødproduktion og andet, og det er jo rigtig spændende. Der er nogle, der vil give høje priser for det.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er, hvad det er for nogle tiltag, ministeren vil komme med, hvordan vi kan få ført de her visioner, som jeg tror vi er meget enige om, ud i livet. Hvad er det for nogle initiativer, ministeren går og barsler med?

Formanden:
Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan jo f.eks. besvare spørgsmålet vedrørende de gamle danske husdyrracer. Vi er jo nu i gang med en proces, som faktisk er initieret af Enhedslisten, skal jeg sige. Men jeg synes jo, at det med de gamle husdyrracer er rigtig spændende, dels fordi vi skal bevare dem – det synes jeg er vigtigt i sig selv – og derfor skal vi have en genbank, hvor vi opbevarer genmaterialet; dels synes jeg også, det er vigtigt at bevare selve racerne ude i virkeligheden. Men det er jo også rigtig, rigtig spændende, hvis vi kan få benyttet noget af den modstandsdygtighed, der ligger i de gamle racer, i forbindelse med nye produktioner.

Man kunne f.eks. forestille sig, at de gamle æbletræer, som er resistente over for en hel masse af de sygdomme, som forekommer i en moderne æbleplantage, simpelt hen kunne blive en produktion i sig selv, hvor man kunne nøjes med en mindre mængde sprøjtegift, hvor planterne behøvede mindre behandling.

Så jeg tror, der er et potentiale der, som vi skal prøve at kigge nærmere på, og som ikke kun handler om at bevare, men også om at udvikle og se på, hvordan vi kan bruge det i fremtiden. Det, der er helt afgørende, er jo, at vi finder nye produkter i fremtiden, og måske er de nye produkter i virkeligheden nogle gange de gamle produkter, som bare skal have en ny indpakning.

Formanden:
Hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Det er jeg ikke uenig med ministeren i, men ministeren svarer ikke rigtigt på spørgsmålet. For hvordan får vi så understøttet, at det her også sker i virkeligheden ud hos primærproducenterne og i detailledet, så de får lyst til at sælge de her produkter, sådan at vi kan få skabt en merværdi? Det er jo det, der er interessant for den enkelte producent. Der er måske nogle få, som går i gang med det her for deres blå øjnes skyld, men langt de fleste gør det jo, fordi det er en levevej, fordi det er deres arbejde.

Vi må jo sige, at vi i hvert fald i Dansk Folkeparti bakker op om, at der også er arbejdspladser i landbruget og uden for de store byer, og der er det jo netop fødevareproduktionen, der kan være med til at være løftestang til det. Der er det bare, jeg igen spørger ministeren, hvad det er, ministeren vil gøre, for at vi netop kan være med til at understøtte, at nogle siger: Vi vil gerne gøre noget andet; vi vil ikke bare lave bulkvarer, vi skal ikke bare konkurrere på den laveste pris; vi skal konkurrere på den høje kvalitet, den gode historie. Det er det, der gør, at vi, når vi kigger ud over danmarkskortet i dag, kan se, at vi har verdens dygtigste kok, at vi har rigtig mange restaurationer, som har fået michelinstjerner. Vi har i øjeblikket en god kultur omkring dansk mad – hvordan vil ministeren understøtte det?

Formanden:
Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen jeg vil gerne følge op angående de gamle danske husdyrracer. Det, vi gerne vil, er jo netop at få dem ud at arbejde og ikke bare bevare dem; vi vil prøve at tænke nyt. Det gælder også en lang række

Kl. 13:44

ke andre produkter. Hvis hr. René Christensen f.eks. ser på vores økologipolitiske plan, så kan han se, at den jo netop også handler om at omstille køkkenerne til at være økologiske. Deri ligger jo, at man benytter sig af lokale og regionale varer, af årstidens grøntsager. Alttså, vi snakker om en halv million måltider om dagen, hvoraf vi gerne vil have omlagt 60 pct. til økologi. Der ligger en kæmpe efterspørgselsmulighed her i forhold til lokale og regionale varer og årstidens grøntsager. Det er jo bare et af de områder, hvor vi gerne vil sige: Her er der noget ganske særligt, som vi kan gøre.

Kl. 13:47

Formanden:

Det sidste spørgsmål fra hr. René Christensen.

Kl. 13:47

René Christensen (DF):

Så kan det undre mig, at ministeren siger det. Jeg er fuldstændig enig med ministeren i det, og det er Dansk Folkeparti sådan set også. Nu har jeg et andet citat af ministeren, nemlig fra da vi sidst mødtes her. Der siger ministeren om det, at der kommer nogle regler fra EU, som netop bremser den her udvikling:

»Jeg mener heller ikke, at det her er seriøst midt i den allerstørste finansielle krise, jeg næsten kan komme i tanker om, hvor jeg skal sidde som en del af formandskabet og skal forhandle en landbrugsreform, som udgør 40 pct. af EU's samlede budget. Skal jeg så sidde og bruge min forhandlingstid på at forhandle om nogle lokale spegepølser, der skal flyttes 5 km længere eller kortere? Jeg synes, at det er meget at forlange, at det er det, vi skal bruge vores formandskabskræfter på.«

Det mener jeg faktisk ikke at det er. Ministeren siger jo alt det rigtige, hvorfor vil ministeren så ikke gå ned og kæmpe for i EU, at det, som ministeren gerne vil, faktisk også kan lade sig gøre i virkeligheden? Nu kommer der en regel om, at hvis de her slagtere i detailhandelen, som netop skal forarbejde det her kød fra de her spændende nye dyreracer, ikke har en kæmpestor godkendelse, ligesom Tulip og Danish Crown har, kan de ikke sælge deres produkter ud over 50-km-grænsen. Det må ministeren da kunne se er i modstrid med det, ministeren gerne vil, og det, som jeg og Dansk Folkeparti sådan set også gerne vil. Vil ministeren ikke kæmpe den kamp for de her slagterbutikker?

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan høre, at hr. René Christensen allerede er godt i gang med at varme op til det samråd, vi skal have kl. 14.00. Og til dem, der måtte se fjernsyn, kan jeg fortælle – jeg går ud fra, at det er et åbent samråd – at vi har et samråd i Fødevareudvalget om netop den her sag, hvor der er meget mere taletid til at diskutere sagen om de regionale fødevarer.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at de her regler er nogle, der er blevet indført af den tidligere regering med støtte fra Dansk Folkeparti. Det synes jeg måske hellere at Dansk Folkeparti skulle reflektere lidt over end at blive ved med at skælde den nuværende regering ud for de regler, som man selv har været med til at lave.

Kl. 13:49

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Og jeg kan forstå, at vi har travlt, hvis der er et samråd i Fødevareudvalget kl. 14.00.

Det næste spørgsmål til fødevareministeren er fra fru Mette Bock, værsgo.

Kl. 13:46

Kl. 13:50

Kl. 13:52

Spm. nr. US 84**Mette Bock (LA):**

Mit spørgsmål ligger måske en lille smule i forlængelse af nogle lidt mere bredt formulerede spørgsmål, der er stillet tidligere. Fødevareministeren og regeringen lagde jo i oktober måned ambitiøst fra land, hvor det bl.a. blev adviseret, at der skulle komme en natur- og landbrugskommission, og at vi kunne forvente, at den ville blive nedsat i januar. Det er så ikke sket. Jeg vil høre, om ministeren kan oplyse lidt om, hvorfor den endnu ikke er nedsat, og lidt om, hvad der kommer til at ligge i kommissoriet for denne kommission.

Kl. 13:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:50

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan sige, at natur- og landbrugskommissionen simpelt hen er et projekt, som miljøministeren og jeg går helt vildt op i, for vi tror på, at hvis vi sætter de rigtige mennesker ind i det rigtige rum om den rigtige opgave, vil der kunne komme nogle superspændende ideer ud om, hvordan vi sikrer landbruget en bæredygtig fremtid; en fremtid, som både giver os vækst, job, eksport, trivsel ude på landet, og – hvad der også er vigtigt – tager vare på naturen og sikrer, at det er bæredygtigt. Det, der er hele grundlaget for natur- og landbrugskommissionen, er, at vi gerne vil hjælpe med at se på det areal, som vi nu engang har til natur og landbrug, og se på, hvordan vi sikrer det i fremtiden, så vi både har natur og landbrugsproduktion på en gang.

Det er en opgave, som vi synes er vældig, vældig vigtig. Det er en vigtig hjørnesteen i hele den grønne omstilling af landbruget, som vi gerne vil lave i regeringen. Derfor arbejder vi meget intenst på at få det her arbejde gjort rigtigt, så vi får sat de rigtige mennesker ind i det rigtige rum om den rigtige opgave. Og det tager lidt tid. Det tager lidt længere tid, end vi havde regnet med, men det skal nok komme. Det varer forhåbentlig ikke så længe.

Med hensyn til hvordan vi sådan har forestillet os arbejdet skulle være, så forestiller vi os, at det bliver en kommission, der består af nogle eksperter, som så bliver forpligtet til at inddrage interessenterne så meget, som de overhovedet kan, og som skal være meget offentlige om det, der foregår. Så det skal ikke bare være sådan en lukket kommission, som i årevis sidder bag en lukket dør og tænker. Den skal være hurtigtarbejdende, men den skal også være åben. Der skal være en dialog med kommissionen; interessenterne skal have mulighed for at give deres input undervejs, sådan at vi får så mange kloge hoveder med i arbejdet som muligt.

Kl. 13:52

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 13:52

Mette Bock (LA):

Skal jeg forstå det sådan, at det bliver en ren ekspertkommission? Og i så fald: Bliver erhvervets repræsentanter da opfattet som eksperter?

Kl. 13:52

Formanden:

Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Udgangspunktet er, at det bliver en ekspertkommission. Hvordan den præcis bliver, kan jeg ikke gå i detaljer med, for så var vi færdige, men det er vi jo ikke. Men udgangspunktet er, at det skal være en ekspertkommission, og det vil sige, at den skal bestå af nogle medlemmer, som skal vide noget om noget bestemt, og at interessevaretagelsen ligger udenfor, altså i inddragelsen af interessenterne.

Kl. 13:53

Formanden:

Fru Mette Bock for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:53

Mette Bock (LA):

Altså, nu er det jo sådan, at der nogle gange er sammenfald mellem eksperter og interessenter. Det kan være, at man f.eks. ved noget om landbrug, hvis man er engageret i landbruget, og dermed også har nogle interesser der. Så jeg vil godt lige spørge en gang til: Når vi taler om eksperter, har man så dermed ekskluderet repræsentanter for erhvervet?

Kl. 13:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:53

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen jeg kan ikke sige noget om den nærmere sammensætning, eftersom vi ikke har sammensat kommissionen endnu. I det øjeblik vi sammensætter kommissionen, skal vi nok offentliggøre det. Men vores udgangspunkt er ikke, at vi nødvendigvis i selve kommissionen skal have afbalanceret alle mulige forskellige interesser, men snarere have afbalanceret en viden om alle de vigtige emner, der er. Og så skal interessevaretagelsen foregå med offentligheden og interessenterne udenfor.

Kl. 13:54

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål til fødevareministeren er fra fru Anni Matthiesen, værsgo.

Kl. 13:54

Spm. nr. US 85**Anni Matthiesen (V):**

Tak. Jeg vil rigtig gerne høre ministerens holdning til, at der er danske landmænd, som skal ryste op med væsentlig flere penge end f.eks. landmænd i både Holland, Tyskland og England til medicin og dyrlægebesøg, når de samtidig er i den situation, at de ikke må gøde så meget som i andre lande.

Kl. 13:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:54

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Om omkostningerne til medicin og dyrlægebesøg: Det er jo ikke mig som fødevareminister, der bestemmer, hvad en dyrlæge koster i timen. Det er nogle helt andre markeds kræfter, vi taler om, som ikke rigtig har noget med mig at gøre.

Men jeg kan da godt sige om miljøkrav, at de miljøkrav, der er fastlagt i vandrammedirektivet, som udgangspunkt er EU-krav, der

er de samme krav, som gælder i hele EU, men de kan føles forskelligt i de enkelte lande. For et land, som kun har 10 pct. intensivt landbrug, vil det jo ikke føles så hårdt, fordi det landbrug ikke forurener så meget, men i Danmark, hvor vi har 60 pct. intensivt landbrug, belaster det vores natur, vores vandløb og søer rigtig meget. Vores fjorde er der for meget kvælstof i. Derfor vil de metoder, vi tager i brug, måske nogle gange virke hårdere end for de andre. Men man kan sige, at resultatet skal være det samme. Vi skal have lige så rent vand, som de har i fjordene i England og i Tyskland. Det er vores udgangspunkt.

Kl. 13:56

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:56

Anni Matthiesen (V):

Jeg vil godt lidt ind på, at der jo i går blev fremlagt nogle rammevilkårsanalyser fra Fødevareøkonomisk Institut, som viser, at f.eks. en hollandsk mælkeproducent betaler omkring 100.000 kr. mindre i dyrlægeregninger end en dansk. Derfor vil jeg selvfølgelig godt høre lidt om ministerens holdning til, at rammevilkårene er så forskellige fra land til land. Er det noget, som ministeren mener der skal arbejdes på at få ændret?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Altså, jeg synes, der var mange ting i forhold til sammenligningen med Holland i rammevilkårsanalysen, som man kunne hæfte sig ved. Men det, jeg synes der sådan set er det vigtigste at hæfte sig ved, er, at der jo faktisk står i rammevilkårsanalysen, at dansk landbrug har rigtig godt fat i eksportmarkederne; at dansk landbrug står rigtig stærkt; at dansk fødevareproduktion faktisk står rigtig stærkt på eksportmarkederne.

Men vi har jo selvfølgelig den udfordring i Danmark, at vi har en højere løn end de fleste andre lande. Vi har så også den der lavere produktivitetstilvækst, som jeg har været inde på tidligere, men vi har jo altså også en højere løn, og vi kommer nok ikke til at kunne konkurrere på løn med ret mange lande. Så derfor må vi holde os til at være bedre og mere effektive, og vi må til gengæld også sige, at rigtig mange i dansk landbrug faktisk er supereffektive og superdygtige til at få eksporteret deres varer.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:57

Anni Matthiesen (V):

Det, jeg godt vil have ministeren til at bekræfte her til sidst, er selvfølgelig, at fødevareministeren vil arbejde hårdt for, at vi jo også får sikret nogle bedre rammevilkår for dansk landbrug, for som ministeren selv er inde på, er der jo væsentlige forskelle i lønudgifter osv.

Men det er klart, at hvis landbruget også på mange andre områder er udsat for belastning, så er der jo en fare for, at rigtig mange landbrug er nødt til at kaste håndklædet i ringen. Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren fremadrettet vil arbejde for at få bedre rammevilkår for dansk landbrug.

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil sige, at det, der ligger mig mest på sinde, er, at vi skal have et bæredygtigt landbrug. Og det skal ikke alene være et miljømæssigt bæredygtigt landbrug, men også et økonomisk bæredygtigt landbrug. Det er jo netop derfor, jeg bruger rigtig, rigtig mange kræfter i denne tid på vores EU-formandskab, for det gælder jo om at skabe fælles rammer. Det er jo der, vi får sat så ens rammer for de forskellige landbrug som muligt, sådan at vi konkurrerer på lige vilkår. I Bruxelles snakker vi hele tiden om »level playing field«, som jo er et engelsk udtryk, men det handler om, at der skal være en lige konkurrence, og det går jeg faktisk rigtig meget op i.

Jeg lægger vægt på at sige, at der godt kan være nogle forskellige muligheder i de forskellige lande, f.eks. betinget af klimaforskelle – der er jo forskel på en svensk skov og landskabet i Grækenland – men at de så ikke må være konkurrenceforvridende. Det prøver jeg faktisk at understrege rigtig meget over for mine kolleger i Bruxelles.

Kl. 13:59

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:59

Formanden:

Det spørgsmål, som er optaget som nr. 7 på dagens dagsorden, udgår, da justitsministeren har meddelt, at han finder, at besvarelsen falder uden for rammerne for besvarelse af § 20-spørgsmål.

Det første spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren fra fru Inger Støjberg.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1908

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Vil ministeren bekræfte, at regeringen er imod at indføre en Tobinskat, hvis en sådan alene omfatter EU?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:00

Inger Støjberg (V):

Vil ministeren bekræfte, at regeringen er imod at indføre en Tobinskat, hvis en sådan alene omfatter EU?

Kl. 14:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:00

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Regeringen ønsker, at EU skal fremme, at der indføres en skat på transaktioner på globalt plan, og når det skal være på globalt plan, er det jo for at værne sig mod nogle af de ulemper, som der er ved at gøre det på regionalt plan, nemlig især at kapital kan flytte sig. Det er sådan set et argument, der ligger til grund for regeringens politik på det her område, og ikke, hvad skal man sige, en ideologisk mod-

stand mod at beskatte transaktioner, hvilket jo meget klart kan ses ved, at vi går ind for en global skat på transaktioner.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:01

Inger Støjberg (V):

Det er, som om regeringen tror, at man kan leve i en dobbeltverden, og det gælder især statsministeren. For når statsministeren er i Danmark, taler hun imod Tobinskatten, men så snart hun sætter sine ben i Bruxelles, er hun mere positiv over for Tobinskatten. I Venstre har vi det sådan, at vi er imod Tobinskatten, både når vi er i Danmark, og når vi er i udlandet. Det er vi, fordi vi mener, at den hæmmer væksten – og det er jo bevist, at den hæmmer væksten – og at den derfor også koster arbejdspladser og i det hele taget gør os fattigere. Det er jo sådan noget, som regeringen foregiver at være enig i, i hvert fald hvis ministrene er i Danmark.

Jeg synes ærlig talt, at det er på sin plads, at ministeren forholder sig til det her, for vi står efter min mening faktisk i en ualmindelig skadelig situation, når statsministeren vandrer rundt i EU og siger et, men siger noget andet, når hun er i Danmark.

Kl. 14:02

Formanden:

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:02

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg ved ikke, hvem der lever i parallelle verdener, for jeg kan i hvert fald ikke genkende spørgerens beskrivelse af verden. Regeringen har én holdning, nemlig at vi gerne vil arbejde for, at der indføres en global skat på transaktioner. Det er der argumenter for, og et af argumenterne er jo, at der er risiko for, at transaktioner flytter sig, og at der er risiko for tab af vækst og dermed også arbejdspladser. Altså, det forslag, som er lagt på bordet, og som er til konkret debat, er ikke særlig robust over for nogle af de argumenter, der er for at gøre transaktionsskatten global og mod at gøre den regional.

Det, jeg synes er vigtigt, er at holde fast i diskussionen om, hvad man vil opnå. For regeringen er det meget vigtigt, og det står allerøverst på dagsordenen, at få en reel regulering af den finansielle sektor. Nogle af de produkter, som vi her taler om at beskatte, er nogle af de produkter, som vi ikke, selv om man så måtte nå til det, kan nøjes med at beskatte. Man må også sørge for, at de kommer frem i lyset. For nogle af de produkter, også kaldet derivater, blev jo nærmest som en del af den udløsende faktor for den finansielle krise til produkt på produkt på produkt i en sammenhæng, som slet ikke kunne gennemskues. Derfor er det vigtigt at få kastet lys over det, og det skal sådan set med i debatten om, hvorvidt vi kan nå derhen.

Kl. 14:03

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:03

Inger Støjberg (V):

Det var en meget lang forklaring på et helt andet spørgsmål end det, jeg egentlig stillede. For det spørgsmål, jeg stillede, var, hvordan vi skal forholde os til, at vi har en statsminister, der lader sig rive med, når hun er i Bruxelles, og pludselig er mere positiv. Og nej, det er ikke en eller anden opfattelse af en parallel- eller dobbeltverden, for det er jo gengivet i en stribe artikler her igennem de seneste dage. Derfor synes jeg faktisk, at det er på sin plads, at vi får et svar på, hvordan vi undgår, at statsministeren lader sig rive med, når hun er i

Bruxelles, og dermed får sig rodet ud i nogle ting, som jo slet ikke harmonerer med det, man siger i Danmark. Jeg vil gerne sige, at det her faktisk kan få fatale konsekvenser, altså ikke det, at statsministeren lader sig rive med og lader sig rode ud i noget i Bruxelles, og at det bliver opdaget, men det – og det er jo essensen – at det koster arbejdspladser i Danmark, hvis statsministeren netop lader sig rive med og lader sig at rode ud i noget.

Kl. 14:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:04

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den her debat synes jeg sådan set er meget interessant både politisk og indholdsmæssigt. Indholdsmæssigt går det på, hvordan man styrer en finansiell sektor bedre, så man ikke bliver kastet ud i det samme kaos som i 2008, og hvordan man, hvis man vil beskutte, så gør det på en ordentlig måde. Det er jo en debat, som i Danmark antager højder, så man skulle tro, at det var Danmark, der var udslagsgivende for, at Kommissionens forslag ville blive vedtaget. Det er ikke tilfældet, for da det er et skatteforslag, skal der være enstemmighed blandt alle EU-landene om at gennemføre forslaget. Den debat, vi har herhjemme, har vi også i det europæiske, og den tror jeg man kan genfinde i flere forskellige lande. Som spørgeren sikkert ved, er England meget imod, Sverige er meget imod, og en række andre lande har spørgsmål og skepsis, ligesom nogle lande er rigtig meget for.

Det synes jeg måske er en meget væsentlig diskussion at tage, for regeringens holdning er entydig. Vi arbejder for en global transaktionsskat, og vi mener sådan set, at Europa kunne gøre noget ved at sætte det på den internationale dagsorden og sige: Der vil vi gerne hen. For så kan vi modvirke nogle af de ulemper, der er ved at gøre det regionalt, nemlig at transaktioner flytter sig, og at det kan være en dyr måde at opkræve skat på.

Kl. 14:06

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:06

Inger Støjberg (V):

Jeg beklager meget. Jeg har meget, meget stor respekt for økonomi-ministerens, det vil jeg gerne sige, og derfor under det mig egentlig også, at økonomiministeren i dag på den her måde taler udenom. Omvendt er det jo et kendt trick – jeg kender det selv – når der er interne spændinger i en regering.

Derfor synes jeg faktisk, at vi er kommet dertil, hvor ministeren må forholde sig til, om ministeren vil kræve af statsministeren, at statsministeren ikke på den måde, som det er sket, lader sig rive med og siger et i Bruxelles og siger noget andet, når hun er i Danmark, for jeg kan vel godt konkludere, at fra Det Radikale Venstres side og også fra økonomiministerens side er der en reel modstand imod en Tobinskat på europæisk plan.

Spørgsmålet er derfor det helt simple: Vil ministeren kræve af statsministeren, at det hører op, at statsministeren går og siger et, når hun er i Bruxelles, og noget andet, når hun er i Danmark?

Kl. 14:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:07

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er meget ked af, hvis det bliver opfattet som en aktiv bestræbelse på ikke at svare på spørgsmålet, men for mig er det ikke et spørgs-

mål om forskellige holdninger. Regeringen har én linje. Vi synes, at der skal være en global transaktionsskat, fordi det er den mest effektive måde at forhindre, at transaktioner flytter sig. Altså, i givet fald skulle de jo være på månen for at blive fri for beskatningen. Det illustreres meget godt af, at det forslag, som er lagt på bordet af Kommissionen, ikke i vores øjne er tilstrækkelig robust. Alt efter hvilke skøn man anlægger på effekterne, kan det give et provenu fra 16 mia. euro til 400 mia. euro, og måske er et kvalificeret skøn 57 mia. euro. Det er et meget stort spænd at arbejde inden for, og det siger jo noget om, at det i hvert fald ikke er robust over for de argumenter, der er mod at gøre det regionalt.

Jeg er bare i den situation, at hvis folk kommer med gode argumenter for noget, lytter jeg til dem, og det håber jeg også at spørgeren gør. I den her situation er der ikke et anliggende mellem statsministeren og mig, for regeringen har én linje.

Kl. 14:08

Formanden:

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er også fra fru Inger Støjberg.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1909

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at indførelse af en europæisk Tobinskat vil gavne vækst og beskæftigelse i Europa?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:08

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at indførelse af en europæisk Tobinskat vil gavne vækst og beskæftigelse i Europa?

Kl. 14:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det kommer an på, hvad en europæisk skat på transaktioner i givet fald ville skulle indebære. Der er et spørgsmål, som står meget højt på regeringens dagsorden, som handler om, hvordan vi får en reel regulering af den finansielle sektor. For den finansielle sektor havde en række dispositioner, som var medvirkende til den krise, vi havde i 2008, som var meget skadelig for vækst og beskæftigelse i Europa – i mine øjne i hvert fald. Så hvis en skat af den type kunne medvirke til en reel regulering, kunne man sige, at man havde en ting at komme med. Det kan der stilles en række spørgsmål om. I hvert fald synes der at være mere direkte veje til at få en reel regulering, som også kan gøre, at man får udlån til virksomheder, sådan at de kan finansiere deres projekter, have ordentlige kreditter osv.

Et andet spørgsmål, som man kunne stille, er, om vi har brug for finansiering, altså om vi har brug for et provenu. Hvis man ser på det, vil man sige, at med hensyn til provenuspørgsmålet vil man jo altid som lovgiver overveje, hvis man virkelig vil beskatte nogen, hvordan man kan gøre det på den mildeste måde i forhold til det provenu, man gerne vil have.

Der har Kommissionen i sit materiale, synes jeg, ret klart lagt frem, at det at indføre en skat på transaktioner er en relativt tung måde at få et provenu på, mens en skat på aktivitet i den finansielle sektor ville være en lidt lettere måde at få et provenu på. Men det er så-

dan set to forskellige diskussioner, som tilsammen fører til det resultat, at hvis man har øgede omkostninger som virksomhed, risikerer det selvfølgelig at hæmme væksten.

Kl. 14:10

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:10

Inger Støjberg (V):

Nu spurgte jeg jo alene til, om det vil fremme vækst og beskæftigelse i Europa, hvis man indfører en europæisk Tobinskat.

Kl. 14:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:10

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det baggrundsmateriale, som Kommissionen har lavet til sit forslag, viser, at der er risiko for at tabe vækst i et spænd fra omkring 0,5 pct. til omkring 1,7 et eller andet pct. Og Europa er jo i den situation i øjeblikket, at vi samlet set har udsigt til måske 0,5 pct.s vækst, og det siger jo noget om, at det kan være en ret stor belastning at indføre en skat, som giver en risiko for, at man som minimum taber 0,5 pct. i vækst. Det er selvfølgelig noget, som jeg synes man må tage med ind i sine overvejelser, når man overvejer, hvad man synes om en europæisk skat på transaktioner.

Kl. 14:10

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:11

Inger Støjberg (V):

Jeg synes, at jeg vil være helt ærlig om, at det faktisk bekymrer mig lidt, når ministeren står og bruger så mange ord på et så enkelt spørgsmål, som ministeren tidligere har svaret meget, meget enkelt på. Det er jo i øvrigt også sådan, at regeringen har været ret fastlåst i det mandat, som man har fået af Europaudvalget, for i Europaudvalgets mandat står der jo netop, at hvis man vil arbejde for en Tobinskat, skal den være global. Nu er det pludselig blevet til et europæisk projekt.

Altså, er det sådan, at regeringen er ved at lade sig flytte i den her sag?

Kl. 14:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er sådan set ikke for at bruge mange ord, det er for at have en debat med spørgeren om det, vi diskuterer, for ellers kunne jeg jo bare sige ja eller nej, og så var det det.

Regeringen har et mandat fra Europaudvalget. Regeringen har lagt sagen frem i Europaudvalget med den vurdering, at det forslag, som er fremlagt, ikke er robust, når det kommer til vækst og dermed også til beskæftigelse. Det er derfor, at regeringen har en linje, som er meget klar, nemlig at vi gerne vil arbejde for en transaktionsskat, men så skal det være på globalt plan, og vi ser meget gerne, at EU har en aktiv rolle i det forhold.

Kl. 14:12

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:12

Kl. 14:14

Inger Støjberg (V):

Det er jo en lidt speciel tilgang, ministeren nu har til det mandat, som der er afgivet i Europaudvalget. Jeg må sådan set sige, at det jo også er en ny tilgang, for da ministeren var i opposition, var det nok sådan, at når man fik et mandat af Europaudvalget, skulle det også følges til punkt og prikke, hvilket jeg jo synes er et helt nødvendigt princip.

Nu siger ministeren så, at det ikke er for at bruge mange ord, men jeg står nu alligevel med lidt en følelse af, at det er for at bruge mange ord for netop ikke at tage helt klar stilling til det meget, meget simple spørgsmål, som jeg har stillet, nemlig om ministeren mener, at indførelse af en europæisk Tobinskat vil gavne vækst og beskæftigelse i Europa. Og det kan sådan set besvares med et ja eller nej.

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, det kan det helt entydigt, men jeg vidste ikke, at spørgeren havde så travlt, at spørgeren gerne ville væk fra pulten igen. Men i den foreliggende form siger Kommissionens beregninger jo, at der er en risiko for at tabe vækst og dermed også at tabe beskæftigelse ved at gennemføre det her forslag. Det må man vurdere, uafhængigt af hvad man så eventuelt ville bruge provenuet til.

Det er ikke for at afvige en millimeter fra mandatet, men kun for at sige, at det mandat, som vi har, bygger på argumenter, og argumenterne er bærende for, hvorfor vi gør det, vi gør. Argumenterne imod bare ligesom at sige, at det forslag tager vi, er sådan set tungtvejende, fordi de handler om, at hvis man gerne vil styre den finansielle sektor bedre og sikre en reel regulering, kan man gøre det direkte. Hvis man gerne vil have et provenu, kan man hente det på en måde, som er mindre belastende for væksten. Og jeg tror et eller andet sted, at alle er meget opmærksomme på, at der er noget, Europa er udfordret på, så er det at skabe vækst og dermed få beskæftigelsen op igen.

Kl. 14:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 1912

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil det efter ministerens opfattelse være foreneligt med regeringens løfte om ikke i denne valgperiode at hæve boligskatterne, såfremt man i en kommende skattereform aftaler, at øgede boligskatter først træder i kraft efter denne valgperiode?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Vil det efter ministerens opfattelse være foreneligt med regeringens løfte om ikke i denne valgperiode at hæve boligskatterne, såfremt man i en kommende skattereform aftaler, at øgede boligskatter først træder i kraft efter denne valgperiode?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det, som står i regeringsgrundlaget, og det, som jeg fuldstændig kan stå inde for, er, at regeringen ikke rører ved rentefradraget eller ejendomsværdiskatten i indeværende valgperiode. Det fremgår meget klart af regeringsgrundlaget. Så langt, så godt.

Hvad der så sker efter den her regeringsperiode, står åbent; det betyder så også, at der hverken er taget stilling til, om skattestoppet på boliger skal fortsætte, eller om skattestoppet på boliger skal afvikles.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De to ting vidste jeg jo altså godt, inden jeg stillede spørgsmålet. Jeg kan også godt læse, og jeg har læst regeringsgrundlaget og har hørt, hvad der er blevet sagt, og derfor var og er jeg fuldstændig bekendt med det, regeringen har sagt om, at den ikke vil ændre på boligbeskatningen i denne valgperiode, og at man jo så lader stå åbent, hvad der sker efter denne valgperiode, når vi går ind i en ny valgperiode.

Men mit spørgsmål er netop derfor stillet ud fra en nysgerrighed efter at få at vide, om ministeren mener, at det inden for det, der også er blevet nævnt her i dag, er muligt, i forbindelse med at man laver en skattereform – til foråret, til efteråret, om et år, eller hvornår regeringen kommer med sit forslag og forhandler en skattereform, for vi ved jo, der skal komme en skattereform, det har regeringen jo også sagt – at man i sådan en skattereform, som man aftaler i den her valgperiode, indarbejder, at boligskatterne øges, men sådan, at det er med virkning fra en kommende valgperiode, så man når ud over det tidspunkt, man har sagt og lovet at tingene er i ro på.

Det synes jeg da er interessant, i forhold til hvad det er for et forhandlingsrum, der i virkeligheden er for den skattereform, som regeringen har lagt op til, og som man jo må gå ud fra bliver noget, som det jo tit er med skattereformer, som indføres over en periode, så folk også har mulighed for at vænne sig til, hvad det er for nogle forandringer, en skattereform indebærer. Derfor synes jeg, det er helt relevant at spørge og at få et klar svar i dag på spørgsmålet: Vil en skattereform, man laver i den her valgperiode, kunne indebære en øget boligbeskatning, forudsat den øgede boligbeskatning først træder i kraft i en kommende valgperiode?

Kl. 14:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er meget ked af, hvis jeg på nogen måde har antydnet, at spørgeren ikke kan læse, eller at spørgsmålet ikke er relevant, for jeg har faktisk den allerstørste respekt for spørgeren, som jeg vurderer er en af de skarpeste kollegaer til stede her, så jeg undskylder, hvis jeg på nogen måde kom til at antyde det.

Måske svaret vender tilbage til min egen uførmåenhed, for regeringen har ikke fastlagt indholdet af den kommende skattereform. Det, som ikke desto mindre er fuldstændig klart, er, at folk kan være rolige for, at der ikke sker noget med deres rentefradrag eller deres ejendomsværdiskat ved regeringens foranledning i den her valgperi-

ode, og hvad der sker derefter er åbent. Dermed jo blot sagt, at man hverken kan sige, at så kan man med sikkerhed sige, der sker det ene, eller med sikkerhed sige, der sker det andet. Og da vi endnu ikke har fastlagt indholdet af en skattereform, er det også for tidligt at svare på spørgsmålet.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo ikke for tidligt at svare på spørgsmålet. Det er jo ret enkelt at svare på spørgsmålet. Det er jo et spørgsmål om politisk vilje, om ministeren vil besvare spørgsmålet. Spørgsmålet er, om det er ministerens opfattelse, at man inden for det løfte, regeringen har givet om, at den ikke i den her valgperiode rører ved boligbeskatningen, i en skattereform i den her valgperiode kan aftale, at boligbeskatningen hæves i en kommende valgperiode. Det kan jo egentlig besvares med et ja eller et nej.

Med hensyn til det med fru Inger Støjberg før: Jeg tager meget gerne debatten, så det er ikke derfor, at jeg vil forsøge at fremprovokere et ja eller et nej. Det er for oplysningens skyld, så borgerne i det her land ved, og så vi som mulige forhandlere om en skattereform ved, om det efter ministerens opfattelse er foreneligt med regeringens eget løfte om ikke at øge boligbeskatningen i den her valgperiode, at man i en skattereform beslutter at hæve boligbeskatningen i en kommende valgperiode. Det er et meget enkelt spørgsmål, og det vil være til folkeoplysningens gunst at få et svar på det. Jeg vil i hvert fald gerne vide det også i forhold til vores forberedelse til de forhandlinger, der givet vil komme, om en skattereform.

Kl. 14:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er jo stadig væk sådan noget underlig teori. Jeg forstår faktisk ikke rigtig, og det falder helt tilbage på mig, hvad formålet er, for jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at spørgeren er fuldt forberedt til at tage enhver diskussion i forbindelse med en skattereform. Jeg tænker også, at spørgeren er fuldstændig bevidst om, at hverken den daværende regering eller den nuværende regering har taget stilling til skattestoppet efter 2020. Den daværende regering kunne ikke finansiere det efter 2020. Derfor er diskussionen sådan set en diskussion om, hvad der skal ske i perioden fra 2016 til 2020, medmindre der sker et eller andet, så man kan finansiere det til dommedag.

Jeg synes ikke, at jeg skal give spørgeren nogen anbefalinger, men min egen tilgang er, at der er givet et meget klart løfte om, at vi ikke rører ved rentefradraget og ejendomsværdibeskatningen i den her periode, og at det derefter er åbent. Jeg tror, at spørgeren lige så godt som jeg ved, at det er der uenighed om. Radikale Venstres politik er forhåbentlig meget klar. Jeg tror, at S og SF's politik er lige så klar, ligesom hr. Kristian Thulesen Dahl har en holdning, og andre partier i oppositionen har en anden holdning.

Derfor bliver jeg sådan lidt i tvivl om, hvad det her spørgsmål skal bruges til, for det er jo teori. Det er jo bare en leg med ord i stedet for at forholde sig til virkeligheden, hvor jeg i al ydmyghed bare siger, at vi ikke har lagt os fast på, hvad skattereformen skal indeholde. Når vi gør det, kan vi svare helt entydigt og konkret på spørgsmålet.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for sidste afsnit.

Kl. 14:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Bare leg med ord! Det er bestemt ikke bare leg med ord. Det her drejer sig om virkeligheden. Det drejer sig om mennesker, der ejer en bolig eller skal ud at købe en bolig. Det handler om et fastfrosset boligmarked, som vi gerne vil have tøet op, så der igen kommer gang i mobiliteten, så man, hvis man får arbejde langt væk fra sin bopæl, har en chance for at sælge det hus, man ejer, og købe et andet hus og flytte familien derhen, hvor arbejdet er.

Det her er virkelighed for rigtig mange mennesker, og det er interessant for rigtig mange mennesker, om regeringens løfte om ikke at røre boligskatten i den her valgperiode inkluderer muligheden for at lave en skattereform, hvor boligskatten hæves fra 2016. Det er jo Det Radikale Venstres politik, at sådan skal det være. Det har vi utallige citater på. Jeg tror også, at økonomi- og indenrigsministeren i dag uden problemer vil stå ved, at Det Radikale Venstre ønsker, at boligskatten hæves fra 2016.

Når jeg så i forbindelse med de forhandlinger, der skal være om en skattereform, som regeringen selv har sat på dagsordenen, spørger, om det er foreneligt med regeringens løfter om ikke at røre boligbeskatningen i den her valgperiode, hvis man i den skattereform aftaler en forøgelse af boligskatten, forudsat at den først træder i kraft i 2016, er det et meget enkelt spørgsmål. Det er da forunderligt, at ministeren ikke vil svare på det, men begynder at sige, at det er sådan noget teoriagtigt noget. Det er jo mig, der formulerer spørgsmålene, og så er det forhåbentlig ministeren, der vil give nogle svar på spørgsmålene. Så er det foreneligt med regeringens løfter om ikke at røre boligbeskatningen i den her valgperiode, hvis man i den skattereform, vi skal til at forhandle om, indarbejder forøgede boligskatter fra 2016 – ja eller nej?

Kl. 14:21

Formanden:

Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:21

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er jo bare det ved det, at de fleste spørgsmål, der er formuleret på den måde, at hvis vi gør sådan, hvis og hvis, så bliver det jo til teori, for det, der er klart, er, at der ikke bliver rørt ved det i den her valgperiode, og hvad der sker derefter er åbent.

Der, hvor jeg synes at vi måske har et anliggende, er i forbindelse med det her postulat om, at boligskattestoppet har givet ro og forudsigelighed på boligmarkedet i den periode, det har været her, for det tror jeg bestemt ikke at man kan sige. Hvis vi ser på boligpriserne fra 2001 og til i dag, hvor vi har haft skattestoppet på ejendomsværdiskat, må man sige, at der har boligpriserne sandelig bevæget sig meget. Spørgerens postulat om, at et svar på spørgsmålet om, hvad der vil ske efter 2016, vil give ro og regelmæssighed – sikkert ikke renligheden, for det er jo ikke børn, vi taler om – køber jeg ikke, for jeg synes, at det er en falsk præmis at stille spørgsmålet på, når svaret i al sin gribende enkelhed er, at der ikke bliver rørt ved det i den her periode, og hvad der sker derefter er åbent.

Kl. 14:22

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er også fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 1916

4) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvad er ministerens holdning til indførelsen af en skat på finansielle transaktioner i EU, såfremt provenuet helt eller delvist bruges på at sænke andre skatter?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til indførelsen af en skat på finansielle transaktioner i EU, såfremt provenuet helt eller delvist bruges på at sænke andre skatter?

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Regeringens holdning til indførelse af en skat på transaktioner er ikke betinget af, hvad man måtte bruge et provenu til, for man må vurdere en skat på den effekt, den har, når den opkræves. Det er jo, for at man, hvis man vil have et givet provenu, kan opkræve en skat på forskellige måder, og disse forskellige måder vil på forskellig måde belaste dem, der skal betale skatten.

Som spørgeren sikkert ved, er der i Kommissionens forslag til skat på transaktioner en vurdering af, hvor belastende den vil være, som viser, at det faktisk er mere belastende at lave en skat på transaktioner, end det er at lave en skat på aktivitet, altså en lønsumsafgift, som vi kender det i Danmark.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for den første besvarelse af spørgsmålet. Når jeg har stillet spørgsmålet, er det jo, fordi meget af debatten om en Tobinskat – skat på finansielle transaktioner – består i en diskussion om, hvorvidt skatten vil være vækstdræbende, altså fjerne vækst i Europa. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det vil være sagen, og derfor er vi ikke tilhængere af sådan en skat. Men vi ved jo også, at der i store dele af regeringen er et ønske om, at man skal være mere aktiv i forhold til indførelsen af sådan en skat, og at der i hvert fald i store dele af de politiske partiers bagland, også i Det Radikale Venstres bagland, er en livlig debat om, hvorvidt man bør støtte indførelsen af en Tobinskat på europæisk niveau. Senest har aviserne jo skrevet om debatten på Det Radikale Venstres møde i weekenden, at ledende radikale eller i hvert fald tidligere ledende radikale – nej, når man sidder tæt på en hovedbestyrelse, er man nok ledende – er tilhængere af sådan en skat.

I og med at debatten har været koncentreret om, hvorvidt der skal bes vækst, eller om væksten dræbes, er det jo interessant, om det indgår i ministerens overvejelser om den her skat, at man, hvis man bruger det provenu, man måtte få hjem ved at indføre en skat, på noget andet, der kan være med til at skabe vækst, får en nettoeffekt ud af det. Det er i hvert fald blevet fremført i debatten af nogle af dem, der har engageret sig i regeringspartiernes bagland, at det er på den måde, man skal vælge at se en effekt af Tobinskatten, altså se på dens samlede effekt, hvor man ikke kun kigger på den skadelige virkning dér, hvor den indføres, men også på den dæmpende effekt,

som den selvfølgelig får på transaktioner. Der er jo transaktioner, den vil dæmpe, som måske er meget sunde. Det er jo svært at skelne imellem gode og dårlige spekulationer ved indførelsen af sådan en skat.

Grunden til, at jeg har rejst den her debat i dag, er jo for at finde ud af, om det indgår i ministerens overvejelser omkring den her Tobinskat, om man i forhold til vækst skal basere sig på en nettovurdering, eller om det alene er, som jeg egentlig antydningssvis synes jeg hørte i den første besvarelse, effekten af indførelsen af en Tobinskat i sig selv, der er det interessante.

Kl. 14:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Uanset hvor fantastiske vækstoffremmende formål man måtte finde til et givet skatteprovenu, er det interessant, hvilken skadevirkning, om man så må sige, det giver at indkræve det skatteprovenu. Det mest fantastiske formål vil stadig væk være bedre tjent med, at der er små skadevirkninger ved at opkræve skatten, end at der er større skadevirkninger ved at opkræve skatten. Derfor må man først og fremmest vurdere en skat på, hvad omkostningen ved at opkræve den er. Og de beregninger, som Kommissionen har lagt frem, viser, at det vil være mindre tyngende at lave en skat på aktivitet, altså en lønsumsafgift, som vi kender det fra Danmark, end at lave en skat på transaktioner.

Der er desuden i sagens natur, fordi landene er forskellige og har mange forskellige ideer, en diskussion om, hvad man i givet fald skulle bruge provenuet til. Derfor er det jo svært at sige, at det, hvis man lige præcis brugte det til det, ville mere end opveje de skadelige effekter. Jeg har i hvert fald lagt ører til finansministre, som gerne ville fylde hullet i deres statskasser, til klimaministre, som gerne vil lave en klimafond, til udviklingsministre, som gerne ville lave en udviklingsfond, og så fremdeles – og til andre, der gerne ville indkræve en skat for at sænke en anden skat. Derfor mener jeg fortsat, at det mest nøgterne er at vurdere en skat på, hvad det koster at opkræve den.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Her synes jeg jo, at ministeren er meget, meget klar i mælet, og det vil jeg gerne takke for. Jeg synes, det er krystalklar tale. Hvis en skat ved dens inddrivelse virker skadelig, er det, uanset hvad man måtte bruge pengene til, bedre at få pengene bragt frem på en mindre skadelig facon og så stadig væk få de gavnlige effekter der, hvor man bruger pengene. Det er meget entydig tale, og det synes jeg er rart at høre.

Det, der så kan undre lidt, er jo, at det er meget svært at forestille sig, hvordan man kan indføre en Tobinskat på europæisk plan, der ikke har en vækstdræbende effekt. Det er så det, jeg gerne vil bruge den næste tid til lige at finde ud af, nemlig om ministeren overhovedet kan øjne muligheden for, at der indføres en form for skat på finansielle transaktioner isoleret i Europa, som ikke vil have en vækstdræbende effekt.

Det er jo det, statsministeren nemlig giver udtryk for i det, som jeg tror fru Inger Støjberg også var inde på tidligere, altså, at når statsministeren rejser rundt i Europa og skal gøre sig til, bliver det lige pludselig til, at det kan man måske godt finde en model for. Men med det, ministeren her siger, er det meget svært at høre, at der er et eller andet lille vindue til at finde en skat på transaktioner alene

i Europa, som ikke vil have en vækstdræbende effekt. Og vi har jo nu ministerens ord for, at alene det, hvis den har det, gør, at man så ikke skal indføre skatten.

Kl. 14:28

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:28

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg gør aldrig krav på – og det er i hvert fald det eneste sted, hvor jeg siger aldrig – at kunne, hvad skal man sige, afvise en ting som det her hundrede procent, fordi det kan være, at der sker teknologisk udvikling, organisatorisk udvikling, og at man finder på nye ting, som jeg bare i min uformåenhed og mangel på fantasi ikke har set komme. Den åbenhed synes jeg man altid må have som politiker, hvis man vil finde nye løsninger; specielt hvis man ikke har flertal alene, må man jo høre, hvad andre folk siger, fordi det kan være, at det kan lykkes at finde noget nyt.

Så derfor synes jeg ikke, at man skal trække fra, at man har en fortsat diskussion. Der er bare en grundlæggende pointe, som handler om, hvad det er, vi gerne vil opnå. Vi vil gerne have en bedre styring af den finansielle sektor; det har vi en lang række måder at gøre på, fordi vi ikke vil have en gentagelse af krisen i 2008. Vi vil gerne have et provenu; jamen så kan vi formodentlig få det på en måde, der er mindre tyngende end ved at lave en transaktionsskat.

Inden man så når til diskussionen om, hvad man skal bruge provenuet til, bliver man jo nødt til at forholde sig helt pragmatisk og nøgtern til, at der er et ret stort skøn over, hvad provenuet kan være. I Kommissionens tal kan det spænde fra 16 mia. euro til 400 mia. euro med et middelskøn på 57 mia. euro. Det siger jo noget om, at der er ganske mange åbne ender, som skal afklares, spørgsmål, som må drøftes, skøn, som må konsolideres, før man i givet fald kunne gå videre med det.

Kl. 14:30

Formanden:

Sidste spørgsmålsdel fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Når statsministeren siger, at hvis man kan finde en robust ordning, som sikrer, at vi ikke mister job og vækst ud af Europa, så har hun ikke noget ideologisk problem med en sådan europæisk transaktionsskat, så kan jeg selvfølgelig godt finde en eller anden sammenhæng i det, ministeren siger, og så det citat af statsministeren, men alligevel er der jo i den grad en forskel på, hvordan man kommer ind i den her diskussion. For det, der i virkeligheden er det afgørende spørgsmål, er jo, om ministeren i sit arbejde med en finansiell transaktionsskat i Europa overhovedet har fundet, altså øjnet, et lillebitte hjørne et eller andet sted, fundet et stykke papir, der på nogen måde skulle sandsynliggøre noget som helst om, at sådan en skat ikke ville have en vækstdræbende effekt.

Så kan man diskutere størrelsen – jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det er meget uvist, hvor voldsomt det vil være, hvor hårdt det vil slå, og i hvilket omfang det vil flytte aktiviteter ud af Europa – men har ministeren i sit arbejde med det her forslag om en Tobinskat på noget tidspunkt fundet bare en flig af noget, der skulle sandsynliggøre, at man vil kunne finde en ordning at indføre den her skat på, så den ikke har en eller anden negativ effekt på væksten?

Kl. 14:31

Formanden:

Tak. Ministeren.

Kl. 14:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er jo heldigvis sådan, at bare fordi jeg ikke har set det, betyder det ikke, at det ikke findes, for det kommer jo an på, hvor grundigt man søger, hvor omhyggelig man er, så det kan jeg da ikke udelukke. Og derfor fortsætter debatten selvfølgelig.

Ligesom jeg og regeringen har sådan en pragmatisk holdning til det, er der jo nogle, for hvem ideen om at beskatte transaktioner også har stor symbolsk karakter. Det vil jeg gerne anerkende, altså, at man kan komme netop ad forskellige veje ind i den her debat. Det, jeg synes må være den afgørende målestok til sidst, er, om det vil være gavnligt, om det vil virke.

Hvis man gerne vil regulere den finansielle sektor på en ordentlig måde, har vi andre metoder til det, og hvis man gerne vil diskutere et større provenu fra den finansielle sektor, synes jeg, at man i hvert fald skal have en åbenhed for at diskutere det på den mindst belastende måde, for der er jo nogle, som kommer til at betale skatten. Som det tidligere har været fremme i debatten i dag, vil det også være folk, som sparer op til deres pension, ligesom det givetvis vil være nogle, som har haft et lyssky formål.

Kl. 14:32

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren fra hr. Christian Juhl, værsgo.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 1656

5) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Vil udenrigsministeren redegøre for, om der er en sammenhæng mellem Danmarks udenrigspolitik – herunder forholdene i Tyrkiet – og udenrigsministerens udtalelser om lukningen af ROJ TV?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:32

Christian Juhl (EL):

Vil udenrigsministeren redegøre for, om der er en sammenhæng mellem Danmarks udenrigspolitik – herunder forholdene i Tyrkiet – og udenrigsministerens udtalelser om lukningen af ROJ TV?

Kl. 14:32

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:32

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Danmark har gode og stærke relationer til Tyrkiet. Vi samarbejder på en række forskellige områder, herunder om bekæmpelse af terrorisme. Det er ikke nogen hemmelighed for nogen, tror jeg, at ROJ TV-sagen er en særdeles følsom sag for Tyrkiet, og at Tyrkiet ønsker tv-kanalen lukket. Det er som bekendt den herværende tyrkiske ambassade, som i udgangspunktet har anmeldt den sag, der førte til dommen i byretten forleden. Tyrkerne tager sådan med jævne mellemrum sagen op både her i Danmark og over for den danske ambassade i Ankara. Derfor er det også ganske logisk, at jeg efter byrettens dom blev ringet op af min tyrkiske kollega. Det er en naturlig del af et godt samarbejde, at man holder hinanden informeret og drøfter vigtige sager, inklusiv på ministerniveau. Jeg har i den forbindelse noteret mig den tyrkiske udenrigsministerens udtalelser om dommen mod ROJ TV. Der er derfor selvsagt en sammenhæng mellem mine udtalelser og den danske regerings holdning, for så vidt angår Tyrki-

et. Lige nu afventer vi som bekendt en ankesag, så jeg vil ikke kommentere yderligere på byrettens dom over ROJ TV.

Kl. 14:36

Men jeg vil blot understrege tre ting: Vi ser med dyb alvor på terror, vi respekterer uafhængigheden for de danske domstole, og endelig følger vi løbende Tyrkiets respekt for menneskerettigheder, herunder behandling af mindretal, presse- og ytringsfrihed samt fængsling af folkevalgte. Disse spørgsmål rejser vi også jævnligt i vores dialog med Tyrkiet, og som udenrigsminister agter jeg også at rejse disse spørgsmål i den løbende dialog. Tilsvarende drøfter jeg naturligvis også sagen om ROJ TV med min tyrkiske udenrigsministerkollega, når han ringer for at tale om det. Alt andet ville efter min opfattelse være både uhøfligt og meningsløst.

Kl. 14:34

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:34

Christian Juhl (EL):

Det har været diskuteret, om der er en yderligere sammenhæng, f.eks. at NATO's generalsekretær er blevet udpeget med Tyrkiets samtykke, fordi Anders Fogh Rasmussen havde lovet dem at lukke stationen ROJ TV. Og jeg læste på et tidspunkt noget fra SF's tidligere udenrigspolitiske ordfører, hr. Holger K. Nielsen, som var helt klar i mælet i forhold til påstandene om, at tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen havde efterladt det indtryk hos tyrkerne, at han ville sørge for at få lukket den kurdiske tv-station ROJ TV til gengæld for posten som NATO's generalsekretær. Hvad er ministerens standpunkt til dette udsagn fra hr. Holger K. Nielsen?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:35

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Spørgsmålet blev berørt under et åbent samråd i Udenrigsudvalget den 3. februar 2011, i øvrigt også på foranledning af et medlem af Enhedslisten. Jeg har noteret mig, at den tidligere regering meget klart understregede, at tiltalen mod ROJ TV ligesom i andre straffesager beroede på anklagemyndighedens faglige skøn. Og i sidste ende er det jo netop op til de uafhængige danske domstole at træffe afgørelse i sagen. Jeg har ikke yderligere at tilføje herom.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:36

Christian Juhl (EL):

Men jeg synes, det er vigtigt at få afklaret, om der er en sammenhæng imellem udenrigspolitik og så det, at den station bliver lukket. Jeg så også, at ministeren i 2005, da han kun var formand for SF, udtrykte over for USA, som skulle have blandet sig i samme sag:

»Der er mange ting, amerikanerne vil styre i denne verden, også hvilke medier man synes må sende fra Danmark. Det er vidtgående.«

Det sagde hr. Villy Søvndal på det tidspunkt som formand for SF.

Er det stadig væk ministerens standpunkt, at der har været indblanding udefra i den her sag?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det afgørende for et land som Danmark er netop, at vi har den her fine adskillelse mellem den udøvende, den dømmende og den lovgivende magt. Derfor tror jeg, at det er helt afgørende – det er netop det, der kendetegner en retsstat – at slet ikke nok så magtfulde politikere går rundt og blander sig i afgørelser, som domstolene træffer. Men jeg må sige, at i den her sag har byrettens dom været klar. Byrettens dom siger, at der fandtes bevis på, at PKK er en terrororganisation, at selskaberne har fremmet PKK's virksomhed, og at kanalen er blevet finansieret af og undergivet indflydelse fra PKK. Det er byrettens dom.

Jeg har ingen grund til at vove mig ind i at være overdommer i forhold til byrettens dom, men jeg vil afvente, at de ankefrister, der er, kommer til udfoldelse, og så vil vi vende tilbage til det på det tidspunkt. Men i mellemtiden er det klart, at vi bruger anledningen til at diskutere med tyrkerne, både forholdet med tv-stationen og andre forhold, som vi synes Tyrkiet burde være mere modig med, altså i forhold til menneskerettigheder, i forhold til mindretal, i forhold til fængslede borgmestre osv.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:38

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne til sidst høre udenrigsministerens bud på, hvordan vi kan hjælpe med at fremme løsningen af det kurdiske spørgsmål i bl.a. Tyrkiet. Findes der muligheder, så vi som land og som deltager i den internationale debat kan fremme en løsning af de problemer, der er i form af den undertrykkelse, der reelt foregår fra Tyrkiets side, sådan at det bliver mere effektivt, end det er i dag?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:38

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, vi skal bruge de muligheder, vi har, for at påtale det. Det er bl.a. derfor, at jeg indimellem taler med min tyrkiske udenrigsministerkollega. Vi skal påtale de forhold, ligesom vi gør andre steder i verden, hvor vi synes, at det ikke er godt nok. Danmark står jo fast på synspunktet om, at vi kræver høje standarder, hvad angår demokrati, menneskerettigheder og synspunkter om kvinders og unges rettigheder osv. Det gør vi, uanset hvem vi møder i den her verden, og jeg tror, det er fantastisk vigtigt for et land at være besluttet på, at det her er vores grundlæggende værdier, og dem bøjer vi ikke af på, når vi møder andre.

Det er klart, at der i Tyrkiet er problemer i forhold til det kurdiske mindretal, og det påpeger vi. Der er problemer i forhold til op mod hundrede fængslede journalister, og det påpeger vi. Der er problemer i forhold til kurdiske borgmestre, som ikke har deres frihed, og det påpeger vi. Det bliver vi ved med at gøre, og det tror jeg man kan gøre mellem lande, der i øvrigt har et godt forhold. Det giver ingen mening at have et godt forhold, hvis man ikke også kan diskutere de svære ting.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 1903

Kl. 14:42

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren oplyse, om regeringen i forlængelse af Østre Landsrets dom vil ændre i den såkaldte lømmelpakke og eksempelvis opheve politiets mulighed for at foretage præventive anholdelser?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:40

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Kan ministeren oplyse, om regeringen i forlængelse af Østre Landsrets dom vil ændre i den såkaldte lømmelpakke og eksempelvis ophæve politiets mulighed for at foretage præventive anholdelser?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg kan svare meget kort, og svaret er nej. Regeringen kan ikke ophæve noget, politiet ikke har mulighed for. Politiet kan ikke foretage det, der spørges til, nemlig præventive anholdelser.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:40

Peter Skaarup (DF):

Det var da i hvert fald et kort og klart svar. Spørgsmålet er så bare, om ministeren her forholder sig til sagens kerne. Sagens kerne er jo, at den dom, der kom fra Østre Landsret, fortæller os, at det, politiet foretog sig i forbindelse med klimatopmødet, hvor de jo brugte lømmelpakken, ikke var lovligt, og det er klart, at det for mig at se er noget, der kan give usikkerhed hos politiet i forhold til mulighederne for at gribe ind over for meget voldelige demonstranter.

Hvis vi ser tilbage på, hvad der skete i forbindelse med klimatopmødet, var situationen jo den, at man var meget bange for, at ikke mindst udenlandske voldelige demonstranter vil ødelægge klimatopmødet og dermed give Danmark et rigtig dårligt image i udlandet, og at det også ville medføre voldelige konfrontationer på dansk grund. Disse demonstranter kunne i givet fald blive bakket op af demonstranter fra Nørrebro ikklædt hætter og bevæbnet med kasteskyts, og det viste sig jo at være tæt på at gå galt. Det var kun politiets snarrede indsats, der sørgede for, at det ikke gik galt.

Nu står vi så i tiden efter og må konstatere, at Østre Landsret giver politiet og anklagemyndigheden et drag over nakken, kan man sige, i forhold til den præventive anholdelse, vil jeg kalde det, der fandt sted i forbindelse med klimatopmødet. Man må bare sige, at hvis politiet i fremtiden ikke kan foretage den slags anholdelser, risikerer vi, at sådanne demonstrationer løber af sporet. Det kunne f.eks. være under det danske formandskab for EU.

Derfor lyder spørgsmålet til justitsministeren: Når nu De Radikale og Enhedslisten, altså både et regeringsparti og et parti, der er parlamentarisk grundlag for regeringen, siger, at der skal ske ændringer i lømmelpakken, hvad mener regeringen så om det? Det må der kunne gives et lige så klart svar på. Skal der ske ændringer?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Så kom vi på det rene med, hvad det er, spørgsmålet rent faktisk omhandler. For det er jo sådan, at politiet ikke har mulighed for at foretage det, der spørges til, nemlig præventive anholdelser. Men det, jeg går ud fra der sigtes til, er politilovens bestemmelser om muligheder for frihedsberøvelse, og her er det så spørgsmålet om, at det i situationer såsom i demonstrationer eller i opløb til lignende kan være nødvendigt at frihedsberøve personer, som kan give anledning til fare for den offentlige eller andres sikkerhed. Det er det, der står i politiloven. Derfor giver det ikke nogen mening at tale om præventive anholdelser, for det er noget andet, der er tale om, nemlig frihedsberøvelse, i den her type sager.

Jeg håber, at spørgeren har forståelse for, at der nu jo er afsagt en dom. Jeg mener ikke, at jeg som justitsminister bør gå nærmere ind på den afsagte dom. Det håber jeg at der er forståelse for. Men mere generelt kan jeg sige, at det er klart, at politiet nødvendigvis skal have både ordentlige og tilstrækkelige muligheder for at opfylde sit mål, som også fremgår af politilovens § 1, nemlig at virke for tryk, sikkerhed, fred og orden i samfundet. Derfor skal politiet jo have muligheder for at gribe ind, og mit udgangspunkt er, at politiloven afvejer hensynet til på den ene side både politiets opgave som opløst og mulighederne for at forebygge uroligheder og også på den anden side borgernes retssikkerhed.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:44

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes jo, det sidste lyder meget godt, altså det med, at politiet skal have de her forskellige muligheder; jeg tror, alle kan være interesserede i, at politiet i den her meget hårde kamp, det er at undgå vold og ødelæggelser i gaderne, har tilstrækkeligt med ressourcer og muligheder. Det, der jo så bare står tilbage, er – og det er ministeren også nødt til at svare på; det er vel unødvendigt, at jeg bliver ved med at spørge om det samme, når ministeren godt kan svare på det i første omgang – at Det Radikale Venstre, som er et regeringsparti, siger, at man på baggrund af Østre Landsrets dom nu skal overveje, hvilke ændringer der skal laves for at sikre, at politiet kan gøre tingene på en anden måde, end de har gjort før, og det vil sige, at de ikke kan bruge lømmelpakken, som de har gjort under klimademonstrationerne. Det er det ene parti, der har en holdning til det.

Så er der Enhedslisten – der er parlamentarisk grundlag for regeringen – som i forhold til forskellige sager traditionelt har været på nakken af politiet, og som grundlæggende også er det i forhold til politiets håndtering af klimatopmødet, og her vil man også have ændringer; man forlanger ændringer. Kan regeringen ikke fortælle, hvad der skal ske? På hvilke stræk er det at politiet får en situation, der bliver mere usikker? For det bliver jo nogle begrænsninger af politiets muligheder for at løse de her opgaver, der kommer til at ske; det kan ikke være anderledes.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er det mit udgangspunkt, at reglerne i politiloven afspejler en rimelig afvejning mellem på ene side hensynet til politiets opgave med at forebygge uroligheder og på den anden side borgernes retssikkerhed. Politiloven blev, som hr. Peter Skaarup temmelig sikkert

husker, jo tilbage i 2004 vedtaget af et flertal i Folketinget, der var meget, meget bredt, og alene af den grund synes jeg, at eventuelle ændringer af loven må kræve nogle grundige overvejelser. Jeg tager selvfølgelig til efterretning, at landsretten har afgjort, at en række af de administrative frihedsberøvelser, der skete under klimatopmødet, var ulovlige. Nu vil vi nærlæse dommen og se landsrettens begrundelse, og så må vi se, hvad det giver anledning til.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:46

Peter Skaarup (DF):

Jeg kommer næsten til at tænke på Det Radikale Venstre i de gode gamle dage, da man ikke rigtig vidste, hvad man mente, for jeg synes ikke rigtig, regeringen her melder klart ud, hvad den egentlig vil og mener i den her sag. Det er vel egentlig ikke for meget forlangt, at man giver politiet den opbakning, der skal til, for at de kan løse de problemer, der er med sådan nogle demonstrationer, der kan udvikle sig voldeligt – det vil være til gavn for opretholdelsen af almindelig lov og orden her i landet, og til gavn for at ikke alle danskere bliver udsat for de store problemer, det måtte give, hvis politiet ikke har de rigtige ressourcer til at løse de problemer, der er i forhold til de her voldelige demonstrationer.

Derfor synes jeg, at ministeren må gøre sig klart, at det jo er sådan, at regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance i november måned har aftalt, at man på baggrund af Østre Landsrets afgørelse ville kigge på politiets muligheder for at foretage præventive anholdelser, eller hvad vi nu kan kalde dem – ministeren vil gerne kalde dem noget andet – og det er jo sagens kerne: I november måned siger den nye røde regering, at man efter Østre Landsrets afgørelse vil kigge på det her, og så sker der efter Østre Landsrets afgørelse det, at et regeringsparti siger, at der nu må ændringer til, og regeringens parlamentariske grundlag vil også lave ændringer.

Så er det, jeg spørger regeringen: Hvad skal vi regne med? Er det Det Radikale Venstres holdning, vi skal regne med, eller er det Socialdemokratiets og justitsministerens holdning, vi skal regne med, hvor man i øvrigt ikke rigtig kan fortælle, hvad regeringen mener?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 14:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det var jo lidt svært at forstå, hvori spørgsmålet var i det, der blev sagt. Men lad mig da bare bekræfte hr. Peter Skaarup i, at det jo er rigtigt nok, at der er blevet lavet en ny aftale om visse dele af rets- og udlændingepolitikken, som er et udtryk for, at der har været et bredt spektrum af partier i Folketinget, som med hensyn til dele af rets- og udlændingepolitikken gerne ville have en ny midte, og det har jeg også bemærket har været en særlig udfordring for Dansk Folkeparti. Men nok om det. På andre områder er der med hensyn til det, der sker, altså andre partier, som har taget positivt imod nogle af de initiativer, der ligger deri. Det er jo også rigtigt nok, som det skrives, og som det siges her, at lige nøjagtig spørgsmålet om den såkaldte lømmelpakke, er noget af det, vi vil overveje at se på mulighederne for om der skal gøres noget ved.

Men det, der spørges til her, omhandler politiloven. Der er mit udgangspunkt altså det, at reglerne i politiloven for det første er noget, der er vedtaget af et meget, meget bredt flertal i Folketinget, og alene af den grund bør det give anledning til grundige overvejelser, hvis der skal ske noget her. For det andet er reglerne som sagt udtryk for en balance, hvor man på den ene side tager hensyn til politiets

opgave med netop at forebygge den her type af uroligheder, og hvor man på den anden side også værner om borgernes retssikkerhed.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Som tidligere anført er spørgsmål nr. S 1905, altså nr. 7, i dagens spørgetid, udgået. Vi går derfor til det følgende spørgsmål, som er stillet til transportministeren af hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 1905

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den indbrudsbølge vendt mod danskere, der i øjeblikket foregår i Vollsmose?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 14:49

Spm. nr. S 1772

8) Til transportministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at der i forbindelse med etableringen af en betalingsring omkring København tilvejebringes den fornødne viden om de miljømæssige konsekvenser af en sådan betalingsring, sådan som vi plejer at gøre her i landet med omfattende VVM-undersøgelser forud for større anlægsarbejder og projekter, som forventes at medføre store ændringer i trafikmønstre m.v.?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:49

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Hvordan vil ministeren sikre, at der i forbindelse med etableringen af en betalingsring omkring København tilvejebringes den fornødne viden om de miljømæssige konsekvenser af en sådan betalingsring, sådan som vi plejer at gøre her i landet med omfattende VVM-undersøgelser forud for større anlægsarbejder og projekter, som forventes at medføre store ændringer i trafikmønstre m.v.?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Transportministeren.

Kl. 14:50

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kunne vælge at henvise hr. Jørn Dohrmann til det i øvrigt ganske udmærkede møde, vi havde sammen i Transportudvalget i går, hvor vi drøftede det her meget grundigt, men i respekt for spørgeren vil jeg selvfølgelig også gerne svare her i salen.

Som det måske er spørgeren bekendt, har vi jo efterhånden diskuteret det her ad nogle gange. Sagen udvikler sig hele tiden, og nu er vi faktisk ikke kun i gang med at foretage en grundig miljøvurdering; den er nu gennemført, og resultatet af arbejdet er blevet offentliggjort. Så vi er altså kommet et godt skridt videre på vejen mod at sikre den fornødne viden om de miljømæssige konsekvenser af en kommende trængselsafgift.

Trængselsafgiften vedtages i enkelthed ved lov. Som jeg også oplyste på et samråd den 20. december 2011, undtager VVM-direktivet projekter, som vedtages i enkelthed ved lov, idet de formål, som VVM-direktivet skal nå, opfyldes igennem lovgivningsprocessen. For et sådant projekt betyder det, at der skal laves en miljøvurdering, som indholdsmæssigt svarer til en VVM-redegørelse, og at offentligheden på tilsvarende vis kan have mulighed for blive hørt om den del af lovgivningsprocessen. Loven får derfor samme kendetegn som

en VVM-tilladelse efter planloven og vedtages tilstrækkeligt præcis og endelig og indeholder alle de elementer i projektet, som er relevante for vurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Jeg indledte den fase allerede tilbage den 5. december, hvor vi havde en konference, og vi er nu nået skridtet videre og har selve miljøvurderingen til høring. Den høringsproces er nu indledt, og den vil sikre, at offentligheden får mulighed for at komme til orde. Det sidste skridt synes jeg også er vigtigt, for det betyder, at vi så kan få en reel debat, også om de miljømæssige konsekvenser.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:52

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen den debat kan vi tage allerede nu, for vi har jo internationale standarder for, hvad en VVM-vurdering egentlig skal indeholde, og det er ministeren også bekendt med. Bl.a. skal der være en beskrivelse af alternative løsninger, altså ikke kun selve betalingsringen her omkring København, men også en vurdering af, om der findes andre løsninger, som vil kunne gøre, at man ikke får så mange biler ind midt i byen. Det har vi jo set i andre lande, f.eks. i Frankrig, hvor man ikke har betalingsring inde i byen; der har man roadpricing. Det er bare et eksempel på, at der findes andre løsninger.

Så kan man sige, at der i den her redegørelse, som ministeren også henviser til, jo ikke er foretaget nogen samfundsmæssig undersøgelse og analyse af, hvad det her kommer til at koste. Hvor bliver der problemer? Hvad med parkeringshusene, der jo også er et vigtigt element, som ministeren slet ikke nævner her? Hvad nu med de steder, hvor man skal fælde nogle træer, noget skov, noget natur? Hvor meget skov – og det tror jeg da, at ministeren allerede har overvejet – vil man erstatte det her skov med? Er det bare det samme antal kvadratmeter, man placerer et andet sted, eller er man gået ind at sige, som man gør ved alle andre vurderinger, at det skal være to, tre eller fire gange erstatningsskov? Det er slet ikke nævnt i den her redegørelse, hvordan man vil håndtere de problemer. Og sådan kan man jo egentlig blive ved med at stille spørgsmål om, hvad det er, regeringen har tænkt sig med det her forslag, der, som jeg ser det, kun er en overfladisk skitse på det her område.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Et eller andet sted kunne man måske vælge at betragte hr. Jørn Dohrmanns opfølgende spørgsmål som en anerkendelse af, at det, vi har gjort, er ordentligt og rimeligt. For nu begynder vi så at diskutere fældning af skove rundtomkring i omegnskommunerne. Det viser måske meget tydeligt, at spørgeren sådan set har accepteret, at vi har lavet en miljøvurdering.

Når det gælder parkeringspladser, vil jeg sige, at uanset om der bliver indført en trængselsafgift eller ej, så har forligspartierne inklusive Dansk Folkeparti været enige om, at vi skal søge at skaffe flere parkeringspladser. Trængselsafgiften betyder, at behovet bliver større, javel, men at der skal skaffes flere parkeringspladser, er faktisk noget, som også Dansk Folkeparti har været optaget af. Det har vi faktisk afsat puljer til. Og jeg vil sige til hr. Jørn Dohrmann, at det foregår på den måde, som den slags ting altid foregår på: Man tager en ordentlig, fornuftig dialog – i det her tilfælde – imellem DSB og de kommunale myndigheder.

Jeg tror også på, at når nu ophidselsen har lagt sig en lillebitte smule, så finder man selvfølgelig nogle fornuftige løsninger, så man

ikke skal ind at fælde masser af skov eller på anden måde gøre noget uhensigtsmæssigt. Så tror jeg også, at borgmestrene rundtomkring vil være med til at finde nogle ordentlige og fornuftige løsninger for deres borgere.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:55

Jørn Dohrmann (DF):

Det her er en ren tilståelsessag fra ministerens side. Han siger, at nu skal der etableres de her parkeringshuse, men de er ikke taget med i miljøvurderingen. Det synes vi jo i Dansk Folkeparti er en faktisk skandale, at man ikke også kigger på, hvad det har af miljøkonsekvenser for det område, hvor parkeringshusene eventuelt skal ligge. Det vil betyde, at der vil komme mere trafik i området.

Man kunne også stille spørgsmålet til ministeren: Hvad nu, hvis de kommuner ikke vil ekspropriere til lige nøjagtig de her parkeringshuse? Hvad sker der så? Vil man så gå ind at lave et landsplan-direktiv og dermed tvinge det igennem? Dermed synes jeg også, det er berettiget at forlange, at der bliver lavet en ordentlig VVM-vurdering af konsekvenserne, det hører ligesom med til den her betalingsring. Ministeren indrømmer jo også, at regeringen ikke har lavet den her samfundsredegørelse, og der er det bare, at vi i Dansk Folkeparti stilfærdigt spørger om, hvornår man har tænkt sig at lave de her ting. Hvornår har man tænkt sig at lave den grundige redegørelse i stedet for at haste det her igennem?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:56

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg bliver nødt til at anholde hr. Jørn Dohrmanns påstand om, at vi ikke har lavet en grundig redegørelse. Nu er det sådan, at jeg jo ikke kan tvinge hr. Jørn Dohrmann til at acceptere de svar, vi kommer med, men jeg synes, at man i sagligheden navn må sige, at der er lavet en diger rapport, som vi i øvrigt i går havde lejlighed til at gennemgå sammen, og som der ikke er nogen tvivl om, for det har jeg også sammen med miljøministeren været i samråd om, at de forpligtelser, vi har i forhold til at foretage en VVM-vurdering, en miljøvurdering, til fulde er opfyldt.

Så kan hr. Jørn Dohrmann være modstander af trængselsafgift og alt mulig andet, det synes jeg er fair nok, og så tager vi den diskussion, men jeg synes måske ikke, det er helt fair at sige, at vi ikke har levet op til vore forpligtelser. Det synes jeg at jeg har dokumenteret meget tydeligt og præcist at vi gør.

Diskussionen om parkeringspladserne, hvis vi skal gøre ophold ved den, er vel ikke anderledes, end den ville have været uden trængselsafgift, for vi er enige med Dansk Folkeparti om, at der skal findes flere parkeringspladser.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:57

Jørn Dohrmann (DF):

Som jeg hører det, har jeg ikke fået noget svar på mit spørgsmål. For det, der er vigtigt, og som ministeren jo også hørte om i går i forbindelse med gennemgangen, er jo bl.a. den her samfundsmæssige redegørelse, og den sagde embedsmændene helt klart at de ikke havde forholdt sig til. Det er jo et klokkeklart brud på reglerne om, hvad en

VVM-redegørelse egentlig skal indeholde, og jeg vil så bare spørge ministeren om, hvornår det kommer. Var det ikke lige så godt, at man så fik foretaget en ordentlig VVM-vurdering, hvor man netop også fik kigget på, hvad det ellers ville have af miljøkonsekvenser for de huse, der eventuelt kommer til at ligge lige op ad et parkeringshus, for der vil jo være tale om en større miljøbelastning og en større støjbelastning? Og skal der eventuelt eksproprieres, og skal der udbetales erstatning?

Vi ved om alle de her ting, at det er, som det er med andre projekter, at selv en lille hasselmus kan være årsag til, at et helt motorvejsprojekt stoppes, og her tromler man bare hen over naturen og lader den sådan set i stikken, samtidig med at de rekreative områder måske forsvinder ud af bybilledet. Hvordan vil ministeren så erstatte de områder? Det er der ingen, der har fået svar på endnu. Og synes ministeren, at det er i tråd med resten af miljøområdet, som er noget, regeringen egentlig gerne vil bryste sig af?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Transportministeren.

Kl. 14:58

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er en voldsom masse udokumenterede påstande om, at man tromler hen over naturen og rekreative områder, fælder fredskov og alt mulig andet. Det er jo slet ikke korrekt, vil jeg sige til hr. Jørn Dohrmann. Det, der er korrekt, er, at der er en opgave med at finde plads til nogle flere parkeringspladser, uafhængigt af trængselsafgiften. Trængselsafgiften betyder, at vi skal finde plads til nogle flere, end vi under alle omstændigheder ellers skulle. Det foregår da i en almindelig, fornuftig dialog med DSB og de berørte kommuner, og vi finder frem til nogle løsninger, som vi næsten altid gør på den slags ting. Så jeg synes, det er udokumenterede påstande, der kommer frem her.

Omkring den samfundsmæssige vurdering af det her vil jeg sige, at jeg er enig i, at den er vigtig, og derfor vil den komme i forbindelse med selve lovforslaget, som så handler om, hvordan trængselsafgiften skal tilrettelægges, hvor ringen skal gå, og hvad betalingen skal være osv. Der vil selvfølgelig også være nogle samfundsmæssige vurderinger i forhold til det.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til transportministeren af hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 1773

9) Til transportministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Mener ministeren ikke, at risikoen for uforudsete negative miljømæssige konsekvenser i forbindelse med etableringen af en betalingsring omkring København stiger markant, hvis en sådan beslutning hastes igennem uden forudgående grundige miljømæssige undersøgelser på VVM-niveau?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:59

Jørn Dohrmann (DF):

Mener ministeren ikke, at risikoen for uforudsete negative miljømæssige konsekvenser i forbindelse med etableringen af en betalingsring omkring København stiger markant, hvis en sådan beslut-

ning hastes igennem uden forudgående grundige miljømæssige undersøgelser på VVM-niveau?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu har hr. Jørn Dohrmann jo været så forudseende at stille to spørgsmål, som gør, at vi sådan set bare kan fortsætte debatten, og derfor er det selvfølgelig ikke en stor overraskelse, at mine svar også lidt bliver en gentagelse.

Jeg har netop understreget, at både væsentlige og relevante miljømæssige konsekvenser af trængselsafgiften bliver belyst i den der miljøundersøgelse, som vi lige diskuterede for et øjeblik siden. Som undersøgelsen afspejler, er der blevet gjort et både stort og grundigt arbejde, og der er ikke draget forhastede konklusioner i undersøgelsen. Men selv om jeg nok kommer til at gentage mig selv, vil jeg da gerne endnu en gang berolige og sige, at miljøundersøgelsen er på niveau med en VVM-redegørelse. Den lever op til de krav, der stilles, for at belyse de miljømæssige konsekvenser af en trængselsafgift. Undersøgelsen er offentliggjort, og høringsprocessen giver offentligheden mulighed for at komme til orde.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:00

Jørn Dohrmann (DF):

Man kan godt komme til at gentage sig selv, men det, der er vigtigt, er jo at give ministeren en chance for ligesom at råde bod på de skandaler, regeringen er ved at rode sig ud i. Så det er jo kun for at hjælpe ministeren, at vi ligesom prøver på at anskueliggøre bl.a. det her med p-husene. Det giver noget mere trafik i de her områder, og det så vi også i den rapport, som blev forelagt. Der vil være nogle biler, der vil blive flyttet fra det indre København og ud i de her p-huse.

Der er jeg bare nødt til at spørge ministeren: Selv om man er enig om, at der skal etableres nogle p-huse rundtomkring, skal det så ikke undersøges? Vil ministeren ikke stå i spidsen for, at det i hvert fald bliver undersøgt til bunds, hvilke konsekvenser det har for de lokale, der bor i det område, hvor et sådant p-hus bliver etableret? Det kan både handle om dem, der bliver naboer til det, men det kan også handle om den miljømæssige konsekvens, for jeg går ud fra, at man vil prøve på at finde et areal, hvor man kan sige: Her er der ikke noget i forvejen, her etablerer vi noget nyt. Og så er der jo et rekreativt område, som måske forsvinder eller skal laves om, og det har jo nogle gange også en konsekvens. Vil ministeren garantere, at der ikke sker noget uforudset på de områder?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jørn Dohrmann taler om skandaler, men jeg er ikke i nærheden af at kunne få øje på noget, der ligner en skandale. Jeg er ikke ekspert, når det gælder det her område, men jeg vil bare sige, at på de steder, hvor der bliver etableret ekstra parkeringspladser, enten dem, der indgår i den aftale, vi har med Dansk Folkeparti, eller de ekstra, vi gerne vil have i forbindelse med trængselsafgiften, kommer det

selvfølgelig til at foregå efter de aftaler og forskrifter, der er, når man gør den slags ting.

Kl. 15:05

Det starter med en ordentlig, fornuftig dialog mellem DSB på den ene side og de berørte kommuner på den anden side, og så kommer det jo an på, hvad det er for et sted, man så i givet fald bliver enige om, og så går jeg ud fra – som sagt er jeg ikke ekspert i det her – at der måske skal laves en lokalplan, eller hvad ved jeg. Der vil blive foretaget de foranstaltninger, det kræver, når man etablerer eller udvider p-huse eller parkeringsanlæg, og som der er foreskrevet i den lovgivning, der er om det. Der vil ikke blive snydt på vægten eller noget som helst her, så det vil komme til at foregå på en ordentlig og fornuftig måde.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:03

Jørn Dohrmann (DF):

Så er jeg nødt til at spørge på en anden måde. Kan ministeren ikke forstå, at der er nogle virksomhedsejere, der sidder derude og spørger om, hvordan det her kan blive lavet i løbet af ganske få måneder? Hvis en virksomhedsejer skal have en udvidelse af sin produktion, så der skal køre nogle få lastbiler ekstra til virksomheden, skal man have en ny VVM-godkendelse. Det kan tage 2 år at få beskrevet alle de konsekvenser, det kan have, at der kommer ti ekstra lastbiler forbi på en vej. Her kan man flytte masser af biler ud fra det indre København og ud i nogle måske nye parkeringsarealer, som vil have en massiv påvirkning på de beboere, der er ude i det område, og det kan man gøre i løbet af et par måneder.

Hvordan hænger det sammen, at den ene sag i Systemdanmark kan tage utrolig lang tid, og når det er regeringen, der vil have noget hastegennemført, så tager det kun et par måneder? Vi står over for, at nogle af de her ejendomme kan risikere at blive eksproprieret med et landsplandirektiv, hvis det er, at kommunen ikke spiller med og ligesom prøver på at stille nogle arealer til rådighed.

Er ministeren ikke enig i, at det kan ende med, at der skal ske ekspropriationer for at tilvejebringe de parkeringspladser, der skal laves i forbindelse med en sådan betalingsring?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu er hr. Jørn Dohrmann oppe at tale om landsplandirektiver osv. Jeg kan slet ikke se det i det her spil. Og jeg kender ikke eksemplet med de ti lastbiler, men jeg kan måske bare lidt undrende stå her og kigge over på hr. Jørn Dohrmann, som jo har haft afgørende indflydelse i de 10 foregående år omkring Systemdanmark, som åbenbart generer alle mulige andre. Jeg tror ikke, at der i de godt 100 dage, der er gået, siden den nye regering er kommet til, er kommet noget nyt omkring Systemdanmark. Så den kritik, som hr. Jørn Dohrmann kommer med, må falde meget tilbage på hr. Jørn Dohrmann selv, som ikke sørgede for at få tingene rettet, mens tid var.

Det, jeg bare meget gerne vil sige her meget præcist, er, at vi lever op til de krav, der er i forhold til miljøvurdering. Det er fremgået klart af et åbent samråd, jeg har deltaget i, og hvor miljøministeren også deltog. Det fremgik klart af det møde, hr. Jørn Dohrmann og jeg var sammen om i går, og det er fremgået meget klart af de svar, jeg har givet her i dag.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:05

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det fremgår jo også meget tydeligt, vil jeg sige til ministeren, at den her samfundsredegørelse ikke er en del af det digre værk, som vi har fået udleveret, og det bør den egentlig være, hvis det var en VVM-redegørelse, man havde foretaget. Det vil sige, at man ikke har levet op til de standarder, der egentlig er.

Så kan jeg måske godt forstå, hvorfor ministeren ikke vil forholde sig til, at der eventuelt kan ske ekspropriationer. Grunden er jo, at hvis nogle af de her kommuner mener, at de ikke vil levere de her parkeringspladser, så er det vel det værktøj, ministeren er nødt til at gribe til, hvis man vil gennemføre det. Det er vel at ekspropriere. Man kan ikke gøre det imod borgernes vilje.

Så jeg er nødt til at spørge igen: Hvordan vil ministeren sikre, at alle de her miljømæssige konsekvenser, der kan forekomme med øget miljøbelastning på det her område, ligesom bliver godt undersøgt? Hvordan kan ministeren sikre, at der ikke sker overgreb på den natur og den fauna, der også er her i København? Det gælder vel om at bevare de små grønne punkter, vi har.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan jo nu forstå, at hr. Jørn Dohrmann på Dansk Folkepartis vegne trækker støtten tilbage fra det, som vi ellers er enige om i forligskredsen, nemlig at vi omkring vores stationer skal sørge for, at der er tilstrækkeligt med parkeringspladser. Jeg kan forstå, at det er Dansk Folkeparti åbenbart ikke længere en del af, for det ønsker man så tilsyneladende ikke. Jeg synes, at det jo er meget svært at være konkret og svare på et spørgsmål, hvori man bliver beskyldt for, at nu ødelægger man al natur og flora og fauna i og omkring København. Jeg vil gerne igen sige til hr. Jørn Dohrmann, at vi er i gang med et ordentligt og fornuftigt og pragmatisk samarbejde med kommunerne om, hvordan vi kan løse et kontant problem for mennesker, der kommer til en station og gerne vil aflevere deres bil, for så at tage den kollektive trafik ind til deres arbejde i København og tilbage igen. Jeg har lidt den oplevelse, at de fleste kommuner sådan set er optaget af at behandle deres borgere på en fornuftig måde. Jeg tror også, at der er mange kommuner, som så vil være optaget af, hvordan de kan løse det her problem, som er der uanset trængselsring eller ej. Så jeg tror faktisk på, at vi finder en ordentlig og fornuftig løsning på det uden at ødelægge natur og flora og fauna rundt omkring København.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1904

10) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvordan forholder ministeren sig til udmeldingen fra Ingeniørforeningens trafikpanel, der tæller 656 trafikeksperter, som ikke anser

betalingsringen for den rigtige måde at minimere trængsel på, men i stedet foreslår roadpricing som et mere effektivt redskab?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jan E. Jørgensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:07

Jan E. Jørgensen (V):

Hvordan forholder ministeren sig til udmeldingen fra Ingeniørforeningens trafikpanel, der tæller 656 trafikeksperter, som ikke anser betalingsringen for den rigtige måde at minimere trængsel på, men i stedet foreslår roadpricing som et mere effektivt redskab?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:08

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

GPS-baserede løsninger er helt sikkert meget spændende, men jeg tror også, de ligger noget ude i fremtiden. Intet land i verden har indført nationale kørselsafgiftssystemer for personbiler baseret på GPS, så hvis vi i Danmark skulle være foregangsland, ville der være tale om et meget stort offentligt it-udviklingsprojekt, der også ville – det ved vi af erfaring – medføre risiko, både økonomisk og tidsmæssig. Et udbygningsprojekt vil også have svært ved at løse de trængselproblemer, som vi allerede oplever i dag.

Med den brede politiske aftale om grøn trafikpolitik fra 2009 blev det besluttet at indføre grønne kørselsafgifter ved hjælp af roadpricingsystemet for personbiler. Men den tidligere regering besluttede allerede året efter at sætte projektet i bero på ubestemt tid, fordi hollænderne ikke længere var klar med deres system. Som jeg har forstået det, meddelte Venstre dengang, at man ikke ønskede at være foregangsland for sådan et kompliceret system, men det kan jeg så forstå at Venstre måske ikke længere mener.

Men jeg mener, må jeg sige, at jeg ikke har lyst til at udsætte danske bilister for det eksperiment, som jeg rent faktisk synes det ville være at indføre et roadpricingsystem, som ikke er klar.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:09

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg mener faktisk, at ministeren også har været minister i en anden regering, der havde et slogan, der hed »Danmark som foregangsland«, så det kunne man da godt tage op og genbruge. Nu sker udviklingen på det her område jo meget, meget hurtigt. Jeg havde så sent som i går i min egenskab af formand for By- og Miljøudvalget i Frederiksberg Kommune en telefonsamtale med en direktør for en lille virksomhed, der hedder ParkMan, som ville sælge os en applikation til iPhones eller andre smartphones. Den her applikation gør det så muligt via det GPS-system, der er i iPhonen, at koble oplysningen om, hvor bilen befinder sig på det tidspunkt, man parkerer, med, hvilken zone i Københavns Kommune, eller hvor man nu er henne, man holder i, og det betyder, at man skal betale så og så meget, og så bliver det automatisk trukket via telefonen.

Så spurgte jeg ham, om man ikke kunne udvikle sådan et system til også at gælde betalingen – altså et GPS-styret system – og han vendte tilbage en times tid senere efter at have drøftet det i sin kreds og sagde, at det sådan set ville være forholdsvis enkelt, fordi teknologien til det er der nu. Satellitterne er der, GPS'erne er efterhånden hvermandseje i mobiltelefoner, rigtig mange biler har allerede installeret GPS, og det mente han sagtens kunne lade sig gøre. Så bad jeg

ham om at give en tidshorisont, og der var han så lidt mere forsigtig og sagde, at de nok ikke kunne gøre det på et halvt år, men på et år mente han bestemte det var realistisk.

Så lad os da endelig sige, at det tager 2-3 år. Det er trods alt ikke længere ude i tidshorisonten, end at det burde være muligt at vente på et system, som alle, ikke bare trafikeksperterne fra Ingeniørforeningens panel, men også regeringen, må medgive vil være et bedre system end en betalingsring, hvor man skal betale for at krydse en eller anden tilfældig linje – og kun, hvis man bor i København eller har et ærinde i København – hvorimod man kan køre rundt alt det, man vil, inden for linjen, og man i øvrigt kan køre rundt alt det, man vil, i resten af Danmark uden at skulle betale en krone. Hvorfor ikke vente? Hvad er det for undersøgelser, regeringen henviser til, som viser, at det her ikke kan lade sig gøre inden for en overskuelig år-række?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Altså, jeg betvivler selvfølgelig ikke, at spørgeren har talt med en, der mener at kunne løse problemet. Jeg må bare sige, at jeg ikke har set nogen, der har givet eksempler på, at man rent faktisk har den teknologi, der skal til for at gøre det, som spørgeren påstår han kender et lille firma der kan håndtere. Det har jeg heller ikke hørt nogen forskere gøre opmærksom på.

Jeg må endnu en gang gøre opmærksom på, at hollænderne var langt fremme i det her, men opgav forsøget, og at den tidligere regering for ikke så forfærdelig lang tid siden sagde nej til det, fordi de ikke turde og ikke ville udsætte danske bilister for det her eksperiment. Derfor vil jeg bare sige, at jeg sådan set er enig med den tidligere regering i, at man skal passe på med at eksperimentere på et sådant område, som også betyder, at man skal foretage ret store investeringer for den enkelte person.

Men det betyder ikke, at jeg ikke synes, at GPS-systemet er vigtigt at fortsætte med, og derfor går vi nu også i gang med noget, der er mere overskueligt og økonomisk nemmere håndterbart, på lastbiler. For jeg tror, som spørgeren også ligesom antyder, at det her er vejen frem, men teknologien er her ikke nu, og jeg tror heller ikke, den er der inden for en overskuelig fremtid.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:13

Jan E. Jørgensen (V):

Nu er jeg glad for, at ministeren selv bringer spørgsmålet om lastbiler på banen, for skatteministeren har jo netop været ude at udtale, at det, man sætter i gang med et GPS-roadpricingsystem til lastbiler, vil kunne foldes ud, så det også vil kunne omfatte personbiler. Man siger, at regeringen ønsker, at Danmark i første omgang høster erfaringer med satellitbaserede kørselsafgifter for lastbiler, man så kan det da godt være, at det kan bruges til en grøn omlægning af personbilbeskatning m.v.

Altså, hvorfor ikke vente? Udviklingen går enormt stærkt, og vi er ganske få år fra en løsning. Jeg er enig i, at det bedste nogle gange kan være det godes værste fjende, men her, hvor vi er så tæt på en løsning, og hvor udviklingen går så hurtigt, som den gør, hvorfor ikke vente, og så lade os få et ordentligt system på plads, så kan man også bruge ventetiden til at etablere bedre kollektiv trafik, parkeringspladser ved togstationer osv., så bilisterne har et reelt alternativ den dag, der bliver indført et roadpricingsystem?

Kl. 15:14

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:14

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Skal vi ikke bare erkende, at spørgeren og jeg er politisk uenige om det her spørgsmål?

Jeg synes, at det haster med at få gjort noget ved trængselsproblemerne i og omkring København. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at så mange mennesker spilder så meget tid på at sidde i kø, og det vil jeg gerne gøre noget ved. Men det er ikke en hindring for, at jeg også gerne på den lidt længere bane vil have et GPS-baseret system, og regeringen er sådan set meget konkret gået i gang med det.

Jeg vil bare igen understrege, at jeg synes, at det vil være helt urimeligt at udsætte danske bilister for det eksperiment, som det i realiteten vil være at indføre det her, og jeg tror ikke på, det må jeg sige på baggrund af de resultater, jeg kender, at det er noget, som ligger inden for en meget kort årrække. Jeg tror, vi har brug for at få noget mere viden og erfaring på det her område, før det er noget, jeg tør udsætte danske bilister for.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:15

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes, ministerens omsorg for danske bilister er noget nær rørende. Jeg tror ikke, at ministeren finder ret mange danske bilister, der er enige i, at en betalingsring er en god løsning. Jeg tror ikke, man finder ret mange bilister, der synes, at det, som regeringen har lagt frem, er godt og fornuftigt. Så jeg må sige, at ministerens omsorg for danske bilister har jeg lidt svært ved at tage alvorligt.

Jeg er med på, at systemet selvfølgelig først skal indføres, når det er på plads, men alt tyder på, at vi er meget, meget tæt på en løsning. Teknologien inden for smartphones, teknologien inden for satellitbaseret GPS-styring bevæger sig med syvmileskridt. Hvorfor gå ud og foretage nogle ganske store investeringer i et system, som man vil grine ad om bare 5-7 år og betragte som noget fra en fjern, fjern fortid? Det vil være noget med nogle kameraer, der fotograferer nummerplader, og der skal sendes en opkrævning til bilisterne bagefter. Hvorfor dog ikke vente de 2, 3, 4 år, det vil tage, og så implementere en ordentlig løsning, som regeringen måske endda kunne rejse land og rige rundt med og være stolte af frem for at implementere noget, som vil være teknologisk forældet om ganske få år?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Må jeg lige rette den misforståelse, at det er nogle kæmpekæmpestore investeringer, vi foretager i et brobizsystem. Det er det ikke. Det er meget velkendt teknologi. Det er ikke særlig indgribende i forhold til omgivelserne. Vi er vant til at håndtere det på vores broforbindelser, der vil ikke være nogen udgift forbundet med det for den enkelte bilist. Brobiz kan man få gratis, og selve etableringen er også til at overskue. Det er bare for lige at få det sat på plads. Men som jeg har sagt flere gange, kan GPS-systemer være ganske fornuftige, vi vil også arbejde videre med det, og helt konkret gør vi det for lastbiler.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:17

Spm. nr. S 1907

11) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at samtlige fagforbund i LO Storkøbenhavn har meldt ud, at de ikke støtter regeringens betalingsring?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:17

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Hvilket indtryk gør det på ministeren, at samtlige fagforbund i LO Storkøbenhavn har meldt ud, at de ikke støtter betalingsringen?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Transportministeren.

Kl. 15:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg har godt registreret, at der er en kommunikation af skepsis og modstand imod en trængselsafgift. Jeg konstaterer også, at de samme mennesker meget ofte er optaget af, at der bliver gjort noget ved de reelle problemer, der rent faktisk er i og omkring København, og så kan der være forskellige holdninger til, hvad der skal gøres, og det gælder også, når det er fagbevægelsen.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:17

Jan E. Jørgensen (V):

Fagbevægelsen og Socialdemokraterne har jo fælles rødder og har en fælles historie, der rækker lang tid tilbage, og jeg må konstatere, at samtlige fagforbund i LO Storkøbenhavn med rødder i Socialdemokraterne og med tætte bånd til Socialdemokraterne går ud med en melding, som godt nok har en mild overskrift – man har nok ikke villet provokere alt for meget – der hedder »Fagbevægelsen i Storkøbenhavn siger ja til trængselsafgift«, men indholdet i det er, at man siger nej til betalingsring, og at man siger ja til mere kollektiv trafik. Man mener i øvrigt også, at det skal være op til kommunerne i Storkøbenhavn selv at finde ud af, hvordan en sådan betalingsring skal implementeres.

Altså, samtlige fagforbund i LO Storkøbenhavn – ikke engang BUPL eller andre har stillet sig udenfor – er fuldstændig enige om at sige til regeringen: Kære regering, lyt nu til os, det her vil skade vores medlemmer, det her vil gøre det dyrt at passe sit arbejde, der er ikke tilstrækkelig gode alternativer for tilstrækkelig mange af vores medlemmer til, at man bare kan undvære sin bil. Selv i sådan en situation gør det meget lidt indtryk på regeringen, og det falder selvfølgelig fint i tråd med sidste gang, jeg stillede spørgsmål til ministeren, hvor det var ministerens partifæller i kommunalbestyrelserne i omegnskommunerne, på Frederiksberg og senest jo også Tårnby, som det også var lykkedes regeringen at gøre sig upopulære hos, fordi man er løbet fra et løfte om, at folk fra Amager skulle kunne kom-

me igennem København og ud på den anden side uden at skulle betale.

Stort set alt, hvad der kan krybe og gå inden for den socialdemokratiske bevægelse, har udtalt sig imod den her betalingsring, og alligevel ser vi altså en socialdemokratisk minister, som er ubøjelig. Det er ualmindelig vanskeligt at forstå, når man står på sidelinjen.

Nu er vi jo ikke så mange her i dag, og hvis ministeren har behov for det, kan han godt betro sig til mig og sige, at det er SF'erne, som presser på og er helt ustyrlige, og at man egentlig gerne ville gøre det, som alle socialdemokraterne råder regeringen til. Hvad er baggrunden for, at man ikke i det mindste kan udskyde hele den her problemstilling?

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

For at man ikke skal gøre sig nogen illusioner om det modsatte, er der altså ganske mange, som hører den her debat. Den bliver sendt på tv, vil jeg lige sige, så man taler ikke kun for den forholdsvist tyndt befolkede sal her, man taler til mange flere mennesker; det vil jeg lige gøre opmærksom på.

Ministeren.

Kl. 15:19

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil sige, at det ikke er helt så intimt, som man kunne få indtryk af.

Jeg ved sådan set ikke rigtigt, hvad jeg skal svare. Altså, jeg kunne godt give sådan et drillende svar om, at Venstre altid gør, hvad dansk landbrug mener osv., men det har jeg sådan set ikke meget lyst til at bruge tid på.

Jeg har en fornuftig dialog, også med faglige organisationer. Jeg konstaterer også, at en række faglige organisationer er optaget af, at rigtig mange af deres medlemmer spilder ret meget tid på at komme til og fra arbejde. De vil gerne have, at det sker mere direkte end i dag. Jeg konstaterer, at en række faglige organisationer, men i øvrigt også mange andre, gerne vil have endnu bedre kollektive trafikforhold i Danmark. Der må jeg så sige til dem, at den tidligere regering efterlod et ordentligt hul i kassen – 100 mia. kr. i underskud, og der var 200.000 kr. tilbage ovre i Transportministeriet – så mulighederne for at kunne foretage de mange investeringer, som også spørgeren her henviser til, er sådan set ikke til stede.

Så derfor er der jo en sammenhæng mellem det, regeringen gerne vil her, nemlig at mindske trængsel ved at lave en trængselsafgift, og det at generere de penge lige præcis ud i den kollektive trafik, som spørgeren taler så varmt for. Så på den måde er der sådan set en ganske glimrende sammenhæng.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:21

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg forstår, at regeringen gør det her for at gøre noget godt – så langt, så godt – og at man gør det her for bl.a. at sikre, at den butiksansatte, som er organiseret i HK Hovedstaden, kan komme hurtigere på arbejde. Men den butiksansatte siger så via sit fagforbund: De par minutter, som jeg ville kunne spare i min bil – det viser Vejdirektoratets egne undersøgelser – er altså ikke noget, som kan opveje, at jeg skal betale 11.000 kr. efter skat for at passe mit arbejde, så nej tak, kære regering, det var flinkt af jer at tænke på os, men vi vil altså hellere bruge de der 2-3 minutter mere i bilen og så til gengæld spare de 11.000 kr.

Når nu budskabet fra fagbevægelsen er, at dem, man siger at man gerne vil gøre noget for, rent faktisk helst er fri og takker nej tak til

gaven, hvorfor trækker man det så ikke tilbage? Hvorfor lytter man ikke til de her mennesker? Hvorfor siger man ikke: Jamen det skal kunne betale sig at arbejde, og vi kan godt se, at det her vil være en særskat på arbejde, når vi ikke på forhånd har etableret de alternative systemer, som gør, at man kan komme på arbejde uden spildtid, altså kollektiv trafik? Hvorfor lytter man ikke til dem, man foregiver at ville hjælpe?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes faktisk, at hvis man kan spare 15.600 timer hver dag ved at mindske trængsel, så er det faktisk et ret godt svar.

Men et eller andet sted er jeg måske også lidt forundret over, hvor lemfældigt partiet Venstre forholder sig i den her debat. Vi har den udvikling, at der flytter ganske mange til København hver eneste måned. Vi har den udvikling, at ganske mange arbejdspladser er i København, og flere vil formodentlig komme til i de kommende år. Jeg tror ikke, at der er nogen, der synes, at der er en ideel situation i forhold til at transportere sig på kryds og tværs i regionen her. Jeg synes faktisk, at der er masser, der indikerer, at der er nogle problemer. Regeringen forsøger nu at komme med nogle bud på, hvordan man kan løse det her, men partiet Venstre har ikke et bud på noget som helst. De er sådan set bare imod det, de har set, men alternativer er der ikke kommet.

Der synes jeg faktisk, det er lidt vigtigt, at man har en regering, som siger: Der er et ganske alvorligt problem nu, og hvis vi ikke gør noget bare på den lidt kortere bane, så bliver det problem, vi kender i dag, endnu værre. Jeg synes simpelt hen ikke, det er rimeligt bare at læne sig tilbage og sige, at det har man ikke nogen bud på hvad der skal gøres ved, ligesom partiet Venstre rent faktisk gør det.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:23

Jan E. Jørgensen (V):

Det synes jeg nu ikke er en rimelig kritik af Venstre. Lad os folde det lidt ud, og lad os bevæge os længere væk end fagbevægelsen, for jeg er da enig i, at der er mange mennesker, der ikke er medlem af en fagforening. MEGAFON har lige lavet en meningsmålingsundersøgelse for TV 2 og Politiken, som viser, at 50 pct. af befolkningen er imod betalingsringen, og at 37 pct. siger, at de er for. Det er ret markante tal, og det må altså også indbefatte en hel del socialdemokrater, for godt nok har vi gode meningsmålinger for tiden, men så gode er de trods alt ikke.

Selv blandt rigtig mange af Socialdemokraternes vælgere er der massiv modstand mod den her betalingsring. I de timer, som regeringen angiver man kan spare ved at indføre betalingsringen, har man jo ikke modregnet de ekstra timer, som det kan medføre for de mennesker, som så følger sig presset over i den kollektive trafik; det kan medføre, at de får en daglig transporttid på det dobbelte. Men de har simpelt hen ikke råd til at passe deres arbejde, hvis de skal køre i bil.

Hvorfor bekymrer man sig ikke for de lavtlønsfolk som f.eks. den butiksansatte, der ikke har råd til fortsat at bruge sin bil for at komme på arbejde og bliver tvunget over i den kollektive transport og dermed får forlænget sin transporttid?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Man bruger jo de tal, som man synes passer en bedst. Hvis det havde været mig, der skulle referere den pågældende MEGAFON-undersøgelse, havde jeg måske sagt, at det da måske var lidt overraskende, når man tænker på, hvor mange kræfter der er brugt på at tale negativt om betalingsringen, at der i det, man kalder Region Hovedstaden, faktisk er 42 pct., der er for, og 47 pct., der er imod, altså så vidt jeg husker, men det er noget, der ligner det. Det var måske lidt overraskende, synes jeg, og positivt overraskende vil jeg gerne sige.

Så det viser jo, at der måske er et mere differentieret syn på det, end spørgeren her har givet udtryk for.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren, og det er stillet af hr. Hans Andersen.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 1910

12) Til transportministeren af:

Hans Andersen (V):

Når ministeren i uge 3 i 2012 udtaler til Danske Handicaporganisationer, at det er vigtigt at sikre de handicappede en større tryghed i forhold til at blive hentet på det rette tidspunkt, hvilke tiltag på transportområdet vil ministeren så igangsætte for at sikre, at handicappede opnår en større tryghed i forhold til deres transport?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:26

Hans Andersen (V):

Tak for det.

Når ministeren i uge 3 i 2012 udtaler til Danske Handicaporganisationer, at det er vigtigt at sikre de handicappede en større tryghed i forhold til at blive hentet på det rette tidspunkt, hvilke tiltag på transportområdet vil ministeren så igangsætte for at sikre, at handicappede opnår en større tryghed i forhold til deres transport?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Transportministeren.

Kl. 15:26

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er korrekt, at jeg for nylig har haft et møde med Danske Handicaporganisationer, og der rejste de et spørgsmål, som jeg synes var meget relevant, nemlig om, hvad man gør, hvis man som stærkt handicappet bliver glemt, på den måde at forstå at der ikke kommer nogen og afhenter en ved det arrangement, som man har sagt ja til og man har deltaget i. Det påvirker mig, fordi jeg faktisk selv har haft en oplevelse for ikke så forfærdelig lang tid siden, hvor det rent faktisk skete. Det var så heldigt i det selskab, at der var nogle, der vidste, hvordan man kom i kontakt, og den situation blev selvfølgelig klaret. Derfor kan jeg faktisk levende forestille mig, hvad det var, Danske Handicaporganisationer rejste på det møde.

Jeg var så så heldig, at jeg planlagt ganske kort tid efter havde et møde med de regionale trafikkselskaber, og der viste det sig til min store glæde, at der rent faktisk er telefonnumre, man kan komme i kontakt med, og at trafikkselskaberne faktisk var meget optaget af, hvordan man kunne udbrede kendskabet til det blandt de handicappede og blandt deres medhjælpere. Så jeg vil sige, at jeg sådan set synes, at vi har en sag her, hvor vi skal hjælpe hinanden med at sige,

at der rent faktisk er nogle muligheder for, hvis det uheldige skulle ske, at man bliver glemt at blive afhentet ved et arrangement, som man har deltaget i. Jeg er faktisk meget glad for, at trafikkselskaberne gav håndslag på, at vi må hjælpe hinanden med det.

Jeg har efterfølgende også skrevet til Danske Handicaporganisationer, og det synes jeg også at de skal være behjælpelig med, fordi spørgeren har fuldstændig ret i, det ikke er en rar situation at være i som handicappet at blive glemt og efterladt på den måde.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:28

Hans Andersen (V):

Tak for oplysningerne. Jeg synes, at det lyder rigtig godt, men det, jeg sådan set er optaget af, er jo at sige, hvornår er det så, at de regionale trafikkselskaber vil få løst det her problem, fordi det jo er helt tydeligt, at der er mennesker, der i dag i forbindelse med et arrangement i en sportshal, hvor resten af selskabet er gået hjem, så ikke kan få fat i chaufføren eller i trafikkselskabet. Så hvornår er det, at de her regionale trafikkselskaber vil få løst det her problem, for jeg synes det er væsentligt?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:28

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Problemet er sådan set – som jeg har forstået det – i og for sig løst. Det, som Danske Handicaporganisationer efterlyser, var et telefonnummer, man kunne ringe til, og som jeg har forstået det, er der faktisk telefonnumre ved trafikkselskaberne, som man kan ringe til, der så sørger for at få afhjulpel den situation. Så jeg tror mere, at det er en kommunikationsopgave, vi står over for, altså, at det ikke er noget med at opfinde et eller andet. Som jeg forstår, er det faktisk til stede, og derfor må jeg sige, at vi har en fælles opgave, måske også både spørgeren og jeg, i at få udbredt, at der faktisk er løsning på det her problem. Der tror jeg også, at Danske Handicaporganisationer må påtage sig – hvad skal man sige – deres kommunikationsdel her igennem deres medlemsblad, på andre måder, kommunerne i forhold til de hjælpere, der er ansat. Jeg ved ikke helt præcist, hvordan det kan gøres, men det, jeg synes er det interessante her, er, som jeg har forstået det, at der er et telefonnummer, man rent faktisk kan ringe til, men man skal selvfølgelig kende dette telefonnummer. Så jeg tror, at vi skal hjælpe hinanden med at løse den kommunikationsopgave, som rent faktisk er til stede her.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:29

Hans Andersen (V):

Det, jeg lytter mig til, er altså, at vi har en fælles opgave. Jeg synes, at transportministeren har et vigtigt ansvar her, for de regionale trafikkselskaber har én opgave, og det er at sørge for, at deres kunder så dan set er fuldstændig klar over, hvem de skal ringe til, og hvornår de kan, og hvilket nummer de kan ringe til. Det synes jeg er vigtigt, og jeg kan kun opfordre transportministeren til at holde fast i den her sag og sørge for at følge op på det med de regionale trafikkselskaber. Jeg tror, at Danske Handicaporganisationer meget gerne vil stå for at give yderligere information.

Så nævnte transportministeren kommunerne. Så må transportministeren prøve at uddybe det, for det er en kommunikationsopgave, der forestår, men den må også være afsluttet på et tidspunkt. Jeg synes, at vi må have en bestræbelse på og en fælles ambition om, at vi så hurtigt som muligt får tilbagemeldinger fra brugerne af det her system. Altså, man kunne jo spørge brugerne, om de er klar over det, om de har fået de tilstrækkelige telefonnumre, således at de kan få noget tryghed, for det er jo det, der er det helt afgørende. Så hvornår vil ministeren spørge ind til, om trafiksselskaberne har fået det her på plads?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, at der er en fælles forståelse her både mellem mig og spørgeren og mellem trafiksselskaberne og handicaporganisationerne og den enkelte bruger af systemet. Det er selvfølgelig svært sådan helt præcis at svare på, hvornår vi har løst en sådan kommunikationsopgave. Det, jeg er glad for, er som det første, at Danske Handicaporganisationer har rejst det og er opmærksom på det. Det andet, jeg er glad for, er, at trafiksselskaberne siger, at man faktisk har mulighed for at komme i kontakt med dem, hvis man er blevet glemt ved det arrangement, man deltager i.

Det vil sige, at vi nu må have nogle fælles bestræbelser på at få kommunikeret det her ud. For det er, som jeg også tror jeg startede med at svare på spørgsmålet her, en ulykkelig situation at være i at sidde tilbage, når et arrangement er slut, og der ikke kommer nogen og henter en. Det er en meget, meget utryk situation at være i, så jeg kan kun sige, at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at holde fast i den her sag. Men jeg oplever ikke nogen modstand nogen steder. Jeg tror faktisk, at alle, jeg har mødt og er stødt på her, er enige i intentionen om, at det må vi se at få udbredt.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:32

Hans Andersen (V):

Så kunne jeg spørge helt konkret: Vil transportministeren sørge for, at vi får spurgt brugerne – det kunne være om 3 måneder eller ½ år – om de er i besiddelse af de her numre, og om de føler større tryghed i forbindelse med transporten? Det kunne være et tiltag, som transportministeren kunne sætte i gang, og det kunne jo være i samarbejde med Danske Handicaporganisationer. Fint nok. Men man kunne jo spørge dem. Når vi har nogle fælles målsætninger på det her område om at sikre og skabe større tryghed på hele det her felt, kunne man jo godt lige sikre sig, at de faktisk er i besiddelse af de her numre, og at de mange brugere af handicaptransport, vi har, kvitterer positivt.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan kun forsikre spørgeren om, at jeg synes, at det her er en god sag. Hvordan det lige præcis skal gribes an, kan jeg ikke svare på her i dag, men jeg oplever bare, at alle dem, jeg er stødt på her, har den bedste vilje til og intention om, at der bliver gjort noget. Skulle vi så

ikke håbe på, at de gode fælles anstrengelser og viljer også bærer frugt? Det tror jeg faktisk på.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til transportministeren af hr. Hans Andersen.

Kl. 15:33

Spm. nr. S 1913

13) Til transportministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at mange handicappede med et klart kørselsbehov i egen bil risikerer at få økonomiske problemer på grund af regeringens forslag om en betalingsring?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:33

Hans Andersen (V):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at mange handicappede med et klart kørselsbehov i egen bil risikerer at få økonomiske problemer på grund af regeringens forslag om en betalingsring?

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Transportministeren.

Kl. 15:33

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Vi vil selvfølgelig komme med et konkret bud på udformningen, når vi kommer med lovforslaget, hvad angår ringens placering, afgiftens størrelse osv., men også hvad angår undtagelsesbestemmelser. Og uden at foregribe lovforslaget vil jeg gerne sige til spørgeren, at det er et eller andet sted måske forekommer indlysende, at hvis man er berettiget til at have en handicapbil, har man formodentlig ofte vanskeligt ved at bruge den kollektive trafik, og det vil sige, at muligheden for at bruge alternativet ikke er til stede. Det vil selvfølgelig fremgå konkret af lovforslaget, men det ligger mig ikke fjernt, at der bør ses på, hvordan vi håndterer spørgsmålet for dem, der har en handicapbil, når trængselsafgiften kommer.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:34

Hans Andersen (V):

Det lyder som udgangspunkt positivt, at transportministeren er enig i de her overvejelser, for der er jo mennesker her, som vil blive omfattet af at blive ramt af en betalingsring i den her forbindelse, og mange af dem kan jo ikke lige benytte sig af offentlig transport og vælge, kan man sige, det alternativ. Men kunne transportministeren måske komme det lidt nærmere med hensyn til de overvejelser, man har gjort sig, for at imødekomme den her gruppe af borgere? Altså, hvordan skal det foregå i praksis? Hvordan har man helt konkret forestillet sig at det her skal foregå? For jeg tror, at der er rigtig mange mennesker, som har en handicapbil, som i øjeblikket stiller spørgsmålet: Hvordan skal jeg stille mig til det her, når nu regeringen ønsker at indføre den her betalingsring?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Kl. 15:38

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det helt konkrete svar vil selvfølgelig komme, når selve lovforslaget kommer. Derfor kan jeg mere principielt tilkendegive over for hr. Hans Andersen, at jeg godt kan se pointen i det her. Jeg kan godt se pointen i, at hvis man er handicappet og har et kørselsbehov, er den kollektive trafik ikke et alternativ, og derfor vil jeg sikre, at der bliver taget hånd om det i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen. (*Hans Andersen* (V): Nej). Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 1915

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Hvor meget mener ministeren, at det er rimeligt, at den økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse som minimum er i forhold til at være på overførselsindkomst?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:36

Joachim B. Olsen (LA):

Hvor meget mener ministeren, at det er rimeligt, at den økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse som minimum er i forhold til at være på overførselsindkomst?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er svært at sætte et præcist tal på, hvad det er, der skal ligge på bordet, for at man kan sige, at det kan betale sig at arbejde, for det tror jeg er noget, der skal ses i sammenhæng med mange ting. Men jeg er enig med spørgeren i den præmis, jeg også tror ligger til grund for spørgsmålet, nemlig at det i Danmark selvfølgelig skal være sådan, at det kan betale sig at arbejde. Det er et vigtigt princip, og det er også noget, regeringen ønsker skal nyde fremme både i en kommende reform af kontanthjælpen og af vores skattesystem.

Det er en vigtig politisk diskussion at tage. Jeg tror også, det er en diskussion, man indledningsvis skal sige er svær at håndtere forstået på den måde, at det allerede i dag for langt, langt hovedparten, nemlig næsten alle, faktisk kan betale sig at arbejde, og der, hvor der er det, vi kalder sammenspilsproblemer, vil der ofte være tale om kontanthjælpsmodtagere, der er forsørgere eller lever sammen med en anden ægtefælle i et ægteskab og derfor har nogle særlige forhold omkring kontanthjælpen. Jeg er enig med spørgeren i præmissen, som ikke står der direkte, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde, og det er også noget, vi fra regeringens side ønsker at fremme.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Men mit spørgsmål går mere på, hvad ministeren mener er rimeligt. Vi er enige om, at det skal kunne betale sig, men hvad er rimeligt? Når man går på arbejde 37 timer om ugen og kommer hjem og kigger på, hvad man har tilbage til sig selv og sin familie, hvad er så rimeligt i forhold til dem, som ikke går på arbejde? Det må ministeren vel have en eller anden holdning til.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man kan sige, at det, der ligger til grund for den økonomiske placering af kontanthjælp versus dagpenge og dermed lønniveauet, er jo, at kontanthjælpen ligger under dagpenge, og der er den jo meget bevidst lagt, ikke alene fordi det skal kunne betale sig at arbejde, men også for at der skal være et incitament til at melde sig ind i en fagforening og en a-kasse og dermed forsikre sig mod ledighed. Allerede i det system, der virker i dag, er der lavet den afgrænsning, at det skal kunne betale sig at arbejde og der skal være et incitament til at melde sig ind i en a-kasse. Om vi præcist har ramt det rigtige snit i kontanthjælpssystemet i dag, synes jeg skal være genstand for diskussion. Den har vi i øvrigt haft over de seneste par måneder. Men jeg kan ikke se, at jeg kan sætte et præcist antal kroner og øre på, for det kommer uløseligt også til at hænge sammen med, om man har forsørgeransvar, eller om man kun er ansvarlig for sig selv.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:39

Joachim B. Olsen (LA):

Ministeren siger, at det for rigtig mange kan betale sig. Det er jo en subjektiv vurdering et eller andet sted. Man kan selvfølgelig godt sige, at får man 1.000 kr. mere ud af det, kan det betale sig. Jeg vil nu personlig have den holdning, at hvis man kun får 1.000 kr. mere ud af at gå på arbejde i forhold til ikke at gøre det, kan det ikke betale sig at arbejde. Men det er selvfølgelig et spørgsmål, der kan diskuteres. Når 74.000 personer får mindre end 1.000 kr. mere ud af at være i arbejde, når 187.000 personer får mindre end 2.000 kr. mere ud af at være i arbejde, når 400.000 personer får mindre end 3.000 kr. mere ud af at arbejde, og når en tredjedel af hele arbejdsstyrken får mindre end 5.000 kr. mere ud af at være i arbejde, er det så efter ministerens mening et udtryk for, at der er incitamentsproblemer på det danske arbejdsmarked i forbindelse med det med at være i beskæftigelse og at være på passiv forsørgelse?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Hvis vi kigger på kontanthjælpsområdet, ser vi, at 7 ud af 10 kontanthjælpsmodtagere er enlige, og for dem vil der være et, mener jeg, fornuftigt økonomisk incitament til at gå på arbejde. Der, hvor vi har sammenspilsproblemer, er typisk der, hvor der enten er et ægtefælle-spørgsmål og/eller – ofte er det og – en forsørgerpligt. Jeg tror bare, man skal prøve at tage den her diskussion lidt udramatisk. Ja, at det skal kunne betale sig at arbejde, skal vi forsøge at fremme via de reformer, vi skal til at gå i gang med, men samtidig er der jo en grund

til, at det heller ikke for den tidligere regering lykkedes at komme af med sammenspilsproblemerne. Og det hænger jo altså sammen med, at når der er et forsørgeransvar, får man også en højere kontant-hjælpsydelse, fordi man ikke kun er ansvarlig for sig selv, men også skal kunne forsørge et barn eller måske flere, hvilket har nogle helt konkrete følger i dagligdagens økonomi, og som også har betydning for, hvor stor en bolig man skal have, og hvilke leveomkostninger man i det hele taget skal have. Så man kan sige, at min tilgang er, og det er også regeringens, at ja, det skal kunne betale sig at arbejde, men vi erkender, at der er nogle sammenspilsproblemer, som er svære at løse, og derfor er det nødvendigt med reformer.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:42

Joachim B. Olsen (LA):

Ministeren har selvfølgelig ret i, at det her er et problem, som man ikke udelukkende kan klandre den nuværende regering for. Man kan klandre flere tidligere regeringer for det her, både borgerlige og socialdemokratiske regeringer. Jeg har fået mange mails fra folk, som er, hvad skal man sige, frustrerede over, at de får så lidt ud af at være i arbejde. Det er ikke bare folk, som er enlige, det er også folk med børn, som altså er frustrerede over, at det ikke kan betale sig for dem at være i arbejde. Jeg er helt på det rene med, at man har indført nogle meget høje offentlige ydelser til familier med børn ud fra nogle principper om, at man, når man har børn, skal have en vis levestandard. Det er jo en politisk beslutning, man har taget. Vil ministeren erkende, at det, når man har taget sådan en beslutning, skaber nogle problemer i samfundet, og at det kan være med til at undergrave et sundt princip om, at det skal kunne betale sig at arbejde i et samfund?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er sådan, at det ydelsesniveau, vi har i Danmark, har fordele og ulemper. Det har jo den helt åbenbare fordel, at vi i Danmark er i stand til at opretholde et rimeligt levestandard, også selv om vi rammes af ledighed, af sygdom, af funktionsnedsættelse, eller hvis der tilgår en store sociale problemer, der gør, at man i en periode står uden for arbejdsmarkedet. Det er i mine øjne en kæmpe fordel, og det at have et stærkt socialt sikkerhedsnet mener jeg er en grundlæggende værdi for det danske samfund, og det er også et af de principper, som fremtidens Danmark skal bygges på. Men der er også nogle negative konsekvenser, og en af de negative konsekvenser er, at der er nogle sammenspilsproblemer mellem især lavtlønsområdet, deltidsarbejde og så nogle af vores kontanthjælpsydelse. Jeg tror bare, at det, der er vigtigt for den fremtidige diskussion, er, at vi har en pragmatisk tilgang til det og siger, ja, der er nogle udfordringer, vi skal søge at løse, men vi skal heller ikke bilde os selv ind, at det er nogen let opgave, for så var den løst tidligere. Og sammenspilsproblemerne hænger sammen med det, spørgeren selv peger på, nemlig at det har at gøre med et forsørgeransvar, for vi synes jo samtidig, det er vigtigt, at man skal kunne forsørge sine børn på en ordentlig måde. Men der er jo en grund til, at min gode kollega skatteministeren har meldt, at det, der er centralt for regeringen i en kommende skattereform, er at lette skatten for lavtlønsgrupperne, og det hænger jo i høj grad sammen med det her spørgsmål.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Jane Heitmann.

Kl. 15:45

Spm. nr. S 1890

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Henset til at SF over for Stressfonden i august 2011 har tilkendegivet, at man ønsker statsstøttede stressklinikker med tilknyttede stressrådgivere, hvad kan ministeren da oplyse om oprettelsen af stressklinikker?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Jane Heitmann for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:45

Jane Heitmann (V):

Tak. Henset til at SF over for Stressfonden i august 2011 har tilkendegivet, at man ønsker statsstøttede stressklinikker med tilknyttede stressrådgivere, hvad kan ministeren da oplyse om oprettelsen af stressklinikker?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Vi skal lige have sat den mikrofon rigtigt til ministeren for sundhed og forebyggelse. Nu var den der.

Kl. 15:45

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg får et tilbud om, at jeg kan låne heromme bagved. Undskyld. Mange mennesker oplever stress, og vi ved, at langvarig stress kan føre til alvorlig sygdom såsom hjerte-kar-lidelser og depression, og derfor er det vigtigt, at der sættes tidligt ind, så stressstilstanden ikke udvikler sig til en behandlingskrævende sygdom.

Heldigvis kommer mange mennesker godt ud af en stressperiode. Det kan ske ved egen hjælp eller ved hjælp fra patientens praktiserende læge.

Sundhedsstyrelsen har udgivet rådgivningsmateriale, hvori den aktuelle viden om kendte årsager, symptomer og konsekvenser af stress formidles til de praktiserende læger. Materialet indeholder også forslag om, hvordan man skal håndtere patienter med langvarig stress.

Derudover er der fra centralt hold afsat midler til at formidle den nyeste viden til praktiserende læger om opsporing og behandling og om arbejdsfastholdelse af patienter med stress, depression og angst. Der er også midler til at sikre, at de praktiserende læger får kendskab til og bruger de regionale og kommunale tilbud til stressramte. Den praktiserende læge kan tilbyde en forebyggelseskonsultation, og mange praktiserende læger tilbyder samtaleterapi til stressramte. Derudover kan han eller hun ved mistanke om sygdom viderehenvise til en mere specialiseret undersøgelse eller behandling hos f.eks. en psykiater eller i psykiatrien. I mange kommuner er der tilbud til personer med stress og fokus på håndtering af stress som et element i den kommunale indsats på beskæftigelsesområdet. Dertil er der så de indsatser, der sker på de danske arbejdspladser.

Så der er efter min opfattelse i dag gode muligheder for at sætte ind med såvel en tidlig forebyggende indsats som behandling, hvis stressstilstanden udvikler sig til en behandlingskrævende sygdom.

Tilbage til svaret: Der er derfor ikke aktuelle planer om fra statslig side at oprette stressklinikker.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 15:47

Jane Heitmann (V):

Jamen det forklarer jo så, hvorfor jeg ikke har kunnet finde nogen opfølgning på spørgsmålet om stressklinikker, hverken i regeringsgrundlaget eller i finansloven. I hvert fald SF havde lovet, at de ville se til, at der kom stressklinikker med en ny regering.

Jeg synes sådan set, at det i bund og grund er tankevækkende, at ministeren ikke kan komme tættere på et svar, men det var dog en ærlig udmelding, at man ikke agter at holde løftet. Se, hver femte stresssyg mister jobbet på grund af stress, selv om arbejdspladsen har en stresspolitik.

Så synes jeg, jeg bliver nødt til at spørge: Hvilke initiativer kunne ministeren tænke sig at tage, for at mennesker ikke skal blive syge af bl.a. at gå på arbejde, og for at de ikke får stressrelaterede sygdomme, så de ikke kan passe deres hverv, når det nu ikke er stressklinikker, vi skal have?

Jeg hører ministeren nævne, at der er en lang række kommunale tiltag, men er det virkelig ministerens holdning, at man skal skubbe aben over på kommunerne?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:48

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg svarede faktisk på spørgsmålet, vil jeg sige til fru Jane Heitmann. Der er ikke aktuelle planer fra statens side om at oprette stressklinikker, så jeg har ikke prøvet at tale udenom, jeg svarede faktisk meget direkte på spørgsmålet.

For det første vil jeg sige, at stress er et væsentligt problem, som vi gerne vil være med til at løse. Det kan vi jo gøre, ved at de praktiserende læger benytter sig af nogle af de redskaber, der ligger. Det er Arbejdsmedicinsk Klinik, det kan være psykiater, det kan være psykolog, det kan være arbejdsplads, det kan være kommunen, og de redskaber synes jeg vi skal benytte os af for netop at løse det her problem.

For det andet bliver jeg bare nødt til sige, at den her regering har siddet i lidt over 4 måneder. Så vidt jeg ved, sad Venstre i den tidligere regering i 10 år og har haft mulighed for at løse det her problem, så det er jo ikke sådan, at jeg sidder og kaster med aber på nogen som helst måde over mod kommunerne. Vi er interesserede i at løse det her problem.

Som jeg forstår spørgeren, mener spørgeren så, at den tidligere regering ikke har løst problemet godt nok, og at vi så skulle tage os af det?

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 15:49

Jane Heitmann (V):

Nu ligger det jo sådan set i ordet spørgeren, at det er spørgeren, der stiller spørgsmål, og ministeren, der svarer, og jeg går ud fra, at vi også opretholder den taleorden i det her spørgsmål. (*Fjerde næstfor-*

mand (Holger K. Nielsen): Absolut, det kan jeg forsikre fru Jane Heitmann om). Jeg siger tak for tilkendegivelsen.

Jeg synes lige, jeg bliver nødt til at pointere, at vi selvfølgelig i Venstre anerkender, at der er et problem med stress. Det er jo også kendt, at satspuljekredsen er enige om at afsætte midler til behandling af personer med let til moderat depression. De samlede økonomiske omkostninger i forbindelse med stressrelaterede sygdomme beløber sig til omkring 14 mia. kr. i form af sygefravær og tidlig død og udgifter til sundhedsvæsenet.

Nu nævner ministeren jo selv, at et dårligt psykisk arbejdsmiljø også kan være årsagen til det, og vi ved også, at det koster omkring 63 mia. kr. årligt. Gentagne gange har jeg hørt ministeren nævne de praktiserende læger, og jeg vil bare lige afslutningsvis spørge, om det virkelig er ministerens opfattelse, at det her er de praktiserende lægers ansvar at løse.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nej, jeg mener ikke, at det kun er de praktiserende lægers ansvar. Jeg mener, det er et kommunalt problem; jeg mener, det er en udfordring for arbejdspladsen; jeg mener også, at de privatpraktiserende læger kan hjælpe med at løse det her problem. Men jeg har ikke sagt, at der alene er én instans, der skal løse det.

Jeg har noteret mig, at man bl.a. jo i Herning har valgt at gå sammen i et projekt mellem Region Midtjylland, Herning Kommune og Ringkøbing-Skjern Kommune om etablering af en stressklinik på Arbejdsmedicinsk Klinik på Regionshospitalet Herning, fordi man er gået ind i den her debat og har sagt, at det her er måden at løse det på. Man løser det forskelligt forskellige steder i landet, og jeg synes også, at vi må overlade det til det kommunale selvstyre nogle gange at definere løsningerne på de problemer, man står med kommunalt eller regionalt ude i landet.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 15:51

Jane Heitmann (V):

Jeg har ikke yderligere, tak for svaret.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:51

Spm. nr. S 1911

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Eftersom ministeren i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 10 om »Sund Vækst« gjorde det meget klart, at regeringens ambitioner var meget højere end den tidligere regerings, vil ministeren så redegøre for, hvilket ambitionsniveau regeringen har for de kommende supersygehuse?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Kristian Thulesen Dahl for oplæsning af spørgsmålet. (*Jens Henrik Thulesen Dahl* (DF): *Jens Henrik Thulesen Dahl*!). *Jens Hen-*

rik, sagde jeg ikke det? (Jens Henrik Thulesen Dahl (DF): Nej, men det er o.k.). Jeg siger Jens Henrik Thulesen Dahl – beklager meget.

Kl. 15:52

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er helt i orden, det er tilgivet.

Eftersom ministeren i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 10 om »Sund Vækst« gjorde det meget klart, at regeringens ambitioner var meget højere end den tidligere regerings, vil ministeren så redegøre for, hvilket ambitionsniveau regeringen har for de kommende supersygehuse?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg vil gerne starte med at understrege, at debatten i torsdags, som spørgeren jo også deltog i, havde et langt bredere fokus end blot de igangværende sygehusbyggerier. Her omfattede debatten regeringens vækst- og innovationsinitiativer i bred forstand, men som jeg sagde under behandlingen af B 10, har regeringen nedsat et ministerudvalg for erhvervs- og vækstpolitik, og i fredags havde regeringen det første møde i ministerudvalget og besluttede, at sundheds- og velfærdsløsninger er et af de fire første erhvervsområder, som vi vil igangsætte arbejdet med at kigge på de specifikke vækstvilkår på.

Derfor er der nu nedsat et vækstteam på området, som skal se på de generelle og mere specifikke vilkår. Det er klart, at potentialet inden for sygehusbyggeri skal indgå. Her får vi ny viden over de kommende år, og regeringen vil gerne sætte fokus på, hvordan vi udnytter det erhvervsmæssigt.

Derudover er der nedsat et partnerskab for sundheds- og sygehusinnovation i regi af Fornylsesfonden, der skal beskæftige sig med erhvervspotentialet i forbindelse med de kommende sygehusbyggerier. Og snævrer vi fokus yderligere ind på de konkrete sygehusbyggerier, ser regeringen i øjeblikket på, hvordan vi kan sikre hospitalerne en mere grøn profil ved at etablere en ekstra låneramme til det. Regeringen og de danske regioner drøfter muligheden for at give låneadgang til energiinvesteringer, der gør sygehusbyggerierne mere energivenlige. Det vil kunne ske ved at give låneadgang til energitiltag, der ligger ud over den såkaldte lavenergiklasse 2015 i bygningsreglementet. Det skal fremme et reduceret energiforbrug, hvilket på sigt jo også vil være en fornuftig investering.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:54

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jamen det er jo dejligt, at man vil sætte gang i mange ting, og det er også fint, at man vil finde nogle flere midler til det her. Noget af det, der jo er forhåbningen i hvert fald rundtomkring i landet, er, at de her sygehusbyggerier kan være med til at drive den lokale udvikling. Det betyder jo også, at håbet kunne være, at sygehusene kommer til at fremstå som en udviklingsplads for ny teknologi.

Jeg hørte godt, at der er nogle vækstteam og nogle partnerskaber, men hvordan vil vi komme til at mærke det konkret udeomkring i regionerne, at regeringen nu har fokus på det her?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Først skal man jo være opmærksom på, at det jo er regionerne, der er med til at definere rammerne for sygehusbyggerierne, og hvordan man vil fylde de rammer ud. Det tror jeg er rigtig vigtigt. Vi kan godt lovgive en masse herinde på Christiansborg og bestemme en masse på Christiansborg, men man må altså også have noget tillid til, at vores regionspolitikere kan udfylde de rammer for sygehusbyggerierne.

Når det så er sagt, er det jo væsentligt, at det også er innovativt, når vi har byggerier, for de skal jo også holde på den lange bane, og det ville være håbløst at investere 40 mia. kr., hvis vi ikke på en eller måde fik mulighed for at afprøve f.eks. nogle nye hjælpemidler. Jeg noterer mig i hvert fald, at de steder på hospitalerne, hvor man har valgt at installere nye hjælpemidler, har man kunnet spare på lønnen i form af vikartimer, dårlig ryg osv. Det har hjulpet på arbejdsmiljøet og betydet, at færre har været nødt til at bruge vikartimer, så den investering er også kommet ind. Og jeg er ikke i tvivl om, at man også vil kigge på det ude regionalt, for de er også opmærksomme på, at innovation kan være med til, at de kan spare på deres lønudgifter.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:55

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jeg også sikker på at man har meget fokus på udeomkring, men samtidig hører vi også regionerne ytre, at hvis det her skal laves rigtig godt, så vil der være behov for ikke bare 40 mia. kr., men 80 mia. kr. Og det betyder jo, som jeg hører det, at man vil sidde derude og skulle planlægge de her byggerier og faktisk ikke have midler til at lave de ekstra projekter og de innovative tiltag, som der faktisk er behov for, hvis vi skal have skabt noget nyt, og hvis vi skal gå ind i et samarbejde med virksomheder om at få etableret ny teknologi i den her sammenhæng. Så hvordan vil ministeren sikre, at de også har midlerne til at gå ind i de ting, som de sikkert gerne vil derude?

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg noterer mig, at den aftale, der oprindeligt er lavet omkring sygehusbyggerierne, bl.a. er lavet med V og K og Dansk Folkeparti, og det vil sige, at den økonomiske ramme på de 40 mia. kr. også er noget, som Dansk Folkeparti har nikked til, og det skulle så være tilstrækkelig ambitiøst til at kunne løse de udfordringer og problemstillinger, vi står med. Men lad det nu ligge.

Jeg tror altid, at hvis man fordobler beløbet eller tredobler det, eller hvad man nu gør, så vil man nok også forhåbentlig få mere innovation og flere ideer ud af det. Vi må bare erkende, at i den økonomiske situation, som Danmark står i lige nu, er det ikke muligt at sætte flere penge af til sygehusbyggerier, ligegyldigt hvor meget vi alle sammen måske kunne have et ønske om det.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:57

Kl. 15:59

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det gør jo bare behovet endnu tydeligere for, at man tager nogle initiativer for at sikre, at regionerne så også rent faktisk får sat gang i nogle projekter, at de rent faktisk bruger de midler på en hensigtsmæssig måde, så man ikke ender i at få lavet sygehuse, som faktisk ikke er fremtidssikrede. Jeg mener stadig væk, at det godt kan være, at der ikke kan findes flere midler, men hvordan vil man så sikre, at de midler, der bliver brugt, rent faktisk bliver brugt til at skabe mest mulig udvikling?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jamen jeg er helt enig med spørgeren. Det er også derfor, vi er i løbende dialog med regionerne om, hvordan vi gør det her. Jeg vil meget nødig have, at det skal være os fra centralt hold, der finder den lokale løsning. Jeg tror, det er meget klogt, at man lader lokale politikere finde den løsning, der passer bedst muligt til det lokalområde, de er i. Især på sådan et område som sygehusvæsenet er der jo vitterlig forskel på de forskellige dele af Danmark, som man er i.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at den ramme, der er, jo er aftalt med Danske Regioner. Det, vi har åbnet op for, er jo netop at give en ekstra låneadgang, når det gælder de grønne områder, fordi vi kan se en fordel på sigt i, at man kan investere i grønne løsninger. Vi ved fra skolebyggeriet i Kalundborg, at det, at DONG gik ind og lavede en ESCO-model til et skolebyggeri, hvor tilbagebetalingen løber over 30 år, jo har været til fordel for DONG som privat virksomhed, og samtidig er det en fordel for kommunen, fordi den efter de 30 år vinder gevinsten på energibesparelserne, og det er jo noget af det, som der nu også lægges op til med hensyn til hospitalerne.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 1914

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Set i lyset af bl.a. en artikel i Fyens Stiftstidende den 26. januar 2012 om »supersygehuse på usikker grund«, hvordan vil ministeren så sikre, at de nye sygehuse ikke allerede er forældede, inden de bliver færdige?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:59

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Set i lyset af bl.a. en artikel i Fyens Stiftstidende den 26. januar 2012 om »supersygehuse på usikker grund«, hvordan vil ministeren så sikre, at de nye sygehuse ikke allerede er forældede, inden de bliver færdige?

Kl. 15:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu skal jeg jo lade være med at være alt for fræk, men jeg vil alligevel minde spørgeren om, at rammerne for det planlagte sygehusbyggeri blev sat af den tidligere regering med opbakning fra Dansk Folkeparti. Når det er sagt, er det fortsat min vurdering, at der er tale om en række meget ambitiøse projekter. Vi understøtter med en samlet investering på over 40 mia. kr. de store ændringer i sygehusstrukturen, der sker i disse år, hvor især de akutte og specialiserede funktioner samles på færre enheder. Det er jo netop for at sikre en faglig bæredygtighed og dermed fremtidssikre det danske sygehusvæsen.

Man kan naturligvis altid diskutere, om kvalitetsløftet kunne blive endnu højere, hvis man havde mulighed for at fordoble beløbet, som jeg også nævnte før, hvilket den tidligere regering og dens støtteparti burde vide bedre end nogen. Budgetterne for de projekter, vi har aftalt, bliver ikke genåbnet, men som jeg tidligere var inde på, ser regeringen i øjeblikket på, hvordan vi kan sikre hospitalerne en ekstra grøn profil ved at etablere en særlig låneramme hertil. Endelig understreger sidste uges debat om ledig kapacitet på operationsstuerne på det nyrenoverede Gentofte Sygehus også vigtigheden af, at vi sikrer, at igangværende hospitalsbyggerier er fleksible, snarere end at gøre os tanker om, hvad vi kunne få, hvis vi havde mange flere penge end dem, vi har. Det er også det signal, jeg klart har sendt til regionerne i den her sag.

Kl. 16:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 16:00

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er fuldt bevidst om, at vi var med til at nikke til de 40 mia. kr., da de i sin tid blev sat af. Det var jo på daværende tidspunkt bedste bud på, hvad der var behov for. Men jeg vil sige, at det bekymrer mig, når jeg så kan læse, at f.eks. i Aalborg udtaler Ulla Astman, regionsformanden i Nordjylland, at man har fået lov til at bygge for 4,1 mia. kr. og derfor må bevare dele af det gamle sygehus i den vestlige del af byen, så man altså skal drive sygehuse på to adresser, selv om det øger driftsudgifterne. Jeg tænker, at det jo for mig lyder, som om det her er for småt til at bære fremtiden. Jeg ved, at man også i Odense taler om, at sygehuset ikke bliver stort nok. Man bliver nødt til af den grund at bibeholde funktioner andre steder på Fyn, bare fordi man ikke har plads til alt. Så hvad er ministerens kommentarer til de her problemer?

Kl. 16:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:01

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu har det jo været op til regionerne, hvordan man ville lave det her sygehusbyggeri, og jeg må sige, at det undrer mig en lille smule, at man så efterfølgende kommer og kritiserer de løsninger, der er lavet, når man selv har været så meget involveret i dem. Jeg synes, at det, man skal være opmærksom på, er, at det er vigtigt, at de her byggerier er fleksible, som jeg også sagde tidligere, og at man tænker innovative løsninger i forhold til det, så man netop hele tiden kan flytte størrelsen – kan man sige – på sygehuset internt og sørge for, at der er plads til de patienter, der er brug for. Det vil sige, at man f.eks. kan flytte væggene, så det giver mere mening. Det håber jeg også at regionspolitikkerne tænker over.

Kl. 16:02

Kl. 16:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:02

Kl. 16:05

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det vil jeg jo også håbe, for min bekymring kan jo være, om de gør det. Når vi nu putter 40 mia. kr. i det her, selv om det måske ikke er nok, så er det i hvert fald rigtig, rigtig mange penge, så skulle vi jo også gerne have en vis sikkerhed for, at de rent faktisk tænker på den måde. Når jeg i det tidligere spørgsmål henviste til »Sund Vækst«, var det egentlig, fordi der var nogle initiativer, som var relativt konkrete i forhold til at få sikret, at der kom en udvikling, og at der kom noget erhvervsudvikling sammen med det her, at man altså havde de ekstra ressourcer til det. Jeg kan stadig væk være bekymret for, hvis man ude i regionerne har det problem, at man ikke engang har ressourcer til at samle sygehusene på én adresse, at man så nok heller ikke har ressourcer til at sikre, at der kommer en udvikling og den innovation, som ministeren jo faktisk også efterlyser. Så hvordan kan vi regne med, at de gør det?

Kl. 16:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:03

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu har regeringen siddet i 4 måneder, og jeg vil egentlig sige, at hele projekteringen, hele – kan man sige – rammen for det her jo er lavet under en tidligere regering, som var støttet af Dansk Folkeparti, så hvis man skal være lidt polemisk, synes jeg måske, at det sådan er at komme løbende bagefter. Når det så er sagt, er jeg sådan set enig i, at vi skal kigge på innovationen, og vi er også i kontakt med regionerne, vi har løbende diskussioner med regionerne, og sådan vil det fortsat være. Men man skal være opmærksom på, at vi ikke kan gå ind at pålægge dem noget, eftersom de har fået lov til at udfylde rammerne af den tidligere VK-regering med støtte fra Dansk Folkeparti. Det er jo ligesom det setup, man har lavet. Det vil jeg sige, for det første.

For det andet er det korrekt, at den tidligere sundhedsminister satte »Sund Vækst« i gang med 23 konkrete initiativer for at sikre innovation i sundhedsvæsenet. 7 af de initiativer er gennemført, og samtlige 23 på listen er undervejs i processen, så det er ikke sådan, at det er lagt til side. Det er faktisk gode ideer, som skal bruges, selv om de også er udtænkt af en borgerlig regering. Jeg har ikke noget specielt behov for, at der skal være mærkater om, hvem der har lavet det. Jeg synes, at vi skal komme i gang med det her, og vi er i dialog med regionerne om det.

Kl. 16:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidste runde, værsgo.

Kl. 16:04

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jamen jeg hørte også med tilfredshed faktisk i diskussionen i sidste uge, at ministeren sagde, at alle de forslag, der var i »Sund Vækst«, blev gennemført, og jeg ser også frem til, at vi får en oversigt over, hvad status er med de forskellige tiltag, for jeg tror faktisk, at der er rigtig meget at gøre. Jeg tror altså også, at ministeren har en stor opgave med at holde regionerne fast på, at vi faktisk får skabt en udvikling på det her område, så vi får den gevinst ud af det, som vi gerne skulle have på sundhedsområdet.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg troede egentlig, at papiret var sendt over til jer. Jeg skal nok tjekke og sørge for, at det faktisk bliver sendt over. Jeg synes, at det er væsentligt, at I kan se, hvor man er i processen. Jeg synes, at der skal være åbenhed om sådan nogle ting. Det tror jeg at Folketinget har godt af. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg tror, at vi er helt enige. Jeg hører spørgeren med et oprigtigt ønske om, at der skal være innovation på sundhedsområdet. Det mener jeg også at der skal være. Hvis jeg skal tage min anden kasket på som handelsminister – hvis jeg må det et øjeblik – så noterer jeg mig jo, at 13 pct. af dansk eksport netop kommer fra sundheds- og velfærdsområdet, og det udgør cirka 75 mia. kr. årligt, så det er ikke en uvæsentlig del af vores samlede vareeksport, som udgør 550 mia. kr. Det spiller jo ind, at det, at vi hele tiden kan udvikle og videreudvikle produkterne, betyder noget for vores eksport. Det skal vi selvfølgelig også skabe et vindue for. Det handler det jo om. Når vi laver de her fysiske rammer, skal vi jo også prøve så vidt muligt inden for de rammer at bringe innovationen i spil, så jeg tror egentlig, at vi er meget enige. Nu har vi chancen for det som ny regering. Det var ærgerligt, at I ikke påvirkede den gamle regering til det, men vi skal nok gribe chancen.

Kl. 16:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren og tak til ministeren.

Næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling og kirke, og det er stillet af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 1759

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren på baggrund af et notat fra Kirkeministeriet om brug af sociale medier, hvori man kan læse, at præsterne »skal afstå fra udtalelser, der kompromitterer folkekirken«, oplyse, hvilken ret ministeren har til at begrænse præsters ytringsfrihed?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:06

Christian Langballe (DF):

Tak, formand.

Vil kirkeministeren på baggrund af et notat fra Kirkeministeriet om brug af sociale medier, hvori man kan læse, at præsterne »skal afstå fra udtalelser, der kompromitterer folkekirken«, oplyse, hvilken ret ministeren har til at begrænse præsters ytringsfrihed?

Kl. 16:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:06

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Vejledningen om præsters brug af sociale medier har til hensigt at støtte præster i deres brug af sociale medier. Den blev udarbejdet i foråret 2011, altså under den tidligere regering. Det gør den ikke ringe, tværtimod, for den er et rigtig, rigtig godt stykke værktøj. Det er

et redskab og et værktøj, som præster kan benytte sig af for at undgå faldgruber, der kan være forbundet med at anvende sociale medier. Det har vi set masser af eksempler på.

Formuleringen, som er taget ud af dens bredere sammenhæng, tager ikke sigte på at begrænse ytringsfriheden. Der er flere gode råd om, at man skal være opmærksom på, at skriftlige ytringer kan fremstå meget firkantede og få en mere bombastisk virkning, end afsenderen oprindeligt har tiltænkt dem. Vejledningen er blevet positivt modtaget i arbejdsgruppen om præsters arbejdsmiljø, hvor Præsteforeningen, Provsteforeningen og biskopperne er repræsenteret. Der blev den drøftet den 24. maj 2011.

Nu har ordføreren faktisk tidligere fortalt, at kirkeministeren skal gøre meget ud af at lytte til de kirkelige aktører, og det er jo også lige præcis det, der sker i den her sammenhæng.

Noget andet er, at alle offentligt ansatte har en loyalitetspligt over for deres arbejdsplads. Den vedrører bl.a., at man ikke må ytre sig i urimelig grov form eller fremsætte åbenbart urigtige oplysninger om væsentlige forhold inden for sit eget arbejdsområde. For præster gælder tillige, at de er forpligtede af folkekirkens bekendelsesgrundlag.

Kl. 16:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak, og så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 16:08

Christian Langballe (DF):

Jeg mener ikke, at det her notat bliver mere klogt af, at det er den tidligere regering, der er kommet med det. Men jeg vil så sige i forhold til loyalitet over for arbejdspladsen, at vi siden reformationen, og dvs. siden pavedømmet blev afskaffet, har haft en meget udstrakt ytringsfrihed, med hensyn til hvad vi kunne sige om kirken. Luther stod nede i Worms og talte pavekirken midt imod. Jeg mener faktisk, at det her er noget meget principielt, og Kirkeministeriet skulle så måske omdøbes til et ministerium for pavelige anliggender, for jeg synes, at der er en indblanding, som er utilstedelig. Når der står, at man skal afstå fra udtalelser, der kan kompromittere folkekirken, er det jo sådan en befaling. Og jeg må altså sige, at jeg i min tid som præst og før det, men også som præst, har kompromitteret folkekirken, fordi jeg har kritiseret forhold i folkekirken, også i meget kraftige vendinger.

Jeg synes, at den slags notater her ikke klæder Kirkeministeriet. Kirkeministeriet skulle lade være med at blande sig i sådan nogle ting. Vi har et decorum i forhold til ikke at bringe vores embede i miskredit, og det fungerer i bedste velgående. Så jeg synes, at det er en besynderlig form for forsøg på sådan at skulle ind at diktere og blande sig i alle mulige anliggender i forhold til forkyndelse og i forhold til, hvad man siger.

Så jeg mener altså stadig væk, at der er tale om, at man ligesom forsøger at knægte ytringsfriheden, og det er derfor, jeg spørger.

Kl. 16:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu kom der ikke et spørgsmål, hvilket jeg havde regnet med, men en lang tale, hvori vi har været nede at vende paven og mange andre ting. Det er altid prisværdigt at blive klogere på den kirkelige historie, men det er jo ikke det, det her drejer sig om. Det her drejer sig om, at vi skaber nogle rammer – hvis man ønsker at bruge dem – for dem, som er ansat. Det er jo ikke unikt for Kirkeministeriet eller for præster, at man ser den her slags rammer. Det er der mange andre, der også har fået sat. Jeg ved, at f.eks. partiet Venstre, efter at der

var en pressemedarbejder, som kom til at skrive nogle ting, man ikke skulle, skyndte sig at lave nogle regler for, hvordan de sociale medier kan bruges. Det synes jeg et eller andet sted er ganske fornuftigt, og det synes jeg egentlig også det her er. Der er mange andre eksempler på, at ansatte er kommet til, fordi man ikke er helt fortrolig med de nye sociale medier, at skrive nogle ting. Det her er jo bare en slags reminder, en slags: Værsgo, her er også en måde, man kan gøre det på. Tænk jer lige om.

Det synes jeg ikke der er noget galt i. At hæve det op til ytringsfrihed og alle mulige andre ting synes jeg lige er at stramme den.

Kl. 16:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 16:11

Christian Langballe (DF):

Jeg vil sige, at når jeg også i min tid har modtaget sådan nogle tantede formaninger fra Kirkeministeriet, har jeg da altid tænkt rend og hop. Jeg er sognepræst, og jeg forkynnder evangeliet, og jeg står til ansvar over for min samvittighed også i forhold til den kritik, jeg kommer med af folkekirken. Jeg har kritiseret folkekirken, og jeg har kritiseret folkekirkelige forhold. Hvad er det for noget, det der med, at vi skal afstå fra udtalelser, der kompromitterer folkekirken? Vi har altså som præster en meget udstrakt ytringsfrihed også i forhold til at kritisere vores egen kirke, og det har vi i den protestantiske kirke altid gjort. Det er faktisk det, der så at sige har været dynamikken, altså, at man har kunnet sige, hvad man mente, og så i øvrigt tage diskussionen. Og så synes jeg ikke – hvis det er sådan ment – at vi har brug for sådan en tantet børnehavepædagogisk formaning fra Kirkeministeriet, hvor man sådan vil holde præsterne i hånden og fortælle dem, hvad de godt ved i forvejen, nemlig at de selvfølgelig ikke skal bringe deres embede i miskredit.

Så jeg anfægter simpelt hen det her notat og siger rend og hop.

Kl. 16:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Husk at spørgetiden nu er 1 minut. Værsgo til ministeren.

Kl. 16:13

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

At ordføreren har kritiseret folkekirken, viser jo netop den mangfoldighed og den bredde, folkekirken har. Der er tradition for at kritisere tingene, og det skal man jo blive ved med. Det står jo ikke nogen som helst steder, at debatten skal knægtes, og at ytringsfriheden skal knægtes. Det her forholder sig overhovedet ikke til, hvad ordføreren har gjort – det er garanteret strålende – men det forholder sig kun til en ting, og det er nemlig brugen af Facebook. Og vi kan bare se, at der er masser af erfaringer, der viser, at det faktisk er en god idé med retningslinjer. Det er derfor, er jeg helt sikker på, at den tidligere regering satte det her arbejde i gang, som vi griber og selvfølgelig sætter i verden og står på mål for, fordi det er fornuftigt.

Kl. 16:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak, og så er det spørgeren for sidste runde. Der er 1 minut.

Kl. 16:14

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg har stadig væk den indvending imod det, at jeg faktisk ikke synes, at det er noget, Kirkeministeriet skal blande sig i. Jeg synes, at man skulle lade være med at komme med sådan nogle notater, og jeg synes i øvrigt, at man – det gælder sådan set ikke kun Kirkeministeriet, men egentlig ministre og ministerier i al almindelighed – skal afholde sig fra at gå ud og holde folk i hånden med sådan

nogle notater her. Men jeg synes bare, at det bliver specielt grelt for folkekirken, fordi vi har haft den enorme og store ytringsfrihed, og det har vi selvfølgelig, fordi vi forkyndte det kristne budskab. Og der skulle ikke sidde en pave og blande sig, for det er for evangeliets skyld, at den ytringsfrihed er der.

Med hensyn til Facebook vil jeg sige, at jeg har været ude at kritisere folkekirken på Facebook. Det vil sige, at jeg har kompromitteret folkekirken. Hvad vil man gøre ved det? Det der med, at vi skal afstå fra at komme med kompromitterende udtalelser om folkekirken, hvad vil man egentlig gøre ved det fra ministeriets side? Jeg synes, det er noget mærkeligt tanteri, og jeg synes, at det er noget mærkeligt formynderi. Det er derfor, at jeg har rejst det her spørgsmål.

Kl. 16:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det virker mere, som om ordføreren ikke har læst det, for det her handler jo ikke om straf og sanktioner, som jeg ved at man godt kan være meget optaget af en gang imellem. Det her er jo bare ganske almindelige stille og rolige råd: Prøv nu at høre, kære venner, det her er et nyt medie.

Spørgeren er jo rigtig, rigtig fortrolig med det, og det glæder mig, men det er jo ikke alle ansatte, der er lige så meget fremme i skoene som spørgeren. Så derfor er det også et redskab til dem. Det her er noget nyt, og man skal lige tænke sig om. Det er gjort andre steder i samfundet. Man har taget imod det med kyshånd, og det er jeg egentlig også sikker på man gør ude i det kirkelige landskab.

Kl. 16:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak, og dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som ligeledes er stillet af hr. Christian Langballe og ligeledes til ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 16:16

Spm. nr. S 1760

19) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren, at han kan træffe afgørelser, som tilsidesætter klare udsagn i folkekirkens bekendelsesskrifter?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Christian Langballe for oplæsning, værsgo.

Kl. 16:16

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren, at han kan træffe afgørelser, som tilsidesætter klare udsagn i folkekirkens bekendelsesskrifter?

Kl. 16:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det fremgår ikke af ordføreren spørgsmål, hvad det er for afgørelser, ordføreren sigter til. Jeg kan oplyse, at det fremgår af grundlovens § 4, at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke. Det er herved forudsat, at folkekirkens bekendelsesgrundlag er de bekendelsesskrifter, der er nævnt i Danske Lov, bog 2, kapitel 1, og det betyder, at folkekirkens bekendelsesskrifter er Bibelen, de tre

oldkirkelige skrifter, Den Augsburgske Bekendelse og Luthers lille katekismus.

Bekendelsesgrundlaget er altså ikke direkte fastlagt i grundloven, men grundloven fastslår ikke noget om, hvordan man skal fortolke bekendelsesskrifterne. Fortolkningen af bekendelsesskrifterne er et teologisk spørgsmål, som jeg vil og skal afholde mig fra at gå ind i.

Kl. 16:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:17

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg stiller det her spørgsmål ud fra en, mener jeg, afgørende principiel problemstilling med hensyn til de homofile vielser. Der er et bekendelsesgrundlag i folkekirken. Det er rigtigt, at vi har en grundlov, som jo siger, at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke. Og i ordet evangelisk-luthersk forudsættes bekendelsesskrifterne. Det har jeg Preben Espersens ord for, og det er ham, som har lavet den her kirkeret. Det betyder jo selvfølgelig, at ministeren er bundet til at respektere bekendelsesskrifterne, også i sin lovgivning.

Grunden til, at jeg spørger, er, at der i Confessio Augustana, et af vores bekendelsesskrifter, faktisk er et par artikler, artikel 16 og artikel 27, som fastslår, at et ægteskab i kirkelig forstand er et ægteskab mellem mand og kvinde. Jeg spørger så bare, om kirkeministeren kan tilsidesætte sådanne udsagn og bare tromle igennem, for det giver nogle nye dimensioner i dansk politik, hvis det er sådan, at man ikke vil respektere bekendelsesskrifterne.

Andre og tidligere kirkeministre har faktisk gjort det, men der er kommet en ny diskussion, og det er: Hvor går grænsen for ministerens magt i forhold til folkekirken?

Når ministeren lovgiver om ægteskabet, er han også inde i teologien, for alt, hvad der foregår i kirken, har noget med teologi at gøre. Jeg ved godt, at kirkeministeren ikke er teolog, men stadig væk er kirkeministeren tvunget til at respektere, at det, der foregår inden for kirken, det er gudstjenester, kirkelige handlinger, heriblandt bryllupper og vielser, faktisk har noget med teologi at gøre, så når man lovgiver, skal man i hvert fald respektere det forhold. Ved at gøre det respekterer kirkeministeren også § 4 i grundloven. Så det er det, jeg spørger om.

Kl. 16:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det undrer mig jo, at ordføreren sjosker rundt i de her ting. For ægteskabet har jo noget med ægteskabslovgivningen at gøre, det ved ordføreren udmærket godt. Det hører til hos social- og integrationsministeren, og det var også det, vi talte om, da vi havde et møde derovre. Der synes jeg også vi fortalte, hvordan tingene hænger sammen.

Samtidig med det undrer det mig, at ordføreren gang på gang de sidste 4 måneder har prøvet at belære mig om, at jeg ikke skal blande mig i kirkens indre anliggender. Og jeg lytter. Nu i det her spørgsmål skal jeg lige pludselig til at blande mig igen. Altså, enten vil man det ene, eller også vil man det andet.

Det, jeg vil anbefale ordføreren, er i det her spørgsmål at rette henvendelse til biskopperne, for det er dem, der forholder sig til kirkens indre anliggender. Det er dem, der skal forholde sig til bekendelsesskrifterne. Så kan han få et svar der. Jeg er politiker, det er ordføreren også, og det skal vi huske.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:20 grænsen for politik? Hvor går grænsen for, hvor meget Manu Sareen vil blande sig? Jeg siger netop, at kirkeministeren skal lade være med at blande sig så meget, som han gør i alt muligt lige i øjeblikket. Jeg har ikke oplevet en kirkeminister, der blandede sig så meget i folkekirkens almindelige anliggender, det har jeg ikke.

Kl. 16:24

Christian Langballe (DF):

Det er vist kirkeministeren, der i øjeblikket sjosker rundt i det, for det, som jeg drøfter, er, om kirkeministeren i sin lovgivning kan tilsidesætte bekendelsesskrifterne. Kirkeministeren har været inde at tromle en lovgivning igennem i folkekirken. Det er ikke kun i den almindelige ægteskabslovgivning. Det er i forhold til vielsesritualet i folkekirken. Her har kirkeministeren pålagt folkekirken et homofilt ægteskabsritual. Det vil jeg godt minde om, og det skal kirkeministeren ikke løbe fra ved så at sige, at det er mig, der sjosker rundt i det, for der er vist en anden herre, der sjosker rundt i det.

Det, jeg så spørger om, er bare, hvor grænsen for politik går. Vil kirkeministeren f.eks. også sige, hvis folket har den holdning, at man under nadveren i stedet for brød og vin skal til at uddele pølser og fadbamser?

Kirkeministeren går ind og blander sig i ritualet ved at pålægge folkekirken et ritual. Der siger jeg så bare at der står i folkekirkens bekendelsesskrifter, at ægteskabet er et ægteskab mellem mand og kvinde. Det er definitionen på et ægteskab i folkekirkens bekendelsesskrifter.

Kl. 16:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Ministeren.

Kl. 16:22

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det synes man i Tidehverv, har jeg noteret mig, og det er fuldstændig korrekt, der har man den udlægning. Lad mig sige, at et flertal i udvalget om folkekirken og registreret partnerskab fastslog, at et vielsesritual for personer af samme køn ikke grundlæggende vil stride mod den evangelisk-lutherske kirkes fortolkning af de bibelske skrifter eller mod den evangelisk-lutherske tradition, men tværtimod vil det være fuldt foreneligt med evangelisk-luthersk teologi og tradition. Den opfattelse deles af et flertal af præster og biskopper.

Lad mig også lige minde ordføreren om, når nu ordføreren gerne vil trække mig ind i det teologiske, selv om ordføreren gennem 4 måneder har sagt, at jeg ikke skal, at kirkeeksperter i slutningen af 1800-tallet, Matzen og Timm, fastslog, at udfindelsen af den rette læsemåde, dvs. af de bibelske skrifter, er den kirkelige videnskabs sag. Punktum.

Kl. 16:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidste runde, værsgo.

Kl. 16:23

Christian Langballe (DF):

Det eneste, jeg bare fastholder, er, at når kirkeministeren lovgiver om ritualer i folkekirken og pålægger folkekirken et ritual for homofile vielser, har kirkeministeren allerede været inde at blande sig teologisk. Alt, hvad der foregår i folkekirken, alt, hvad der foregår inden for gudstjenesterummet, er så at sige en teologisk sag. Derfor kan kirkeministeren ikke komme at henvise til, at man har en almindelig lovgivning, ifølge hvilken der skal komme et kønsneutralt ægteskab. Det, der foregår inden for kirkerummet, er søreme da noget andet end det, der foregår på borgmesterkontoret. Det er en anden diskussion, vi kan tage, den om borgmesterkontoret.

Med hensyn til den teologiske forståelse af ægteskabet siger jeg, at det strider mod bekendelsesskrifterne. Så spørger jeg: Hvor går

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Man skal huske, at ministre tillaes minister eller i dette tilfælde ministeren for ligestilling og kirke.

Værsgo til ministeren for det sidste svar.

Kl. 16:24

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Lad mig lige slå en ting fast, og det burde ordføreren egentlig vide: Der er ikke nogen, der har talt om et kønsneutralt ægteskab. Jeg synes, at man skal prøve at lære at skelne mellem kønsneutralt ægteskab og kønsneutral ægteskabslovgivning. Der er meget, meget stor forskel.

Det undrer mig, at ordføreren og Dansk Folkeparti har sagt, at de ikke vil være med til en styrelseslov og en ændring af det, vel viden- de at det arbejde, der skal begynde, netop vil rydde op i de gråzoner. For meget af det, som ordføreren taler om, bygger på sædvane: Det plejer vi at gøre. Sådan er det med kirkelovgivning, sådan er det også med ritualer.

Så vil jeg også minde ordføreren om den pressemeddelelse, som netop blev lavet med samtlige biskopper fra Kirkeministeriets side, og jeg skal sørge for, at ordføreren får den i morgen eller i aften alle- rede. Jeg sad sammen med biskopperne, og de sagde, at til trods for deres teologiske uenighed, ville de være med til at udarbejde et ritual eller måske to, det skal jeg jo ikke blande mig i. Så det der med, at jeg påtvinger nogen et eller andet, det er altså grebet ud af den blå luft. Tak.

Kl. 16:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Flemming Damgaard Larsen, og det er ligeledes stillet til ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 16:26

Spm. nr. S 1902

20) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvilken betydning lægger ministeren i ordene klare og tidssvarende, der anvendes af ministeren i udtalelsen »...vi ønsker en styrelses- struktur, som sætter mere klare og tidssvarende rammer for beslut- ningerne om kirkens liv« i »dagens brev« bragt i Berlingske Tidende den 25. januar 2012?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre, for oplæsning, værsgo.

Kl. 16:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder:

Hvilken betydning lægger ministeren i ordene klare og tidssva- rende, der anvendes af ministeren i udtalelsen »...vi ønsker en sty- relsesstruktur, som sætter mere klare og tidssvarende rammer for be- slutningerne om kirkens liv« i »dagens brev« bragt i Berlingske Ti- dende den 25. januar 2012?

Kl. 16:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:26

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for et godt spørgsmål. Jeg glæder mig til at kunne besvare det, for det er sådan lidt i forlængelse af det, som vi lige har talt om. Et eller andet sted besvarer jeg bedst med et eksempel. Der har i måneder været en livlig diskussion om, hvem der kan eller ikke kan udarbejde ritualer, der kan bruges til kirkelige vielser af homoseksuelle, som jeg lige har talt om med den tidligere ordfører. Nye ritualer bliver sat i kraft i folkekirken, når de bliver autoriseret ved kongelig resolution. Det sker efter indstilling fra kirkeministeren, og det sker i henhold til en sædvane, der går helt tilbage til tiden før grundloven. Men der findes ingen regler om, hvem der kan eller skal udarbejde forslag, som skal autoriseres. Skal de laves af et udvalg af sagkyndige? Skal de laves af biskopperne? Eller kan kirkeministeren selv gøre det? Det er nogle af de punkter, hvor det uden tvivl vil være rigtig, rigtig godt med nogle klare og derfor også mere tidssvarende regler. Det er det, der menes i artiklen.

Kl. 16:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:27

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det sådan, at ministeren taler om styrelsesstruktur, og i den forbindelse har jeg jo så prøvet at slå op ved Dansk Sprognævn for at se, hvad der menes med ordet tidssvarende. Det betyder det moderne. Folkekirken er jo en historisk institution, som de danske værdier og den danske kulturarv er bygget op om. Derfor er det en kunst at balancere mellem folkekirkens traditioner og det moderne samfund. Vi må efter min opfattelse ikke gå på kompromis med folkekirkens centrale, kulturelle og grundlovssikrede plads i det danske samfund i modernitetens navn. Folkekirken repræsenterer jo netop den danske kulturarv og historie.

Den 12. januar 2012 skrev ministeren i Kristeligt Dagblad: Ja, ligestilling er et nøgleord for mig i forhold til modernisering og styrkelse af folkekirken. Når man samtidig ved, at ministeren inden valget til Altinget.dk erklærede sig helt enig i, at kirke og stat skal adskilles, kan det virke, som om ministeren forbinder modernisering med ligestilling og sideordning, altså med andre kirkesamfund. På den måde risikerer vi at underminere folkekirkens grundlovssikrede position og undergrave den som samlingspunkt for den danske kultur og identitet, og det fører mig så frem til spørgsmålet: Mener ministeren, at det vil styrke folkekirken at sidestille den med andre religioner og trossamfund i Danmark?

Kl. 16:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg er enig med spørgeren om alle de ting, der blev sagt med hensyn til kulturarv og så fremdeles – fuldstændig enig.

Så var spørgsmålet, om andre trossamfund skal sidestilles med folkekirken, så vidt jeg forstod det. Det skal de ikke. Den danske folkekirke har en grundlovssikret ret, og den ret har andre trossamfund ikke. Det er heller ikke noget, der står i regeringsgrundlaget. Lad mig også lige tage fat i det omkring adskillelse af kirke og stat. Det er ikke det, der lægges op til, når vi snakker om en ny styrelseslov. Det, der bliver lagt op til, er at gøre tingene mere tidssvarende. Der, hvor vi ser det nu meget, meget aktuelt, er omkring kirkelukninger. Det er fuldstændig det samme som med ritualer. Det er ikke skrevet ned, hvem der egentlig har retten til at gøre det, og på hvilken måde

det skal ske. Vi har en betænkning ude lige i øjeblikket, og jeg tror faktisk, at der var høringsfrist til i går, og det er netop, fordi der er de her gråzoner. Det er noget af det, som jeg synes at man skal kigge på i det fremtidige arbejde, som vi skal have sammen, fordi det her med de gråzoner skaber problemer, og det gør det også med hensyn til at lave kirkereform.

Kl. 16:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:30

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men i regeringsgrundlaget lægges der op til en grundlæggende styrelsesreform af folkekirken, og at der laves en særskilt kirkeforfatning. Det vil jo betyde, at der dannes et råd eller en synode, om man vil, der skal udtale sig på hele folkekirkens vegne. Og så er det spørgsmålet om en egentlig kirkeforfatning og dermed en centralisering af kirken. Det er jo blevet forsøgt fire gange tidligere uden held, fordi det strider imod hele kirkens grundlæggende princip om, at den som organisation er dannet fra neden, og fordi det kompromitterer det særlige personlige forhold mellem den enkelte og kirken eller Gud. En centralisering af folkekirken og en egentlig kirkeforfatning strider imod princippet om, at ingen overordnet instans eller intet overordnet råd kan udtale sig på hele folkekirkens vegne eller have patent på dens holdninger.

Den her særlige danske model, hvor kirken er dannet fra neden, muliggør netop mangfoldighed og rummelighed, som regeringen med dens reformer netop ønsker at fremme. Derfor er det, jeg gerne vil spørge: Mener ministeren, at det særlige danske personlige forhold mellem den enkelte og kirken skaber mangfoldighed og rummelighed, der er vigtig at værne om?

Kl. 16:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Om mangfoldigheden og rummeligheden er værd at værne om? Ja, det synes jeg da. Men det har jo ikke rigtig noget med det, som var præmissen i spørgsmålet, at gøre. Med hensyn til en synode eller et kirkeligt organ vil jeg sige, at det er der jo ikke nogen der har talt om. Det ved ordføreren også udmærket godt. Vi har tidligere talt om, at det arbejde skulle påbegyndes, efter at vi har holdt en konference, hvor vi får input fra tilhængere og modstandere af en styrelseslov, og hvor vi så alle sammen forhåbentlig vil lave et kommissorium og et udvalg, som arbejder hen mod en ny styrelseslov. Hvad der skal være i det kommissorium, er ordføreren jo i lige så høj grad med til at bestemme, som man er i andre partier i det her land, for som jeg også har sagt tidligere, ønsker jeg et meget, meget bredt kommissorium og har rakt hånden ud. Hvad der skal være inden for de rammer, er jo det, vi skal snakke om efterfølgende.

Kl. 16:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidsterunde. Værsgo.

Kl. 16:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det, der giver forvirringen, er jo det, der står i regeringsgrundlaget om folkekirkens styrelsesforhold og så ministerens tidligere udtalelser. Det er derfor, jeg gerne vil bore i det og i dag har stillet et spørgsmål vedrørende, at der skal være det her med det klare og tidssvarende. Det er derfor, jeg meget gerne vil have fat i, hvad der helt

konkret menes med ordene klare og tidssvarende, således at man ude i offentligheden også kan få en fornemmelse af, hvad det er, vi taler om.

Så meget kort: Mener ministeren med ordene klare og tidssvarende, at det vil være bedre, at folkekirken har en synode eller et råd, et overråd, eller hvad man nu skal kalde det, der sådan ligesom er det organ, der udtaler sig på folkekirkens vegne og på alle medlemmerne af folkekirkens vegne, frem for at det er den enkeltes forhold, der er afgørende? Det er meget vigtigt for den debat, der foregår ude i offentligheden om den fremtidige styrelse af kirken, om den skal ændres eller ikke ændres.

Kl. 16:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Med hensyn til om der skal være en synode eller ej, kan jeg kun gentage det, jeg sagde tidligere, altså at det jo er noget, som vi skal bestemme sammen, og det er det, jeg har lagt op til i de fremtidige handlinger, som vi skal have efter den store konference her på Christiansborg. Så må vi jo finde ud af, hvordan kommissoriet skal se ud, hvad der skal med, og vi skal også i fællesskab finde ud af, hvordan udvalget skal være, hvordan det skal arbejde, og hvor længe det skal arbejde. Det er jo det samarbejde, som jeg har lagt op til, og som jeg også håber at Venstre vil være en del af, for det er vores alle sammens folkekirke.

Kl. 16:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren.

Næste spørgsmål er stillet af fru Lykke Friis fra Venstre og er ligeledes til ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 1917

21) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Lykke Friis (V):

Kan ministeren garantere, at regeringen aktivt vil modarbejde forslag om kønskvoter i bestyrelserne i Europas virksomheder i de kommende drøftelser under det danske EU-formandskab?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Lykke Friis for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 16:35

Lykke Friis (V):

Tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder:

Kan ministeren garantere, at regeringen aktivt vil modarbejde forslag om kønskvoter i bestyrelserne i Europas virksomheder i de kommende drøftelser under det danske EU-formandskab?

Kl. 16:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Vi har flere gange tidligere i salen på foranledning af spørgsmål fra fru Lykke Friis' partifælle drøftet regeringens holdning til kvoter i bestyrelser, og jeg vil gerne gentage, hvad der er udgangspunktet i den her problemstilling. Vi har for få kvinder i virksomhedsbestyrelser i Danmark. Kvinderne sidder kun på 11,6 pct. af bestyrelsesposterne i de danske børsnoterede aktieselskaber og kun på 7 pct. af posterne, hvis man trækker de medarbejdervalgte fra. Det er altså et

problem, som vi skal have gjort noget ved, da det er spild af talent, at den ene halvdel af befolkningen ikke i samme grad er i spil til bestyrelsesposterne. Det har jeg også hørt fru Lykke Friis sige, så vi kan helt klart være enige om det udgangspunkt, og det er jo rigtig godt.

I de andre EU-lande står man med lignende problemer, selv om der er indbyrdes forskelle på omfanget. Vi har derfor taget initiativ til, at problemstillingen bliver sat på dagsordenen under det danske EU-formandskab. Problemstillingen vil i første omgang blive drøftet på et kommende rådsmøde den 17. februar, og vi ønsker ved denne drøftelse at der bliver samlet op på landenes indsatser og erfaringer med at få flere kvinder i bestyrelser, så vi efterfølgende kan få en åben og fordomsfri diskussion af, hvad der virker og ikke virker, og hvilke fordele og ulemper, der kan være ved at gennemføre de forskellige tiltag.

Vi ved, at EU-landene griber det an på mange forskellige måder og anvender forskellige modeller. Regeringen vil gerne bruge det danske EU-formandskab til at nuancere debatten ved at give mulighed for, at landene kan fremlægge deres erfaringer med disse forskellige modeller. På baggrund af debatten på rådsmødet vil Kommissionen overveje, hvad der videre skal ske i forhold til fremsættelse af et forslag op til den 8. marts 2012.

Jeg ved ikke, og vi ved ikke, hvad Kommissionen agter at gøre i den her sag, og hvad angår regeringens reaktion på et eventuelt udspil, vil jeg selvfølgelig forholde mig til det, når vi ser, hvad Kommissionen og kommissær Reding vil komme med på det givne tidspunkt.

Kl. 16:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:37

Lykke Friis (V):

Tak for det svar. Det er jo rigtigt nok, at det selvfølgelig er et emne, der er blevet diskuteret også i andre sammenhænge og også i salen her, men det, jeg synes er det interessante, er netop at få den europæiske vinkel på det. Det er jo det, der aktualiserer diskussionen, som ministeren også er inde på, da det bl.a. skal diskuteres den 17. februar på et rådsmøde.

Det er da også fuldstændig korrekt, at vi selvfølgelig skal trække på hele talentmassen, det er vi et hundrede procent enige om, men lige så klart er det jo, at for os i Venstre er det altså et indgreb i ledelsesretten i virksomheder, hvis man vil ty til kvoteinstrumentet. Det vil også mistænkeliggøre de mange dygtige kvinder, der trods alt kommer frem. Og så viser analyser jo altså også, at der er tale om en vækstdræber, når det går ud over aktieværdien. Det viser bl.a. analyser fra University of Michigan.

Så derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt mere ind til, hvad det så er for synspunkter, som ministeren vil fremføre på de her møder i Bruxelles, hvor jeg går ud fra at de skal være, når ministeren siger, at der skal være tale om en fordomsfri debat. For når der er tale om en fordomsfri debat, går jeg ud fra, at man ikke udelukker kvoteinstrumentet, og der er der jo så mindst talt en stor forskel i forhold til den tidligere regerings politik.

Kl. 16:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:38

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil starte med at sige, at med hensyn til undersøgelser – og det tror jeg også at ordføreren godt ved – er der undersøgelser, der taler for, og undersøgelser, der taler imod. Jeg har også læst undersøgel-

ser, der taler for. Der er mange holdninger til det her, og det bringer mig egentlig frem til det, som fru Lykke Friis også spørger om og efterlyser, nemlig hvad det fordomsfrie egentlig er. Det fordomsfrie er at komme væk fra den diskussion, der har været de sidste 10 år, hvor man, hver gang man har talt om at få flere kvinder i bestyrelser, udelukkende har taget udgangspunkt i den norske model.

Fordomsfrit betyder også at komme væk fra den diskussion, som man har haft i 10 år, hvor tingene har været sort-hvide, og hvor det har været en skyttegravskrig, hvor der har været sådan en underliggende melodi om, at enten er man for, eller også er man imod, og det synes jeg ikke er særlig frugtbar, i særdeleshed fordi vi ved, at vi alle sammen har det samme udgangspunkt, nemlig at vi gerne vil have flere kvinder i bestyrelserne. Mellemregningerne er vi øjensynligt meget uenige om. Jeg synes, det er fordomsfrit at sætte sig ned ved bordenden og lytte til og se på de erfaringer, som man har gjort sig i de andre EU-lande. Det glæder jeg mig rigtig meget til at gøre den 17. februar, og jeg vil meget, meget gerne dele de erfaringer, der kommer på bordet, også med fru Lykke Friis.

Kl. 16:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:39

Lykke Friis (V):

Jamen det vil jeg da selvfølgelig se frem til, om end det vil komme bag på mig, hvis der pludselig kommer noget helt nyt frem, når vi ser på de initiativer, som landene har lanceret, for det har man jo også kunnet følge med i i dagspressen, altså hvad der sker i Tyskland, og hvad der sker i mange andre lande. Og med hensyn til det her med at det har været en sort-hvid debat, vil jeg sige: Ja tak, det kan jeg da kun skrive under på, men en af årsagerne var jo, at den tidligere opposition gjorde en dyd ud af hele tiden at sige, at der kun var én lakmusprøve for, om man gik ind for ligestilling eller ej, og det var, om man gik ind for kvoter. Der kan jeg selvfølgelig kun kvittere for, at ministeren så har en anden holdning end den tidligere opposition, men det var ligesom den måde, debatten blev ført på.

Så vil jeg godt lige igen sige med hensyn til det fordomsfrie, at det jo så opstiller en interessant problemstilling, for når det så er fordomsfrit, siger ministeren også, at han ikke vil afvise, at han vil kunne acceptere et kvoteforslag fra Kommissionens side.

Kl. 16:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:41

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Først vil jeg sige, at jeg tror, det er vigtigt, at man prøver at komme fri af de der snærende bånd fra fortiden om, hvad der er blevet sagt og ikke er blevet sagt. Det er netop det, som er mit udgangspunkt. Det er også de diskussioner, jeg har haft de sidste 4 måneder med forskellige aktører, med stort set alle aktører, som har en interesse på det her område. Og det, alle siger, er: Det er vi rigtig glade for; lad os prøve at se, om vi ikke kan finde noget helt nyt. Det er jo den tilgang, som regeringen har, og som jeg har til at få flere kvinder i bestyrelser.

Med hensyn til om man skal garantere noget i forbindelse med den 17. februar, og hvad der kommer, så er virkeligheden, at jeg ikke ved det. Jeg ved ikke, hvad der kommer, og det ved fru Lykke Friis faktisk heller ikke. Skal vi ikke se på, hvad der kommer, og så kunne vi tage debatten derefter? For indtil nu har det bare været gætterier, og det kommer der ikke særlig meget godt ud af.

Kl. 16:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidsterunde, værsgo.

Kl. 16:42

Lykke Friis (V):

Det vil i hvert fald være gætterier så at spørge ind til, hvad der skulle være det helt nye i den her debat, som ministeren så vil komme på, men det vil jeg se frem til at følge med stor interesse.

Men vi behøver ikke kaste os ud i gætterier, når vi ser på det helt principielle, nemlig om ministeren på europæisk plan vil kunne støtte et forslag om kvoter. Det kan man jo godt svare på, det er helt principielt. Vil ministeren fremføre de klassiske synspunkter fra en tidligere regering om, at kvoter går vi ikke ind for, eller hvad vil ministerens synspunkt være? Det er jo klart, at man som formandskabsland bliver nødt til også at være med til at præge en debat. Der er et formandskab jo ikke et syrebåd, hvor ens interesser pludselig forsvinder. Så hvis Kommissionen foreslår, at der skal være kvoter, vil ministeren så sige ja eller nej til det spørgsmål? Det kan man jo godt svare på.

Kl. 16:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg kan kun gentage, at det, fru Lykke Friis gør, er at tage udgangspunkt i den norske model. Altså, der kunne komme mange ting på bordet, og det var også det, som jeg sagde i min indledende tale. Det, der er fokus, og det, der er meningen, er jo at få flere kvinder i bestyrelseslokalerne, og hvis vi bare fortsætter, som vi gør nu – det kunne også være et alternativ – har jeg sådan på vej herind, og mens jeg sad her, regnet mig frem til ved simpel hovedregning, at så vil der gå omkring 28 år med den udvikling, der er nu, med den fart, der er nu, før vi får bare 40 pct. kvinder i de danske bestyrelseslokaler. Det er lang tid, og derfor synes jeg, at man fordomsfrit skal gå ind og lytte til de forskellige synspunkter og lytte til, hvad andre lande har gjort, uden at det skal være noget med, at man tager udgangspunkt i bestemte modeller og så fremdeles.

Kl. 16:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak, dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til ministeren, tak til spørgeren.

Hermed er spørgetiden også afsluttet.

Kl. 16:44

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. februar 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:44).